

รายงานการวิจัย

การศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาระดับ
ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ในการเรียนภาษาอังกฤษ
เพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ

A Study of Problems and Needs of Undergraduate Students at
Bangkok University in Learning English for Specific Purposes

นางสาวณัฏฐนุช มั่นสาคร

งานวิจัยนี้ได้รับเงินอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยกรุงเทพ

พ.ศ. 2548

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาและความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐานกับปัญหาและความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาและความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยกรุงเทพ เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการตอบแบบสอบถามเป็นนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ที่ผ่านการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อนักนิเทศศาสตร์และภาษาอังกฤษเพื่อศิลปะและการออกแบบจำนวน 183 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วนประชากรโดยแบบสอบถามเป็นคำถามที่เกี่ยวกับปัญหาและความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะประกอบด้วยมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ และคำถามปลายเปิด ส่วนการสัมภาษณ์ใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์คืออาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะจำนวน 4 คน อาจารย์ประจำและอาจารย์พิเศษคณะนิเทศศาสตร์และคณะศิลปกรรมศาสตร์จำนวน 17 คน และสัมภาษณ์นักศึกษา 12 คน ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามนำมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการคำนวณค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นำมาสนับสนุนการสรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะทุกด้านคือด้านผู้สอน ด้านหลักสูตรและเนื้อหา และด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และคณะศิลปกรรมศาสตร์อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย
2. นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์มีความต้องการทั้ง 3 ด้านคือ ด้านผู้สอน ด้านหลักสูตรและเนื้อหา และด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษาอยู่ในระดับค่อนข้างมาก
3. ความรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐานมีความสัมพันธ์กับปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะในทิศทางตรงกันข้าม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
4. ความรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐานไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะที่ระดับนัยสำคัญ .05
5. ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะที่ระดับนัยสำคัญ .05

ABSTRACT

The objectives of this research were 1) to investigate needs and problems of undergraduate students of Bangkok University in learning English for Specific Purposes 2) to examine the relationship between the students' background knowledge of General English and needs including problems in learning English for Specific Purposes and 3) to study the relationship between students' problems and needs in learning English for Specific Purposes. The instruments used for collecting data were a questionnaire and an interview. Proportional stratified random sampling was employed to formulate a sample of 183 students from Faculty of Communication Arts and Faculty of Fine and Applied Art who had taken English for Specific Purposes course. These students answered through the questionnaire which asks about needs and problems in learning English for Specific Purposes in a form of four-rating scales and an open-ended question. The data were statistically analyzed in terms of mean and standard deviation. Pearson Correlation was used to test the relationship between students' background knowledge and problems in learning English for Specific Purposes. The interview was structured-based. Twelve students, four English language teachers, and seventeen full-time/ part-time teachers from both faculties were interviewed, and the data were collected to assure the results of the study.

The results of this study were as follows:

1. The majority of Communication Arts and Fine and Applied Arts students experienced problems regarding the instructor, curriculum and course content as well as students' ability to use English for Specific Purposes at a rather minimum level.
2. The majority of Communication Arts and Fine and Applied Arts students experienced needs regarding the instructor, curriculum and course content as well as students' ability to use English for Specific Purposes at a rather maximum level.
3. Students' background knowledge of General English was significantly related to the problems in learning English for Specific Purposes in a negative way at .05 level.
4. Students' background knowledge of General English was not significantly related to their needs in learning English for Specific Purposes at .05 level.
5. Student's problems in learning English for Specific Purposes were not significantly related to their needs at .05 level.

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยกรุงเทพในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ” ได้รับทุนอุดหนุนจาก มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ซึ่งผู้วิจัยขอขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์เสาวภา วิชาดี อาจารย์ประจำสถาบันภาษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพที่เป็นทั้งเพื่อน พี่ และครู กรุณาให้คำแนะนำ ถ่ายทอดความรู้วิชาการ และให้ความช่วยเหลืออย่างจริงใจแก่ผู้วิจัยอย่างสม่ำเสมอ

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์เจษฎา สิทธิอุดม หัวหน้าภาควิชาสถิติ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ที่ได้ให้คำแนะนำและความช่วยเหลือด้านสถิติ

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์วิไลลักษณ์ เสรีตระกูล ผู้อำนวยการสถาบันวิจัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชุติมา ธรรมรักษา ผู้อำนวยการสถาบันภาษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ และบุคคลทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องที่ทำให้การวิจัยนี้เสร็จอย่างสมบูรณ์

ณัฐนุช มั่นสาคร

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญแผนภาพ.....	จ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์งานวิจัย	4
1.3 ขอบเขตการศึกษา.....	5
1.4 นิยามศัพท์.....	6
1.5 สมมติฐานการวิจัย	7
1.6 คำถามวิจัย.....	8
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	8
1.8 ข้อจำกัดของการวิจัย.....	8
บทที่ 2. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	9
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ.....	9
2.2 แนวคิดและหลักการเกี่ยวกับการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนในการเรียน ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ.....	19
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับบทบาทของผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ	27
2.4 ลักษณะรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษา คณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยกรุงเทพ	28
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาปัญหาและความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ.....	30

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3. วิธีการดำเนินการวิจัย.....	37
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	37
3.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	40
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	43
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	45
บทที่4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	46
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	46
4.2 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา.....	46
4.3 ผลการวิเคราะห์ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ.....	48
4.4 ผลการวิเคราะห์ความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมาย เฉพาะ.....	68
4.5 ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่าง ความรู้ภาษาอังกฤษ พื้นฐานกับปัญหาและความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ	87
4.6 ผลการสัมภาษณ์ปัญหาและความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อ จุดมุ่งหมายเฉพาะ	90
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	99
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	99
5.2 อภิปรายผล.....	104
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	110
บรรณานุกรม	111
ภาคผนวก ก แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย.....	115
ภาคผนวก ข คำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์.....	128
ภาคผนวก ค รายชื่อผู้ให้สัมภาษณ์.....	132

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1	จำนวนและร้อยละของนักศึกษาระดับปริญญาตรีคณะนิเทศศาสตร์ และศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ47
2	จำนวนและร้อยละของนักศึกษาระดับปริญญาตรีคณะนิเทศศาสตร์และ ศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามคณะ.....47
3	จำนวนและร้อยละของนักศึกษาระดับปริญญาตรีคณะนิเทศศาสตร์และ ศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับความรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐาน.....48
4	แสดงปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษา คณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยกรุงเทพจำแนกตาม รายด้านของปัญหา.....49
5	แสดงปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะด้านผู้สอนตาม ความคิดเห็นของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์.....50
6	แสดงปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะด้านหลักสูตร และเนื้อหาตามความคิดเห็นของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรม ศาสตร์.....50
7	แสดงปัญหาด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ ของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์.....51
8	แสดงปัญหาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อ จุดมุ่งหมายเฉพาะด้านผู้สอน (ความรู้ความสามารถของผู้สอน).....52
9	แสดงปัญหาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อ จุดมุ่งหมายเฉพาะด้านผู้สอน (วิธีการสอน).....53
10	แสดงปัญหาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อ จุดมุ่งหมายเฉพาะด้านผู้สอน (การวัดและประเมินผล).....54

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
11	แสดงปัญหาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อ จุดมุ่งหมายเฉพาะด้านเนื้อหาและหลักสูตร.....55
12	แสดงปัญหาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ด้านความสามารถในการใช้ ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษา (ทักษะการอ่าน).....56
13	แสดงปัญหาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ด้านความสามารถในการใช้ ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษา (ทักษะการฟัง).....57
14	แสดงปัญหาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ด้านความสามารถในการใช้ ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษา (ทักษะการเขียน).....58
15	แสดงปัญหาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ด้านความสามารถในการใช้ ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษา (ทักษะการพูด).....59
16	แสดงปัญหาของนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ในการเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะด้านผู้สอน (ความรู้ความสามารถ).....60
17	แสดงปัญหาของนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ในการเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะด้านผู้สอน (วิธีการสอน).....61
18	แสดงปัญหาของนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ในการเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะด้านผู้สอน (การวัดและประเมินผล).....62
19	แสดงปัญหาของนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ในการเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะด้านเนื้อหาและหลักสูตร.....63
20	แสดงปัญหาของนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ด้านความสามารถในการ ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษา (ทักษะการอ่าน).....64
21	แสดงปัญหาของนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ด้านความสามารถในการ ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษา (ทักษะการฟัง).....65
22	แสดงปัญหาของนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ด้านความสามารถในการ ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษา (ทักษะการเขียน).....66
23	แสดงปัญหาของนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ด้านความสามารถในการ ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษา (ทักษะการพูด).....67

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
24	แสดงความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ ของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัย กรุงเทพ จำแนกตามรายด้านของปัญหา.....68
25	แสดงความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ ด้านผู้สอน ตามความคิดเห็นของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรม ศาสตร์.....69
26	แสดงความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ ด้านหลักสูตรและเนื้อหา ตามความคิดเห็นของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ และศิลปกรรมศาสตร์.....69
27	แสดงความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ ด้านความสามารถของนักศึกษา ตามความคิดเห็นของนักศึกษาคณะ นิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์.....70
28	แสดงความต้องการของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ ในการเรียนภาษา อังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะด้านผู้สอน (ความรู้ความสามารถ).....71
29	แสดงความต้องการของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ ในการเรียนภาษา อังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะด้านผู้สอน (วิธีการสอน).....72
30	แสดงความต้องการของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ ในการเรียนภาษา อังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะด้านผู้สอน (การวัดและประเมินผล).....73
31	แสดงความต้องการของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ในการเรียนภาษา อังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะด้านเนื้อหาและหลักสูตร.....74
32	แสดงความต้องการของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ด้านความสามารถ ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษา (ทักษะการอ่าน).....75
33	แสดงความต้องการของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ด้านความสามารถ ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษา (ทักษะการฟัง).....76

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
34	แสดงความต้องการของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ด้านความสามารถ ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษา (ทักษะการเขียน).....77
35	แสดงความต้องการของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ด้านความสามารถ ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษา (ทักษะการพูด).....78
36	แสดงความต้องการของนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ในการเรียน ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะด้านผู้สอน (ด้านความรู้ความสามารถของผู้สอน).....79
37	แสดงความต้องการของนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ในการเรียน ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะด้านผู้สอน (วิธีการสอน).....80
38	แสดงความต้องการของนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ในการเรียน ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะด้านผู้สอน (การวัดและประเมินผล).....81
39	แสดงความต้องการของนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ในการเรียน ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ ด้านเนื้อหาและหลักสูตร.....82
40	แสดงความต้องการของนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ด้านความสามารถ ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ (ทักษะการอ่าน)83
41	แสดงความต้องการของนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ด้านความสามารถ ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ (ทักษะการฟัง).....84
42	แสดงความต้องการของนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ด้านความสามารถ ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ (ทักษะการเขียน).....85
43	แสดงความต้องการของนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ด้านความสามารถ ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ (ทักษะการพูด).....86

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
44	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างความรู้ภาษาอังกฤษ พื้นฐานกับปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของ นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์.....87
45	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างความรู้ภาษาอังกฤษ พื้นฐานกับปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของ นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์โดย จำแนกปัญหาเป็นรายด้าน.....88
46	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างความรู้ภาษาอังกฤษ พื้นฐานกับความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ ของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์.....89
47	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างปัญหาในการเรียน ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะและความต้องการในการเรียนภาษา อังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรม ศาสตร์.....89
48	แสดงผลการสัมภาษณ์ปัญหาและความต้องการของนักศึกษาคณะ นิเทศศาสตร์.....90
49	แสดงผลการสัมภาษณ์นักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์.....92
50	แสดงผลการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมาย เฉพาะสำหรับนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์.....94
51	แสดงผลการสัมภาษณ์อาจารย์ประจำคณะนิเทศศาสตร์.....96
52	แสดงผลการสัมภาษณ์อาจารย์ประจำคณะศิลปกรรมศาสตร์.....96
53	แสดงผลการสัมภาษณ์อาจารย์พิเศษคณะนิเทศศาสตร์และ ศิลปกรรมศาสตร์.....98

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพ	หน้า
1 แผนภูมิการแบ่งประเภทของภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะตามแนวคิดของ ODM	13
2 แผนภาพการแบ่งประเภทของภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะตามแนวคิดของ Robinson.....	14
3 แผนภาพการแบ่งประเภทของภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะตามแนวคิดของ Swales.....	15
4 แผนภาพการแบ่งประเภทของภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะตามแนวคิดของ Hutchinson and Walters.....	17
5 แผนภูมิแสดงองค์ประกอบในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะตามแนวคิดของ Tom Hutchinson และ Alan Walters.....	18
6 แผนภาพแสดงกระบวนการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ.....	20
7 แผนภาพแสดงขั้นตอนการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ.....	22
8 แผนภูมิแสดงการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ Communicative Needs Processor	25

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัย (Background and Significance of the Research Problem)

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีบทบาทที่สำคัญอย่างมากสำหรับระบบการศึกษาของไทยในทุกๆระดับชั้นไม่ว่าจะเป็นระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา หรืออุดมศึกษา ผู้เรียนจะต้องผ่านการศึกษารายวิชาภาษาอังกฤษควบคู่กับวิชาบังคับอื่นๆในหลักสูตรก่อน จึงถือว่าผู้เรียนสำเร็จการศึกษาในระดับนั้นๆ สำหรับการศึกษาระดับอุดมศึกษาทั้งระดับปริญญาตรีและปริญญาโท การเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะการศึกษาระดับปริญญาตรีซึ่งเป็นการศึกษาในช่วงรอยต่อของการเปลี่ยนสถานภาพของผู้เรียนเข้าสู่วัยทำงาน ดังนั้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงไม่ใช่แค่ขั้นพื้นฐานแต่เพียงอย่างเดียว แต่เป็นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เตรียมผู้เรียนเพื่อเข้าสู่สถานประกอบการประกอบอาชีพตามสาขาวิชาชีพของผู้เรียนต่อไปในอนาคต

ลักษณะการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นการเตรียมผู้เรียนเข้าสู่สถานประกอบการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพนั้น เป็นที่รู้จักในชื่อของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาหรือภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ (ESP: English for Specific Purposes) เป็นลักษณะการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในการศึกษาระดับอุดมศึกษา ตามที่ Robinson (1980) ได้กล่าวถึงลักษณะการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะว่า "เป็นการจัดการเรียนการสอนให้กับผู้เรียนที่เตรียมเข้าสู่วัยทำงานหรือผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษา" นอกจากนี้ Hutchinson and Walters (1994) ได้กล่าวว่า "ภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะเป็นการเรียนการสอนที่อยู่บนพื้นฐานของความต้องการของผู้เรียนเป็นหลัก" ฉะนั้นผู้สอนต้องคำนึงถึงความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญในการออกแบบบทเรียนและเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องต่อความสนใจของผู้เรียน

นอกจากนี้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะยังเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน เพื่อเตรียมผู้เรียนที่มีศักยภาพในการประกอบอาชีพ โดยปัจจุบันภาษาอังกฤษเข้ามามีบทบาทอย่างมากในทุกสาขาอาชีพและในทุกองค์กร ฉะนั้นผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ผ่านการศึกษารายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะจะมีความ

สามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามสถานการณ์อาชีพที่ตรงตามความต้องการขององค์กร

มหาวิทยาลัยกรุงเทพเป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งหนึ่งที่มุ่งเน้นการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพให้กับตลาดแรงงาน ดังปรัชญาในการดำเนินงานของสถาบันและปณิธานที่มุ่งมั่นในการพัฒนานักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่มีศักยภาพทางวิชาการ มีทักษะในทางปฏิบัติที่ดีมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล พร้อมปรับตัวเข้ากับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปได้ตลอดเวลา มีจริยธรรมสามารถประกอบอาชีพได้อย่างมั่นใจในตนเอง (ปณิธาน มหาวิทยาลัยกรุงเทพ: ระเบียบการหลักสูตรปริญญาตรี ปีการศึกษา 2547-2548) ฉะนั้นเพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและเป็นไปตามปณิธานของมหาวิทยาลัย การเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงกลายเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ช่วยส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพของบัณฑิตที่เตรียมออกสู่ตลาดแรงงานในอนาคต

คณะนิเทศศาสตร์มหาวิทยาลัยกรุงเทพเป็นคณะที่ปัจจุบันได้รับความนิยมสูงสุดจากผู้เรียนที่ต้องการเข้ามาศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ และเป็นคณะที่ผลิตบัณฑิตนิเทศศาสตร์ออกสู่ตลาดแรงงานเป็นจำนวนมากในแต่ละปี (ข้อมูลจากสำนักทะเบียนมหาวิทยาลัยกรุงเทพ) ด้วยปณิธานในการผลิตบัณฑิตเพื่อตอบรับกับความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยได้จัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแก่นักนิเทศศาสตร์ทั้งวิชาการอ่านการเขียนและวิชาการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักนิเทศศาสตร์ เพื่อให้ นักศึกษา คณะนิเทศศาสตร์ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถด้านนิเทศศาสตร์ไปพร้อมๆกับความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษ และเพื่อต้องการผลิตนักนิเทศศาสตร์ผู้ที่เป็นกลไกหลักของการดำเนินงานขององค์กรให้ประสบความสำเร็จจลุล่วงไปด้วยดีและอยู่บนพื้นฐานความพอใจของกลุ่มเป้าหมายในการสื่อสาร คณะนิเทศศาสตร์ได้มีการจัดการเรียนการสอน 9 สาขาวิชาใน 5 ภาควิชาได้แก่ ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ ภาควิชาวารสารศาสตร์ ภาควิชาการโฆษณา ภาควิชาศิลปการแสดง และภาควิชาวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และภาควิชาภาพยนตร์

คณะศิลปกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยกรุงเทพเป็นอีกหนึ่งคณะที่กำลังอยู่ในความสนใจของนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี โดยในปัจจุบันมหาวิทยาลัยกรุงเทพให้การส่งเสริมและสนับสนุนงานด้านศิลปะในทุกแขนง สังเกตได้จากการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการแข่งขันความสามารถด้านศิลปะในระดับชาติและนานาชาติ เปิดโอกาสให้นักศึกษาจัดแสดงผลงานศิลปะ สนับสนุนงานและโครงการด้านการออกแบบต่างๆ ตลอดจนมหาวิทยาลัยมีสถานที่แสดงผลงานศิลปะ (Bangkok University Gallery หรือ BUG) อยู่ภายใน

สถาบัน โดยคณะศิลปกรรมศาสตร์มีจุดมุ่งหมายที่จะผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ทางด้านศิลปะและการออกแบบ ด้วยการพัฒนาศักยภาพทางด้านความคิดวิเคราะห์และการสร้างสรรค์ผลงานในวิถีของงานศิลปะและการออกแบบสมัยใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะให้แต่ละสาขาวิชาชีพเอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน อีกทั้งได้จัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะด้านวิชาชีพรวมถึงการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสร้างสรรค์งานศิลปะและการออกแบบได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปัจจุบันคณะศิลปกรรมศาสตร์เปิดสอน 4 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาการออกแบบตกแต่งภายใน สาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์ สาขาวิชาทัศนศิลป์ และสาขาวิชาการออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอซึ่งเป็นสาขาวิชาใหม่โดยเพิ่งเปิดให้มีการเรียนการสอนในภาคการเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 เป็นปีการศึกษาแรก และนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ในทุกสาขาวิชาจะต้องศึกษาผ่านวิชาภาษาอังกฤษสำหรับศิลปะและการออกแบบ เพื่อให้มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพและการแข่งขันในระดับนานาชาติ ดังที่ได้กล่าวข้างต้น

จากการศึกษาหลักสูตรคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ พบว่าลักษณะการเรียนการสอนของวิชาชีพของทั้งสองคณะมีความคล้ายคลึงกันเป็นส่วนใหญ่ นั่นคือเน้นให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติ เสริมสร้างความรู้ด้านศิลป์ (Arts) และความคิดสร้างสรรค์ เป็นหลักในการเรียนการสอน สำหรับหลักสูตรนิเทศศาสตร์ นักศึกษาต้องผ่านการศึกษาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อนักนิเทศศาสตร์ซึ่งเป็นวิชาบังคับ สำหรับหลักสูตรศิลปกรรมศาสตร์ นักศึกษาต้องผ่านการศึกษาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อศิลปะและการออกแบบ และเมื่อพิจารณารายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของทั้ง 2 คณะ พบว่าทั้ง 2 รายวิชามีวัตถุประสงค์หลักร่วมกันคือต้องการให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์การประกอบอาชีพได้จริง โดยเป้าหมายของการเรียนการสอนของทั้ง 2 วิชานั้นมีความสอดคล้องกับปณิธานของมหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มุ่งมั่นพัฒนานักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่มีศักยภาพทางวิชาการและทักษะในทางปฏิบัติ ดังวัตถุประสงค์และเป้าหมายรายวิชาในระเบียบการหลักสูตรปริญญาตรี ปีการศึกษา 2547-2548 สังเกตได้ว่ามหาวิทยาลัยกรุงเทพพยายามที่จะสร้างสรรค์บัณฑิตที่มีศักยภาพและอยู่ในความต้องการของตลาดแรงงานเพื่อตอบรับกับความต้องการขององค์กรและสถานประกอบการต่างๆ ซึ่งต่างต้องการบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี ดังที่คุณวิไลลักษณ์ น้อยพยัคฆ์ ผู้อำนวยการ Market Intelligence Division จากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยกล่าวว่า "...ถึงเวลาแล้วหรือยังที่เราจะพูดว่า "No English, No Job" (ญาณัน อุณาโรย, 2549)

ทั้งนี้จากการวิเคราะห์เนื้อหาของประกาศรับสมัครงานตามหน้าหนังสือพิมพ์ พบว่าความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเป็นคุณสมบัติสำคัญต่อการพิจารณาบุคคลเข้าทำงาน ในปัจจุบันเป็นอย่างมาก โดยผู้สมัครที่มีความรู้และทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดีจะได้รับการพิจารณาเป็นพิเศษ ตามที่คุณเพ็ญฤดี ศรีวัฒนา ผู้อำนวยการบริษัท Ernst & Young Recruitment Ltd. ผู้คัดเลือกบุคลากรเข้าทำงานในตำแหน่งต่างๆของบริษัท กล่าวถึงปัญหาของผู้สมัครงานว่า "...เป็นที่น่าเสียดายบุคคลที่มีความสามารถในการทำงานสาขานั้นเป็นอย่างดีแต่ไม่สามารถสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้..." (ญาณัน อุ่นอารีย์, 2549) จากความต้องการของตลาดแรงงานดังกล่าวทำให้สถาบันอุดมศึกษาเล็งเห็นความจำเป็นในการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์การประกอบอาชีพสำหรับนักศึกษาปริญญาตรีมากขึ้น

การศึกษาปัญหาและความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาเพื่อปรับปรุงและพัฒนาเนื้อหาและหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ เป็นอีกกระบวนการหนึ่งที่ช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนการสอนอย่างมาก เนื่องจากทำให้ทราบถึงปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียนซึ่งจะส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนในสาขาวิชาชีพต่างๆและมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพได้จริงดังที่ Dudley-Evans (1998) กล่าวว่า "ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะมีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับการสำรวจและวิเคราะห์ความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนเพื่อให้การเรียนการสอนเกิดประสิทธิภาพสูงสุด"

จากความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะในการศึกษาระดับปริญญาตรีและปณิธานการสร้างสรรคบุคคลากรที่เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาถึงปัญหาและความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะสำหรับนักศึกษาทั้ง 2 คณะ เพื่อการการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพออกสู่ตลาดแรงงานด้านนิเทศศาสตร์และศิลปะการออกแบบ

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย (Objectives of the Research)

1. เพื่อศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะด้านผู้สอนด้านเนื้อหาหลักสูตร และด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ

2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐานกับปัญหาและความต้องการของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ

3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัญหากับความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

ขอบเขตการศึกษา (Scope of the Research)

ผู้วิจัยได้วางขอบเขตการศึกษาดังนี้

1. ในการทำวิจัยครั้งนี้ ศึกษาจากประชากร 4 กลุ่ม คือ นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ อาจารย์ประจำสถาบันภาษา อาจารย์ผู้สอนประจำคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ และอาจารย์ผู้สอนพิเศษคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.1 นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ คณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์หลักสูตรปริญญาตรี ได้แก่ นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ที่ผ่านการเรียนวิชาการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักนิเทศศาสตร์ (EN 313: English Reading and Writing for Communication Arts Professionals) และวิชาการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักนิเทศศาสตร์ (EN: 314: English Speaking for Communication Arts Professionals) และนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ที่ผ่านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อศิลปะและการออกแบบ (FA301: English for Art and Design)

1.2 อาจารย์ประจำสถาบันภาษา ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนวิชาการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักนิเทศศาสตร์ (EN 313: English Reading and Writing for Communication Arts Professionals) และวิชาการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักนิเทศศาสตร์ (EN: 314: English Speaking for Communication Arts Professionals) และวิชาภาษาอังกฤษเพื่อศิลปะและการออกแบบ (FA 301: English for Art and Design)

1.3 อาจารย์ผู้สอนประจำคณะนิเทศศาสตร์และคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

1.4 อาจารย์ผู้สอนพิเศษคณะนิเทศศาสตร์และคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

2. ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ หมายถึงความยากและอุปสรรคที่ทำให้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่เป็นไปตามความคาดหวังในการเรียนภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาอาชีพของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และคณะศิลปกรรมศาสตร์ในหลักสูตรปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ สำหรับการวิจัยนี้ได้จำแนกปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะออกเป็น 3 ด้าน คือปัญหาด้านผู้สอนภาษาอังกฤษ ปัญหาด้านหลักสูตรและเนื้อหา และปัญหาด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษาทั้งสองคณะ

3. ความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ หมายถึงความคาดหวังที่นักศึกษาต้องการได้รับจากการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะตามสาขาวิชาชีพเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนและเกิดความพึงพอใจในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารตามสถานการณ์ต่างๆเพื่อการประกอบอาชีพ โดยแยกความต้องการออกเป็น 3 ด้าน คือความต้องการด้านผู้สอน ความต้องการด้านหลักสูตรและเนื้อหา และความต้องการด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษา

4. นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ หมายถึงผู้เรียนในระดับปริญญาตรีหลักสูตร 4 ปี ภาคปกติ ได้แก่

- นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ 9 สาขาวิชา ได้แก่สาขาการประชาสัมพันธ์ สาขาวารสารอิเล็กทรอนิกส์ สาขาวารสารสิ่งพิมพ์ สาขาการสร้างสรรค์งานโฆษณา สาขาการจัดการโฆษณา สาขาการแสดงและกำกับการแสดง สาขาการเขียนบท สาขาวิทยุกระจายเสียง / วิทยุโทรทัศน์ และสาขาภาพยนตร์

- นักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ 3 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาออกแบบตกแต่งภายใน สาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์ และสาขาวิชาทัศนศิลป์ (สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ ไม่สามารถนำมาทำการศึกษาในครั้งนี้ได้เนื่องจากเป็นสาขาวิชาใหม่ที่เพิ่งเปิดสอนในปีการศึกษา 2548)

สมมติฐานการวิจัย (Hypothesis)

1. ความรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐานมีความสัมพันธ์กับปัญหาและความต้องการของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ
2. ปัญหาที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ

คำถามวิจัย (Research Questions)

1. นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และคณะศิลปกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มีปัญหาและความต้องการด้านผู้สอน ด้านหลักสูตรและเนื้อหา และด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะหรือไม่
2. ความรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐานของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์มีความสัมพันธ์กับปัญหาและความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะหรือไม่
3. นักศึกษาที่มีปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะในระดับมากจะมีความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะในระดับมากหรือไม่

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ (Expected Benefits)

1. ทำให้ผู้สอนทราบถึงปัญหาและความต้องการด้านต่างๆ ในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และคณะศิลปกรรมศาสตร์ หลักสูตรระดับปริญญาตรี
2. เพื่อให้ผู้สอนใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะและพัฒนาวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน
3. เพื่อให้หัวหน้าภาคและผู้อำนวยการสถาบันภาษาสามารถนำผลการวิจัยด้านปัญหาและความต้องการของผู้เรียนไปพัฒนาปรับปรุงเนื้อหาแบบเรียนและหลักสูตรภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและลักษณะการทำงานในอนาคต

ข้อจำกัดของการวิจัย (Limitations of the Research)

สำหรับการสุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยยอมให้มีความคาดเคลื่อนน้อยกว่า $\pm 10\%$

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง “การศึกษาปัญหาและความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยกรุงเทพ” ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับแนวคิด รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง และเอกสารต่างๆ ดังนี้ คือ

1. แนวคิดเกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ (English for Specific Purposes)
2. แนวคิดและหลักการเกี่ยวกับการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ (Needs Analysis)
3. แนวคิดเกี่ยวกับบทบาทของผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ (The Role of ESP Teacher)
4. ลักษณะรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาปัญหาและความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ

1. แนวคิดเกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ (English for Specific Purposes)

ลักษณะของภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ

การสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะเป็นการสอนภาษาอังกฤษ (English Language Teaching หรือ ELT) ที่ผู้เรียนศึกษาภายหลังจากผ่านการเรียนภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐาน ทั้งนี้เนื่องจากเน้นที่การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการใช้ในสถานการณ์ที่สอดคล้องกับสาขาอาชีพนั้นๆเป็นหลักและสามารถเห็นผลสัมฤทธิ์ของการเรียนได้ในระยะเวลาอันสั้นเพื่อใช้ในการประกอบอาชีพตามสาขาวิชาชีพได้อย่างทันทีและเหมาะสม ตัวอย่างเช่นภาษาอังกฤษสำหรับการท่องเที่ยวและโรงแรม (English for Hotel and Tourism) เป็นการเรียนการสอนที่เน้นเนื้อหาภาษาอังกฤษ คำศัพท์ และสถานการณ์ที่สอดคล้องกับการทำงานโรงแรมและการท่องเที่ยวหรือภาษาอังกฤษสำหรับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (English for Science and Technology) มี

เนื้อหาภาษาอังกฤษ คำศัพท์ ที่เกี่ยวกับและสอดคล้องกับการทำงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นต้น

สำหรับคำนิยามภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะนั้น Dudley-Evans และ St John (1998) กล่าวว่า การที่จะเข้าใจถึงความหมายที่แท้จริงของภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะได้นั้น ควรจะทำความเข้าใจลักษณะของภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะก่อน ซึ่งสามารถแยกลักษณะเด่นของภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะออกเป็น 2 ลักษณะ คือ Absolute Characteristics และ Variable Characteristics ดังนี้

1. ลักษณะแบบ Absolute Characteristics

- ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะออกแบบมาเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียนเป็นหลัก
- ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับหลักสูตร
- ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะสัมพันธ์กับกิจกรรมการเรียนการสอนกับหลัก ทักษะ เนื้อหาภาษาอังกฤษตามความเหมาะสมของกลุ่มอาชีพ

2. ลักษณะแบบ Variable Characteristics

- ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะถูกออกแบบเพื่อจุดประสงค์เฉพาะกิจอย่างใดอย่างหนึ่ง
- ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะถูกใช้ในสถานการณ์การสอนเฉพาะเจาะจงซึ่งเป็นวิธีการสอนที่มีความแตกต่างจากการสอนภาษาอังกฤษทั่วไป
- ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะออกแบบสำหรับผู้เรียนที่ใกล้ชิดทำงานหรือเป็นผู้เรียนที่อยู่ในวัยทำงาน หรือเป็นผู้เรียนที่ศึกษาในระดับอุดมศึกษา
- ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะถูกออกแบบสำหรับการเรียนภาษาระดับกลางหรือระดับสูงซึ่งผู้เรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะส่วนใหญ่ควรมีพื้นฐานความรู้และทักษะด้านภาษาอังกฤษทั่วไปก่อน แต่อย่างไรก็ตามไม่ว่าผู้เรียนจะมีความรู้พื้นฐานมากน้อยเพียงใดก็ยังสามารถเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะได้เนื่องจากภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะถูกออกแบบเพื่อการใช้ภาษาเพื่อสถานการณ์เฉพาะด้านตามสาขาอาชีพ

Robinson (1980) กล่าวว่าการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะเป็นการสอนที่ระบุดังวัตถุประสงค์ของการสอนไว้อย่างชัดเจน เน้นที่ความสำเร็จของการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ในอาชีพและขึ้นอยู่กับผลของการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนเป็นหลัก หลักสูตรของภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะแต่ละหลักสูตรมีความแตกต่างกันในหลายด้าน เช่น ทักษะภาษา สถานการณ์และหัวข้อเรื่องในการใช้ภาษา หน้าที่ทางภาษา และตัวภาษา นอกจากนี้ลักษณะการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะมี 2 ลักษณะคือลักษณะการเรียนก่อนการเข้าสู่บทบาททางอาชีพ และลักษณะการเรียนที่ควบคู่ไปกับการเรียนวิชาชีพในแขนงนั้นๆ

นอกจากนี้ Robinson ยังได้เสนอวิธีการพิจารณาว่าอะไรคือภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะด้วยเกณฑ์การพิจารณา 2 ประการ คือหนึ่งภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะมีลักษณะการเรียนการสอนเพื่อเป้าหมาย (Goal-oriented) ซึ่งหมายถึงผู้เรียนสนใจเป้าหมายอันเกิดจากการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการสื่อสารมากกว่าความสนใจเรียนตัวภาษาอังกฤษ และประการที่สองคือการพิจารณาจากเนื้อหาและแบบเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ ซึ่งใช้ผลของการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน (Needs Analysis) เป็นหลักในการกำหนดและออกแบบเนื้อหาแบบเรียน

ลักษณะการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะตามแนวคิดของ Robinson (1980) มีลักษณะดังนี้คือ

1. เป็นการเรียนภาษาอังกฤษที่มีปัจจัยเกี่ยวกับ "เวลา" เข้ามาเป็นตัวกำหนด เพราะหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะที่จัดขึ้นนั้นส่วนใหญ่เป็นหลักสูตรแบบเข้มและใช้เวลาสั้นกว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษพื้นฐาน
2. อายุของผู้เรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะมักเป็นผู้ที่อยู่ในวัยใกล้เข้าสู่วัยทำงาน หรือกำลังศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษา
3. การสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ทางภาษาอังกฤษที่ได้ไปใช้ตามบทบาทและสถานการณ์ที่ผู้เรียนต้องการใช้ในการประกอบอาชีพ
4. ลักษณะการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Learner-centered) เนื่องจากการสอนส่วนใหญ่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของผู้เรียน
5. ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะเป็นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อกลุ่มผู้เรียนที่มีจุดประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษที่เหมือนกัน หรือมีความต้องการที่จะนำภาษาอังกฤษไปใช้ในสถานการณ์การประกอบอาชีพเดียวกัน

Brumfit (1984) ได้อธิบายว่าภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะนั้นเกิดจากความต้องการ 2 ประการ ประการแรกคือความต้องการเรียนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพสูงสุดเพื่อการใช้งานจริงในเวลาอันจำกัด ประการที่สองคือความต้องการเรียนอยู่ในขอบเขตอันจำกัด กล่าวคือผู้เรียนไม่จำเป็นต้องเรียนรู้เกี่ยวกับตัวภาษาอังกฤษทั้งหมดแต่ผู้เรียนต้องการเรียนภาษาอังกฤษในขอบเขตที่จำเป็นและตรงกับตามความต้องการใช้ของผู้เรียนนั้นๆ เป็นหลัก ดังนั้นการวิเคราะห์ความต้องการ (Needs Analysis) ของผู้เรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างมากต่อการระบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ

Hutchinson และ Walters (1994) ได้ให้นิยามภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะว่าเป็นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความต้องการของผู้เรียน โดยการกำหนดเนื้อหาและวิธีการสอนอยู่บนพื้นฐานของการตระหนักถึงเหตุผลและเป้าหมายในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของผู้เรียนเป็นหลัก

จากคำนิยามของภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะดังกล่าวมาแล้วข้างต้นสามารถสรุปลักษณะและรูปแบบที่สำคัญของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะได้ว่า "ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะเป็นภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนที่ใกล้เข้าสู่วัยทำงานหรือกำลังทำงาน ใช้เวลาอันสั้นในการเรียนรู้ มีวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการเรียนการสอนที่ชัดเจน และถูกออกแบบเพื่อกลุ่มผู้เรียนที่มีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์การประกอบอาชีพในสาขาวิชาชีพเดียวกัน" นอกจากนี้การกำหนดเนื้อหาและกิจกรรมสำหรับภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะต้องคำนึงถึงความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพของผู้เรียนเป็นหลัก เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพหลังสำเร็จการศึกษาภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ

ประเภทของภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ

ประเภทของภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะมีหลายประเภทที่แตกต่างกัน เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียนตามสาขาอาชีพที่หลากหลาย ดังนั้นภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะสามารถจำแนกได้ดังนี้

ODM (Overseas Development Ministry) (อ้างใน Robinson, 1980) ได้แยกประเภทของภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะออกเป็น 2 ประเภทต่างๆ ดังภาพ

ESP	ก่อนเข้าทำงาน Before entry into the occupation	
	ภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์ในการประกอบอาชีพ (EOP: English for Occupation Purposes)	
	กำลังปฏิบัติงาน In-Service	
	เพื่อใช้ในการศึกษา ในแขนงวิชาชีพเฉพาะ For Study in specific discipline	ก่อนการเข้าศึกษา Pre-study ระหว่างการศึกษา In-study
ภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์ในการศึกษา (EEP: English for Educational Purposes)	ในลักษณะของสาขาวิชาหนึ่ง As a school subject	

ภาพที่ 1 : แผนภูมิการแบ่งประเภทของภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะตามแนวคิดของ ODM (Ministry of Overseas Development)

ที่มา : Robinson, 1980

Mackey และ Mountford (อ้างใน Robinson, 1980) ได้แบ่งประเภทของ ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะออกเป็น 3 ประเภท ตามจุดประสงค์การนำไปใช้คือ

1. เพื่อตอบสนองความต้องการในสายอาชีพ
2. เพื่อตอบสนองตามโปรแกรมการฝึกงาน
3. เพื่อตอบสนองการศึกษาทางวิชาการ หรือทางวิชาชีพขั้นสูง

นอกจากนี้ Strevens (1980) ได้จำแนกประเภทของภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะออกเป็น 2 กลุ่ม คือภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะเพื่อการประกอบอาชีพ (Occupational Purposes) และภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะเพื่อการศึกษา (Educational Purposes) โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์การประกอบอาชีพ (Occupational Purposes) ซึ่งสามารถแยกย่อยออกเป็น

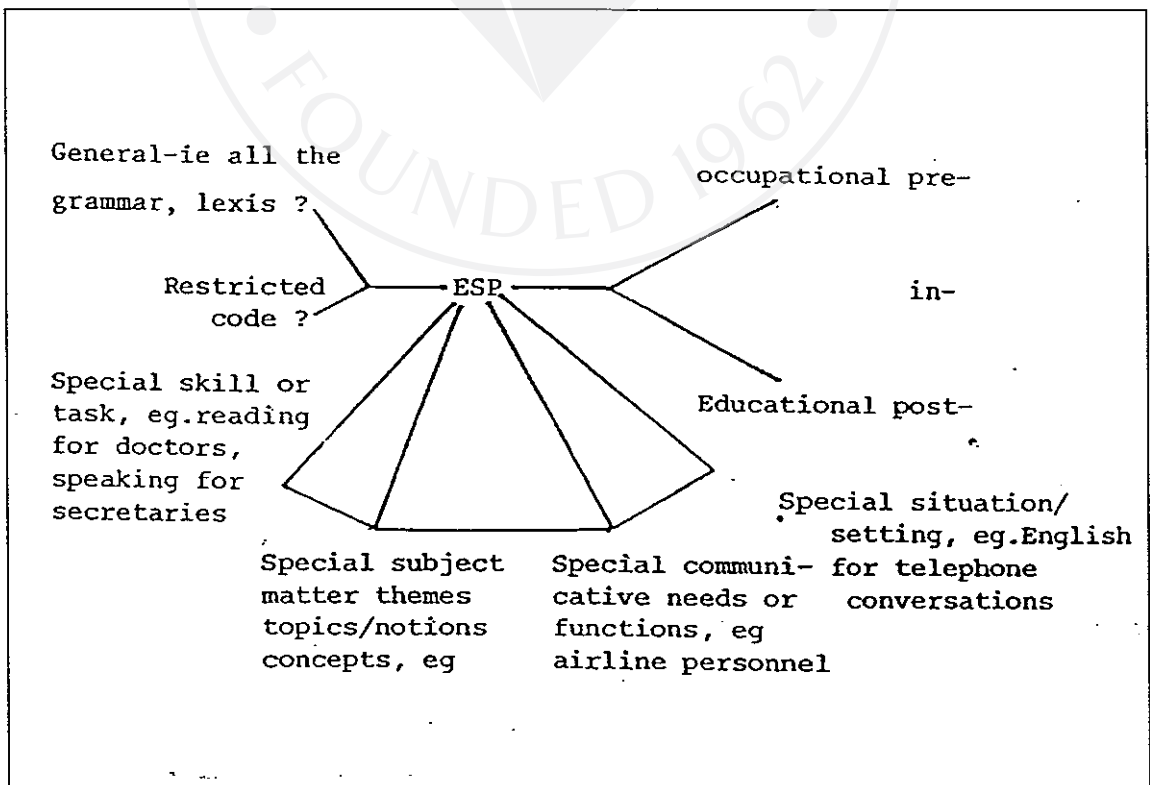
- ช่วงก่อนที่จะทำงาน
- ช่วงที่เกิดขึ้นพร้อมๆกับการทำงาน
- ช่วงหลังจากทำงานมีประสบการณ์ในการประกอบอาชีพมาแล้ว

2. ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะเพื่อการศึกษา (Educational Purposes)

สามารถแยกออกเป็นประเภทย่อยๆ ได้ดังนี้

- ก่อนที่จะเข้าศึกษา
- ระหว่างศึกษา
- หลังจบการศึกษา

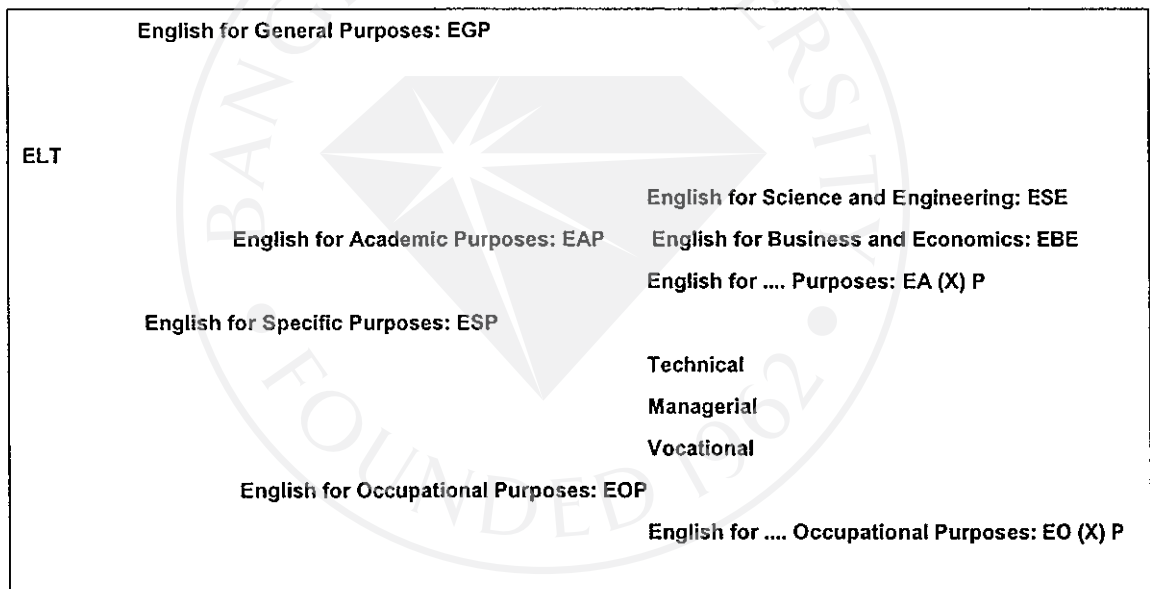
ต่อมา Robinson (1980) ได้ขยายแนวความคิดในการจำแนกประเภทของ ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของ Stevrens ให้ชัดเจนว่าภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์ เฉพาะการศึกษา (English for Educational Purposes หรือ EEP) มีลักษณะบางประการที่ เหมือนกับภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะอาชีพ (English for Occupational Purposes หรือ EOP) ในแง่การสื่อสารที่ต้องอาศัยหน้าที่ทางภาษา (Language Function) ใช้ในสถานการณ์ (Situation) เดียวกันหรือมีเนื้อหาวิชา (Subject Matter) ที่ตรงกัน ดังแสดงในภาพ

ภาพที่ 2: แผนภาพการแบ่งประเภทของภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะตามแนวคิดของ Robinson

ที่มา : Robinson, 1980

Swales (อ้างใน กัณฑ์ทิพย์, 2531) ได้กล่าวว่าสามารถแบ่งภาษาอังกฤษออกเป็น 2 ประเภท คือภาษาอังกฤษทั่วไป (General English) และภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ (English for Specific Purposes) โดยสามารถแยกย่อยภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะออกเป็น 2 ประเภท คือภาษาอังกฤษสำหรับจุดประสงค์เพื่อการศึกษา (English for Academic Purposes: EAP) และภาษาอังกฤษสำหรับจุดประสงค์เพื่อการประกอบอาชีพ (English for Occupational Purposes: EOP) ดังภาพที่แสดง

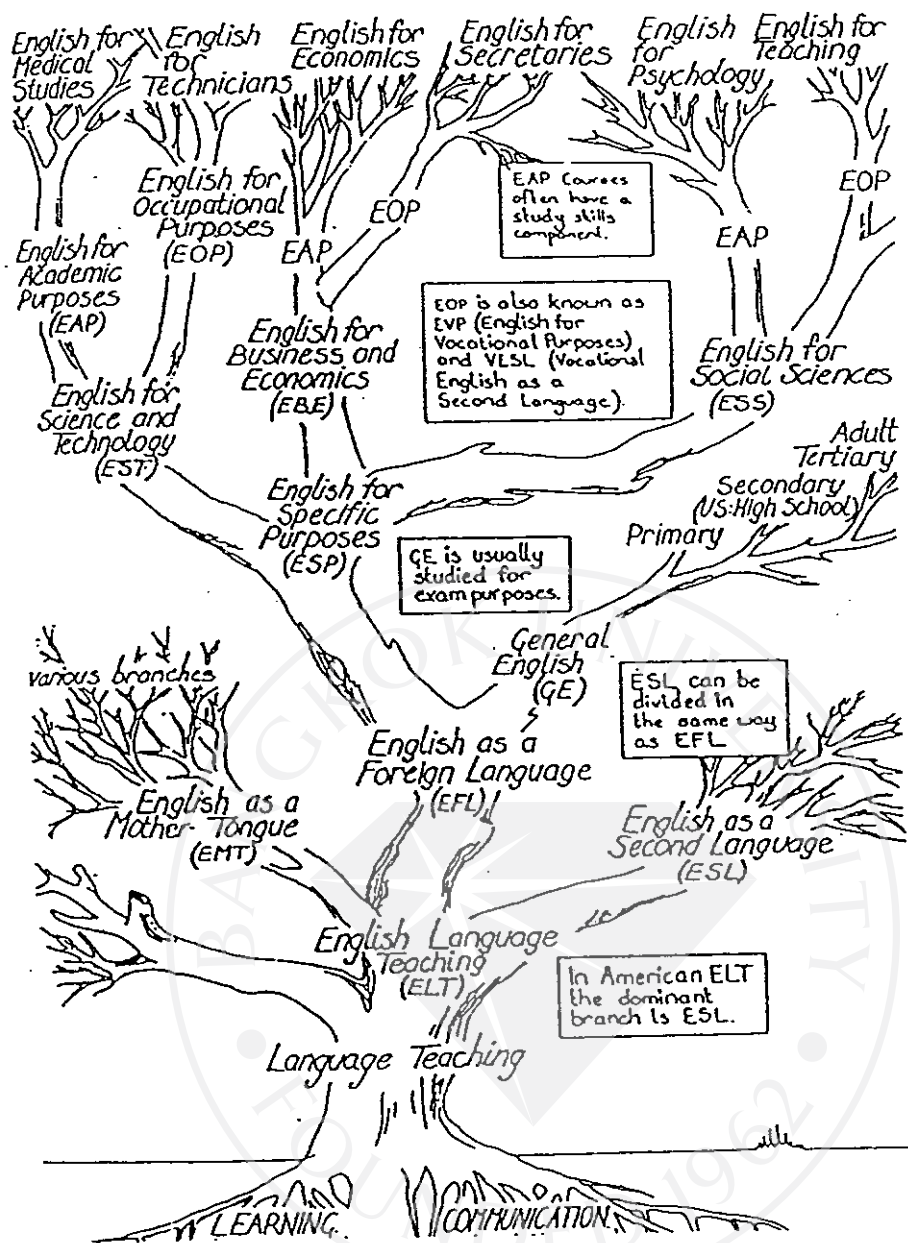
ภาพที่ 3 : แผนภาพการแบ่งประเภทของภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะตามแนวคิดของ Swales

ที่มา : กัณฑ์ทิพย์, 2531

จากแผนภาพข้างต้นแสดงให้เห็นว่าภาษาอังกฤษสำหรับการศึกษา (English for Academic Purposes: EAP) สามารถแยกออกเป็นเนื้อหาวิชาสำหรับสาขาวิทยาศาสตร์และวิศวกรรมศาสตร์ (English for Science and Engineering Purposes: ESE) เข้าไว้ด้วยกัน สาขาบัญชีและเศรษฐศาสตร์ (English for Business and Economics Purposes: EBE) อยู่ในหมวด

เดียวกันและสาขาวิชาอื่นๆ อยู่ในหมวดของภาษาอังกฤษเพื่อ..... (English for X Purposes: EA (X) P) โดย (X) จะเป็นตัวแทนของสาขาวิชาอื่นนอกเหนือจากที่แสดงไว้ โดยเติมอักษรของชื่อสาขาวิชานั้นลงมาแทนที่ (X) อย่างเช่นภาษาอังกฤษเพื่อการออกแบบแฟชั่น (English for Fashion and Design: EFD) โดยใช้สัญลักษณ์ FD ซึ่งเป็นตัวย่อของสาขาวิชา Fashion Design แทนที่สัญลักษณ์ (X) ในแผนภาพข้างต้น และภาษาอังกฤษสำหรับการประกอบอาชีพ (English for Occupational Purposes: EOP) สามารถแยกเป็นหมวดภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพด้านช่างฝีมือ ช่างเทคนิค อาชีวศึกษา และในหมวดของภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพอื่นๆ EO(X)P โดย (X) เป็นตัวแทนของสายอาชีพต่างๆ

Hutchinson และ Walters (1994) จำแนกประเภทของภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะด้วยการนำเสนอเป็นแผนภูมิต้นไม้ โดย Hutchinson และ Walters พิจารณาจากปลายยอดสุดของต้นไม้ลงมาหาแกนกลางของต้นไม้ใหญ่ขึ้นเรื่อยๆ กล่าวคือการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทั่วไป (English Language Teaching : ELT) เป็นแกนกลางใหญ่ของต้นไม้ ซึ่งแตกกิ่งออกเป็น 3 สาขา คือการสอนภาษาอังกฤษในฐานะที่เป็นภาษาแม่ (English as a Mother Tongue: EMT) การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (English as a Foreign Language: EFL) และการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (English as a Second Language: ESL) สำหรับภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะนั้น (English for Specific Purposes: ESP) เป็นสาขาย่อยที่แตกออกมาจากการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศดังแสดงในภาพ

ภาพที่ 4 : แผนภาพการแบ่งประเภทของภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะตามแนวคิดของ Hutchinson and Walters

ที่มา : กัณฑ์ทิพย์, 2531

Hutchinson และ Walters (1994) ได้ใช้คำถามเป็นแนวทางสำคัญในการออกแบบหลักสูตรและจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะโดยคำถามทั้ง 6 มีความเกี่ยวข้องกันดังนี้

Question 1: Why does the student need to learn? (ทำไมผู้เรียนจึงต้องเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ)

Question 2: Who is going to be involved in the process? (ใครบ้างที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนการสอนนี้)

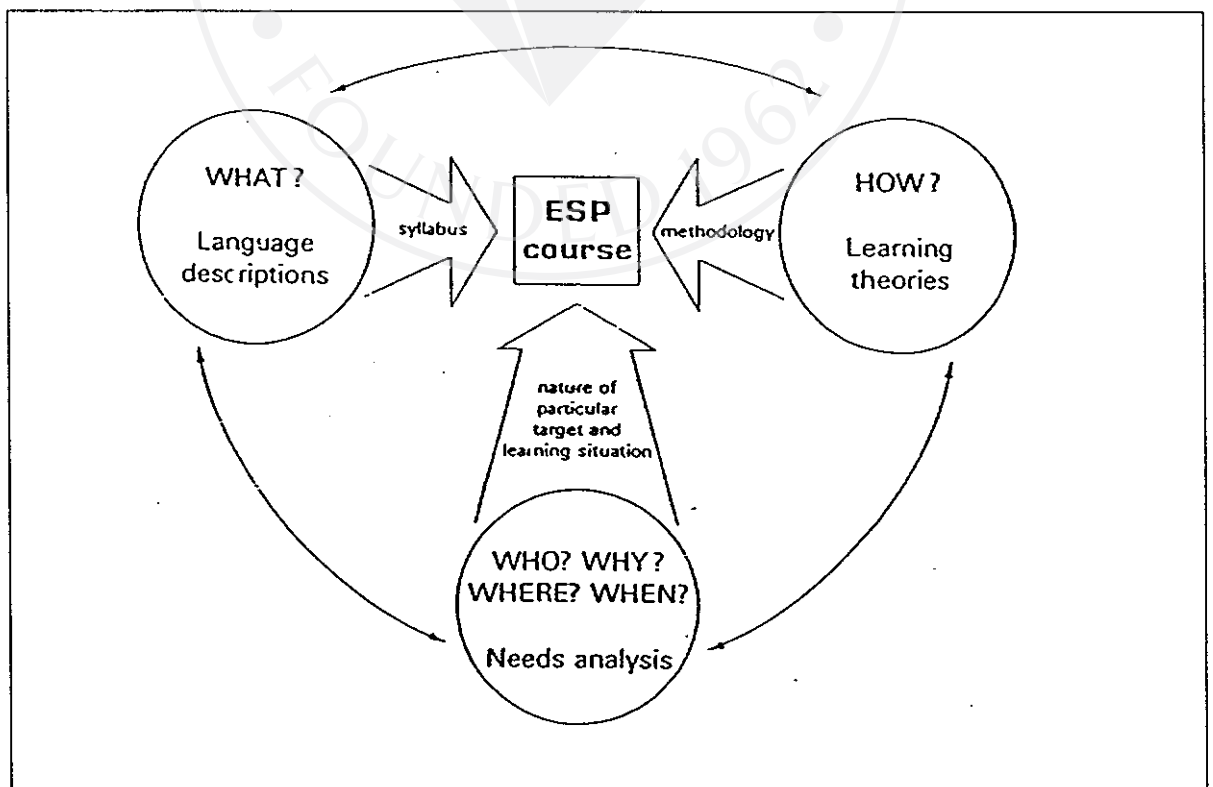
Question 3: Where is the learning to take place? (สถานที่ใดที่ใช้ในการเรียน)

Question 4: When is the learning to take place? (การเรียนเกิดขึ้นเมื่อใด)

Question 5: What does the student need to learn? (อะไรบ้างที่ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียน)

Question 6: How will the learning be achieved?, What learning theory will underline the course?, What kind of methodology will be employed? (แล้วการเรียนจะประสบความสำเร็จได้อย่างไร ต้องใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ใด และใช้การสอนแบบใด)

จาก 6 คำถามข้างต้นนี้ สามารถนำมาสรุปเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ ดังภาพ

ภาพที่ 5: แผนภูมิแสดงองค์ประกอบในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะตามแนวคิดของ Tom Hutchinson และ Alan Walters

ที่มา อ่างโนเมธา เกตุแก้ว ,2540

จากแผนภูมิแสดงองค์ประกอบในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะตามแนวคิดของ Hutchinson และ Walters สามารถอธิบายได้ดังนี้

1. Language Description เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับระบบของภาษาได้แก่ทักษะภาษา สถานการณ์และหัวเรื่อง หน้าที่ทางภาษา และตัวภาษาเป็นต้น เพื่ออธิบายจุดประสงค์ของการเรียนรู้นั้นๆและเพื่อตอบคำถามว่า “ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนอะไรบ้าง (What?)”

2. Learning Theory เป็นทฤษฎีพื้นฐานที่เกี่ยวกับการเรียนรู้ โดยช่วยให้เราเข้าใจว่าคนเราเรียนรู้ได้อย่างไร เกี่ยวข้องกับเทคนิคและวิธีการสอนอะไร เพื่อตอบคำถามว่า “การเรียนประสบความสำเร็จได้อย่างไร (How?)”

3. Needs Analysis เป็นการวิเคราะห์หาความต้องการของผู้เรียน โดยจะตอบคำถามว่า “ใครบ้างที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนการสอน (Who?) ทำไมผู้เรียนต้องการที่จะเรียน (Why?) เรียนที่ใด (Where?) และเมื่อใด (When)” ออกมาในลักษณะของเป้าหมายเฉพาะสถานการณ์

2. แนวคิดและหลักการเกี่ยวกับการวิเคราะห์หาความต้องการของผู้เรียนในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ (Needs Analysis)

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะเป็นการจัดการเรียนการสอนที่ออกแบบเริ่มต้นมาจากคำถามว่า “Why do these students need to learn English?” ตามที่ Dudley-Evan และ St. John (1998) ได้เสนอแนวคิดและหลักการการวิเคราะห์หาความต้องการของผู้เรียนว่าต้องพิจารณาข้อมูลต่างๆดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสาขาอาชีพ วิเคราะห์สถานการณ์และความต้องการตามจุดมุ่งหมายเฉพาะ

2. ข้อมูลส่วนบุคคล พิจารณาปัจจัยที่มีผลกระทบโดยตรงต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะเช่น ประสบการณ์เดิมด้านความรู้ความสามารถในสาขาอาชีพนั้นๆ ข้อมูลของความเข้าใจในวัฒนธรรม เหตุผลของการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของผู้เรียนและทัศนคติเกี่ยวกับภาษาอังกฤษของผู้เรียนว่าเป็นอย่างไร

3. ข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถทางภาษาของผู้เรียน ศึกษาเกี่ยวกับความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับใด รวมถึงพิจารณาการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนว่าสามารถแก้ปัญหาได้เพียงใด

4. ข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้เรียน พิจารณาความแตกต่างระหว่างข้อมูลข้อที่ 3 และ 1

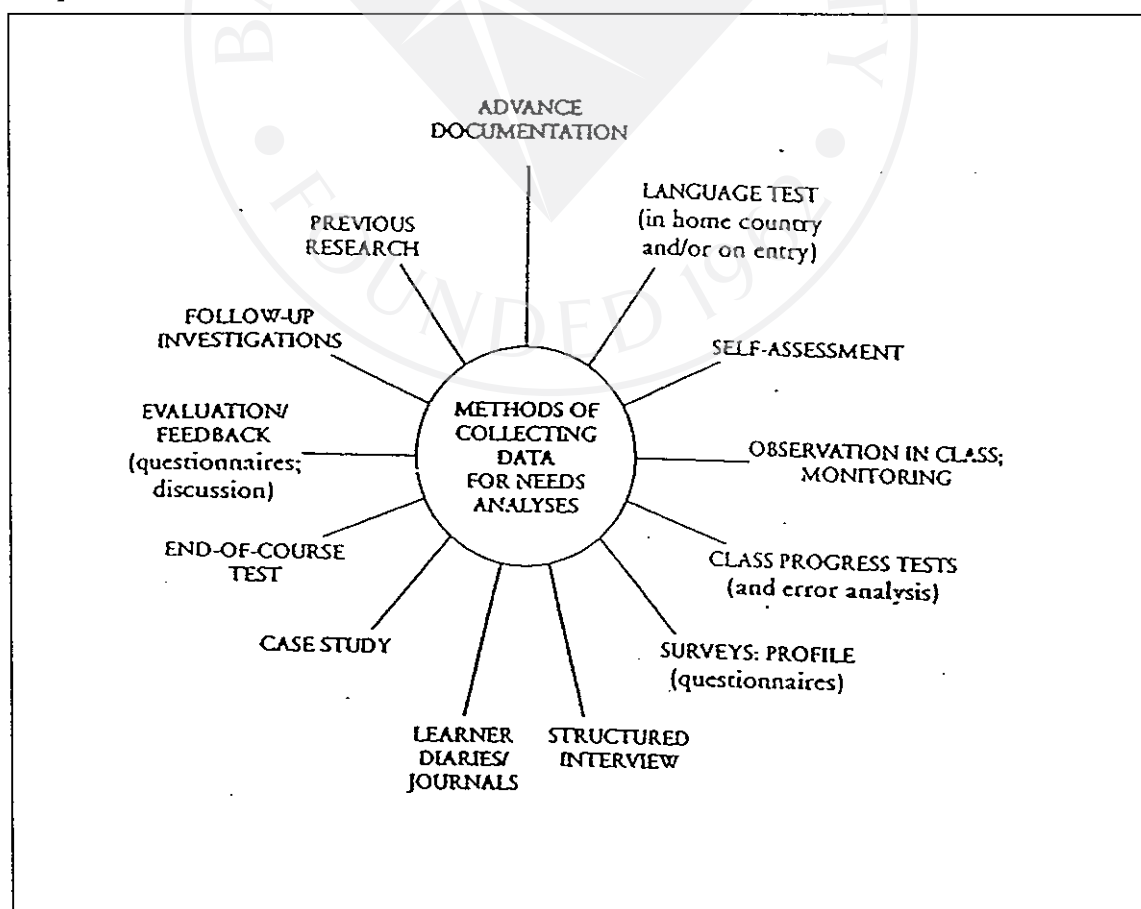
5. ข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะทำให้เกิดประสิทธิผลของการใช้ภาษาอังกฤษ

6. ข้อมูลการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในสถานการณ์อาชีพ วิเคราะห์ประสิทธิผลของการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ

7. ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการเรียน วิเคราะห์วิธีการสอน

8. ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม วิเคราะห์ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ

จากหลักเกณฑ์ในการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนข้างต้นสามารถนำเสนอในรูปของแผนภาพได้ดังนี้

ภาพที่ 6: แผนภาพแสดงกระบวนการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ

ที่มา: Dudley-Evan และ St. John, 1998

Kemp และคณะ (1994) ได้กล่าวถึงกระบวนการวิเคราะห์ความต้องการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะว่า จะทำหน้าที่ 4 ประการดังนี้

1. ในการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนจะระบุถึงความต้องการที่สัมพันธ์กับอาชีพหรือภาระการงานเฉพาะโดยระบุว่าปัญหาอะไรที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงาน
2. การวิเคราะห์ความต้องการจะบอกถึงความต้องการที่เร่งด่วน
3. การวิเคราะห์ความต้องการจะเป็นตัวกำหนดลำดับก่อนหลังของการแก้ไขและปรับปรุงการเรียนการสอน
4. การวิเคราะห์ความต้องการจะให้ข้อมูลที่จำเป็นต่อการเรียนการสอนเพื่อการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

Davies (อ้างในพรรณมาศ, 2536) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการศึกษาความต้องการของผู้เรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะว่า "การจัดการเรียนการสอนเกี่ยวข้องกับอย่างมากต่อความต้องการของผู้เรียนและเมื่อวัตถุประสงค์ของการเรียนเกิดขึ้นจากความต้องการของผู้เรียน การเรียนการสอนนั้นจะประสบความสำเร็จซึ่งจะทำให้ผู้เรียนไม่เสียเวลาไปโดยเปล่าประโยชน์ในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ"

สำหรับความต้องการของผู้เรียนนั้น ได้มีนักการศึกษาหลายท่านเช่น Berwick, Bridley, Mountford และ Widdowson (อ้างใน Robinson, 1980) ได้อธิบายความหมายของความต้องการ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. ความต้องการ (Needs) คือสิ่งที่ผู้เรียนคาดหวังว่าจะได้รับเมื่อเรียนจบหลักสูตรหรืออาจกล่าวได้ว่าความต้องการคือจุดประสงค์ (Objectives)
2. สิ่งที่สถาบันหรือกลุ่มสังคมถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นหรือน่าที่จะเรียนรู้จากการเรียนภาษาอังกฤษ
3. พิจารณาจากสิ่งที่ผู้เรียนจำเป็นต้องทำ จะเป็นตัวกำหนดการใช้ภาษาอังกฤษ
4. พิจารณาจากตัวผู้เรียนเองว่าต้องการจะได้อะไรจากหลักสูตรภาษาอังกฤษหรือการพิจารณาความต้องการส่วนบุคคลว่าต้องการสิ่งใดหรือต้องการเรียนอะไร

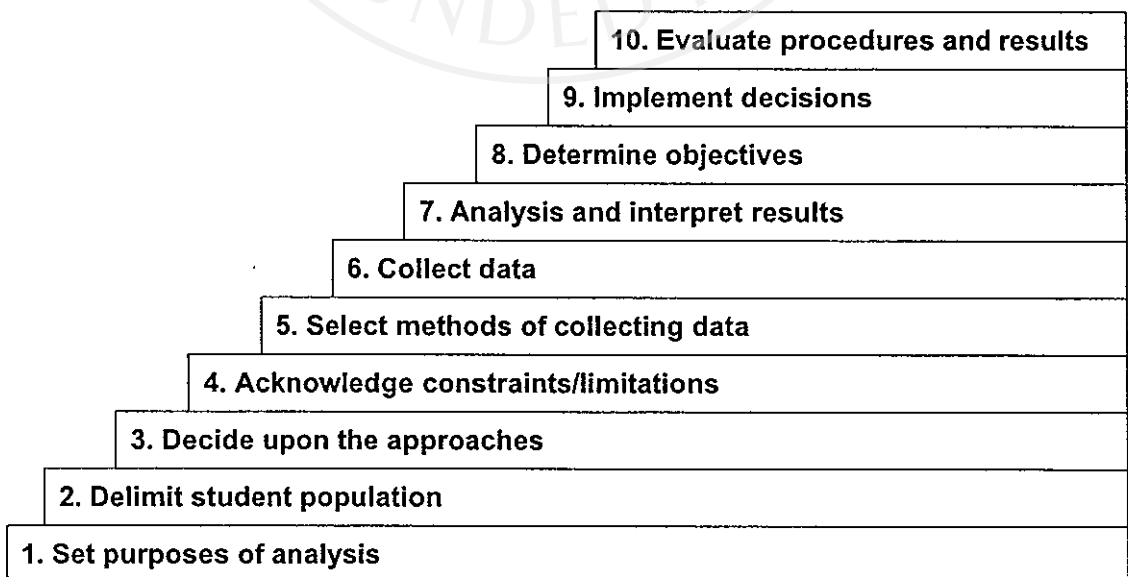
5. ความต้องการคือสิ่งที่ไม่มีหรือสิ่งที่ขาดหายไป

การวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนเป็นจุดเริ่มต้นของการวางแผนหลักสูตร และการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอน การออกแบบสื่อ รวมถึงการปรับปรุงวิธีการสอน ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ โดย Jordan RR (1997) ได้เสนอขั้นตอนของการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนอย่างเป็นลำดับขั้น โดยเริ่มต้นจาก

ขั้นตอนแรก	→	กำหนดจุดประสงค์ของการวิเคราะห์
ขั้นตอนที่สอง	→	จำกัดจำนวนประชากรของผู้เรียน
ขั้นตอนที่สาม	→	ตัดสินใจเลือกวิธีการดำเนินการ
ขั้นตอนที่สี่	→	ยอมรับปัญหาและข้อกำหนด
ขั้นตอนที่ห้า	→	เลือกวิธีในการเก็บรวบรวมข้อมูล
ขั้นตอนที่หก	→	เก็บรวบรวมข้อมูล
ขั้นตอนที่เจ็ด	→	วิเคราะห์และแปลผล
ขั้นตอนที่แปด	→	กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้
ขั้นตอนที่เก้า	→	ดำเนินการตามที่ได้ตัดสินใจ
ขั้นสุดท้าย	→	ประเมินผลกระบวนการและผลของการวิเคราะห์

ขั้นตอนในการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนสามารถนำเสนอในแผนภาพ

ดังนี้

ภาพที่ 7: แผนภาพแสดงขั้นตอนการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ

ที่มา: Jordan, 1997

Hutchinson และ Walters (1994) ได้กล่าวว่าสิ่งที่ทำให้หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะแตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษพื้นฐานคือ การตระหนักถึงความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนและความมุ่งหวังที่จะมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารเพื่อการประกอบอาชีพได้จริง ความต้องการแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือความต้องการเป้าหมาย (Target Needs) เป็นสิ่งที่ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนในแต่ละรายวิชา และความต้องการในการเรียนรู้ (Learning Needs) เป็นสิ่งที่ผู้เรียนจำเป็นต้องทำเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ความต้องการเป้าหมาย (Target Needs) เป็นสิ่งที่ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนในแต่ละวิชาประกอบด้วยสิ่งที่จำเป็น (Necessities) สิ่งที่ผู้เรียนจะต้องรู้ที่จะนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์เป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ประการที่สองคือสิ่งที่ผู้เรียนยังขาดหรือสิ่งที่ผู้เรียนยังไม่รู้ (Lack) และประการสุดท้ายคือสิ่งที่ผู้เรียนต้องการที่จะเรียนรู้เป็นความต้องการส่วนบุคคล

คำถามที่ใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาความต้องการเป้าหมาย มีดังนี้

- ทำไมจึงเรียนภาษาอังกฤษ
- ต้องการใช้ภาษาอังกฤษอย่างไร
- ขอบข่ายของเนื้อหาวิชาควรเป็นอย่างไร
- ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษกับใคร
- ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษที่ไหน
- ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษเมื่อใด

2. ความต้องการในการเรียน (Learning Needs) การสำรวจเป้าหมายของผู้เรียนจำเป็นต้องสำรวจทักษะและวิธีการสอน

คำถามที่ใช้ในการสำรวจความต้องการในการเรียนรู้ เช่น

- ทำไมผู้เรียนจึงเรียนหลักสูตรภาษาอังกฤษนี้
- ผู้เรียนจะเรียนอย่างไร
- ผู้เรียนเป็นใคร
- หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะจะใช้สอนที่ใด

- หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะจะใช้เรียนเมื่อใด อย่างไร
Hutchinson และ Walters (1994) ได้เสนอวิธีการรวบรวมข้อมูลเพื่อการสำรวจ
ความต้องการของผู้เรียนดังนี้

- ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire)
- ใช้แบบสัมภาษณ์ (Interview)
- ใช้การสังเกต (Observation)
- ใช้การรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่างๆ (Data Collection)
- การขอคำปรึกษาจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง (Informal Consultation)

Munby (อ้างในเมธา, 2540) เสนอวิธีการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน โดย
เรียกกระบวนการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนว่า Communicative Needs Processor
หรือ CNP ประกอบไปด้วยตัวแปรต่างๆที่มีผลต่อความต้องการในการสื่อสาร (Communicative
Needs) โดยแบ่งออกเป็น 9 พารามิเตอร์ดังนี้

1. ผู้เรียน (Participants) ศึกษาถึงข้อมูลเกี่ยวกับ อายุ เพศ สัญชาติ ภูมิฐานะ
ภาษาที่หนึ่ง ภาษาที่ต้องการเรียน ระดับความสามารถทางภาษา หรือภาษาอื่นๆเป็นต้น
2. จุดประสงค์ในการนำไปใช้ (Purposive Domain) เป็นข้อมูลเกี่ยวกับผู้เรียน
จะนำเอาความรู้ไปใช้เพื่อจุดประสงค์ใด
 - เพื่อใช้ในการอาชีพ โดยหาคำตอบว่านำไปประกอบอาชีพอะไร
หน้าที่หลัก และหน้าที่อื่นมีอะไร
 - เพื่อการศึกษา โดยระบุให้ได้ว่าจะนำไปใช้ในการเรียนวิชาอะไร
ขอบเขตหลักที่สำคัญและขอบเขตอื่นๆของการเรียนมีอะไรบ้าง
3. สถานการณ์ (Setting) ศึกษาว่าผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ใด
 - สถานการณ์ทางกายภาพ เป็นการพิจารณาถึงสถานที่ที่นำภาษาไปใช้
สถานที่ทำงาน หรือสถานที่ศึกษา ขนาดของสถานที่ที่จะนำภาษาไปใช้ เวลาที่ใช้ภาษาอังกฤษ
ระยะเวลาในการใช้ภาษา ความสำเร็จของการใช้ภาษา
 - สถานการณ์แวดล้อมทางสังคมในการนำภาษาไปใช้ เช่น นำภาษา
ไปใช้ในสภาพวัฒนธรรมเหมือนหรือแตกต่างกัน มีการแบ่งแยกทางเพศหรืออายุหรือไม่ ลักษณะ
เป็นทางการหรือไม่ นำไปใช้ในสถานการณ์ความบันเทิงหรือเคร่งเครียด
4. การปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ศึกษาว่าผู้เรียนนำภาษาอังกฤษไปใช้สื่อสาร

กับใคร โดยศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคู่สนทนา เช่นระหว่างลูกค้ากับผู้ให้บริการ

5. เครื่องมือ (Instrumentality) ศึกษาเกี่ยวกับสื่อที่ใช้ในการสื่อความหมาย

- สื่อในการสื่อสาร (Medium of Communication) ว่าเป็นสื่อประเภท

ใด และลักษณะใด

- วิธีในการสื่อสาร (Mode of Communication) ว่าจะเป็นลักษณะ

ของการเขียนให้อ่าน หรือเขียนเพื่อนำไปพูด

- ช่องทางในการสื่อสาร (Channel of Communication) ว่าเป็น

ช่องทางใด

6. รูปแบบของภาษา (Dialect) ศึกษาความต้องการของผู้เรียน ว่าต้องการเรียน

ภาษาอังกฤษแบบใด แบบอเมริกันหรือแบบอังกฤษ

7. ระดับเป้าหมาย (Target Level) ระบุถึงระดับของภาษา อยู่ในระดับและ

ลีลาภาษาใด

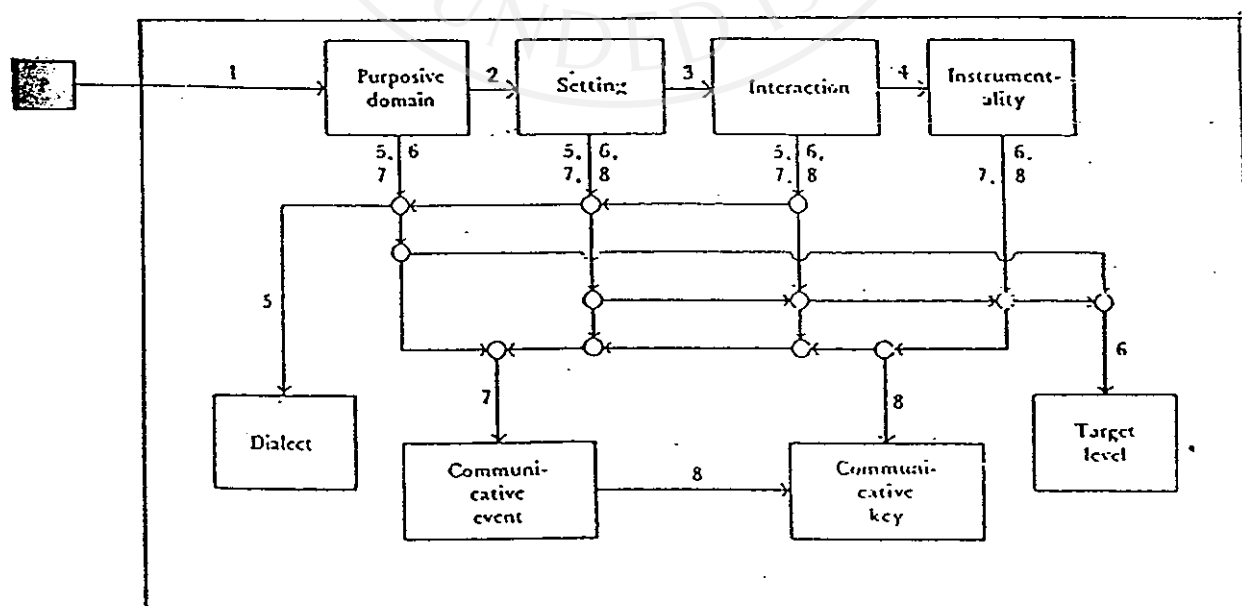
8. สถานการณ์ในการสื่อสาร (Communicative Event) ศึกษาถึงกิจกรรมเพื่อ

การสื่อสาร (Communicative Activities) ที่ผู้เรียนจะต้องสามารถปฏิบัติได้

9. ตัวบ่งชี้เพื่อการสื่อสาร (Communicative Key) ศึกษาว่าผู้เรียนต้องการสื่อ

ความหมายในลักษณะใด

จากพารามิเตอร์ทั้ง 9 ที่กล่าวมาข้างต้น Munby ได้นำเสนอในรูปของแผนภาพดังนี้

ภาพที่ 8: แผนภูมิแสดงการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ
(ที่มา: Munby อ้างในเมธา, 2540)

จากแนวคิดการวิเคราะห์ผู้เรียนที่กล่าวมาแล้วข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนเป็นสิ่งจำเป็นและมีความสำคัญมาก เนื่องจากความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนเป็นเสมือนเข็มทิศที่คอยกำหนดทิศทางของการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนและเนื้อหาแบบเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และจุดหมายปลายทางของการใช้ภาษาอังกฤษโดยอาศัยข้อมูลที่ได้จากการสำรวจและศึกษาความต้องการของผู้เรียนในแต่ละสาขาอาชีพ มาจัดกิจกรรมการเรียนการสอน กำหนดเนื้อหาแบบเรียนเป็นสำคัญ การวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนก่อนการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนนั้นมีความสอดคล้องกับแนวความคิดของ Brumfit (1984) ที่กล่าวว่า การวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนเป็นสิ่งจำเป็นเบื้องต้นต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมุ่งเน้นการศึกษาถึงปัญหาและความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะด้านผู้สอน หลักสูตรและเนื้อหา และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา เพื่อนำมาปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา คณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

จากการทบทวนแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะที่กล่าวมาข้างต้นนั้น ผู้วิจัยได้ยึดแนวคิดของ Jordan RR ที่กล่าวถึงขั้นตอนการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน แนวคิดของ Hutchinson และ Walters ที่กล่าวถึงลักษณะของภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ และแนวคิดของ Munby ที่กล่าวถึงหลักการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน เป็นแนวทางหลักในการศึกษาวิจัยปัญหาและความต้องการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยกรุงเทพในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ

นอกจากการศึกษาค้นคว้าปัญหาและความต้องการของผู้เรียนเป็นหลัก ดังที่กล่าวข้างต้นแล้วนั้น การศึกษาถึงบทบาทหน้าที่ของผู้สอนก็เป็นประเด็นสำคัญอีกประเด็นหนึ่งสำหรับการศึกษาวิจัยนี้ ทั้งนี้ผู้สอนเป็นหนึ่งในปัจจัยที่เกี่ยวข้องโดยตรงต่อกระบวนการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ ทั้งด้านความรู้ความสามารถ วิธีการสอน และการวัดและประเมินผลของผู้สอน

3. แนวคิดเกี่ยวกับบทบาทของผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ (The Role of ESP Teacher)

บทบาทของผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะนั้นมีความแตกต่างจากบทบาทของผู้สอนภาษาอังกฤษทั่วไป กล่าวคือผู้สอนจะต้องมีความรู้ความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษเป็นพื้นฐานพร้อมทั้งมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับสาขาอาชีพที่ผู้สอนยังขาดอยู่ สาเหตุที่ทำให้ผู้สอนไม่สามารถบรรลุถึงเป้าหมายการสอนภาษาเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะอาจจะเป็นสาเหตุมาจากปัจจัยต่างๆ ดังนี้

1. การขาดความรู้ความสามารถ (The Lack of Orthodoxy) ผู้สอนภาษาอังกฤษควรเปิดใจ กระจ่างหรือรู้ ใคร่รู้ และเพิ่มความรู้อย่างเป็นขั้นเป็นตอน ผู้สอนควรสร้างความแข็งแกร่งให้กับตนเองด้วยการแสวงหาและพัฒนาความรู้ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ

2. การแสวงหาความรู้ในแขนงใหม่เพิ่มเติม (New Reams of Knowledge) ผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะต้องประสบกับปัญหาที่เกี่ยวกับองค์ความรู้ใหม่ตามสาขาวิชาชีพเฉพาะ ฉะนั้นผู้สอนจะต้องมีความรู้ความสามารถไม่เพียงแต่ตัวภาษาอังกฤษแต่จะต้องมีความรู้พื้นฐานตามแขนงวิชาชีพนั้นๆ ซึ่งหมายความว่าผู้สอนจะต้องมีความพร้อมที่จะเปิดรับความรู้และประสบการณ์ที่แปลกใหม่ที่แตกต่างจากความรู้และประสบการณ์ด้านภาษาอังกฤษ ฉะนั้นเพื่อให้ผู้สอนสามารถปรับเปลี่ยนหรือแสวงหาความรู้เพิ่มเติมตามขอบเขตที่ต้องการได้ผู้สอนควรถามตัวเองด้วยคำถามดังต่อไปนี้

- Does the content of ESP materials need to be highly specialized? (เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะจำเป็นต้องมีความเฉพาะเจาะจงหรือไม่)

- Why do some ESP teachers find it difficult to comprehend ESP subject matter? (ทำไมผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะบางครั้งรู้สึกท้อว่าวิชาเฉพาะสาขายากต่อการทำความเข้าใจ)

- What kind of knowledge is required of the ESP teacher? (ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะควรมีความรู้ในด้านใด)

3. การเปลี่ยนแปลงสถานะภาพของตัวผู้สอนในบางสถานการณ์ (Change in the Status of English Teaching) ลักษณะที่สำคัญอย่างหนึ่งของการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะคือความสัมพันธ์ระหว่างภาษาอังกฤษทั่วไปกับวิชาชีพสาขาต่างๆ ในบางครั้งผู้สอนภาษาอังกฤษจำเป็นต้องทำงานหรือประสานงานร่วมกับผู้สอนวิชาชีพสาขาต่างๆ ใน

สถานการณ์บางอย่างเช่น การฝึกใช้ภาษาอังกฤษในสถานที่ประกอบอาชีพจริงซึ่งบางครั้งผู้สอนจะต้องติดต่อสถานที่เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์อาชีพนั้นได้จริง (Chinokul, 2000)

4. ลักษณะรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ และศิลปกรรมศาสตร์ ระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ

วิชาภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะสำหรับนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ ประกอบด้วย 2 รายวิชาได้แก่ วิชาการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักนิเทศศาสตร์ และ วิชาการพูดสำหรับนักนิเทศศาสตร์ (ตามระเบียบการหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยกรุงเทพปี การศึกษา 2548) มีรายละเอียดดังนี้

วิชาการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักนิเทศศาสตร์: *English Reading and Writing for Communication Arts Professionals*

รหัสและชื่อวิชา	EN 313: English Reading and Writing for Communication Arts Professionals
สภาพรายวิชา	วิชาบังคับ
ระดับรายวิชา	เรียนภาคเรียนที่ 2 (สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2)
พื้นฐาน	ต้องผ่านการศึกษารายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 (EN 111: Fundamental English I) ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2 (EN 112: Fundamental English II) และภาษาอังกฤษระดับกลาง (EN 211: Intermediate English)
เวลาศึกษา	2 คาบต่อสัปดาห์ นอกจากนี้นักศึกษาต้องหาเวลาศึกษาและทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายนอกเวลา
หน่วยกิต	3 หน่วยกิต
จุดมุ่งหมายรายวิชา	การเรียนภาษาอังกฤษโดยเน้นทักษะด้านการอ่านและการเขียนที่มีความเกี่ยวข้องกับวิชาชีพนิเทศศาสตร์ เช่น การศึกษาศัพท์เทคนิคและสำนวนต่างๆ การตีความจากข่าว บทโฆษณา บทความ ข้อมูลที่มาจากงานวิจัย การจับใจความ การสรุปย่อ การแปลข่าว ตลอดจนเรียนรู้พื้นฐาน การเขียนข่าว บทความ และสารคดี

(ที่มา: ระเบียบการหลักสูตรปริญญาตรี, 2548)

วิชาการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักนิเทศศาสตร์: *English Speaking for Communication Arts Professionals*

รหัสและชื่อวิชา	EN 314: English Speaking for Communication Arts Professionals
สภาพรายวิชา	วิชาบังคับ
ระดับรายวิชา	เรียนภาคเรียนที่ 1 (สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3)
พื้นฐาน	ต้องผ่านการศึกษารายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 (EN 111: Fundamental English I) ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2 (EN 112: Fundamental English II) ภาษาอังกฤษระดับกลาง (EN 211: Intermediate English)
เวลาศึกษา	2 คาบต่อสัปดาห์ นอกจากนี้นักศึกษาต้องหาเวลาศึกษาและทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายนอกเวลา
หน่วยกิต	3 หน่วยกิต
จุดมุ่งหมายรายวิชา	การเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยเน้นทักษะด้านการพูดอันเกี่ยวข้องกับวิชาชีพนิเทศศาสตร์ การพูดโอกาสต่างๆ การสัมภาษณ์ การแถลงข่าว เป็นต้น

(ที่มา: ระเบียบการหลักสูตรปริญญาตรี, 2548)

สำหรับภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์
ได้แก่วิชาภาษาอังกฤษเพื่อศิลปะและการออกแบบระบุในระเบียบการหลักสูตรปริญญาตรี
มหาวิทยาลัยกรุงเทพปีการศึกษา 2548 โดยมีรายละเอียดของรายวิชาดังต่อไปนี้

วิชาภาษาอังกฤษเพื่อศิลปะและการออกแบบ: *English for Art and Design*

รหัสและชื่อวิชา	FA 301: English for Art and Design
สภาพรายวิชา	วิชาบังคับ
ระดับรายวิชา	เรียนภาคเรียนที่ 2 (สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2)
พื้นฐาน	ต้องผ่านการศึกษารายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 (EN 111: Fundamental English I) ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2 (EN 112: Fundamental English II) และวิชาภาษาอังกฤษระดับกลาง (EN 211: Intermediate English)
เวลาศึกษา	3 คาบต่อสัปดาห์ นอกจากนี้นักศึกษาต้องหาเวลาศึกษาและทำกิจกรรมได้รับมอบหมายนอกเวลา
หน่วยกิต	3 หน่วยกิต

จุดมุ่งหมายรายวิชา	การสนทนา ศึกษาการสนทนาที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ การแสดงความคิดเห็น และการถ่ายทอดความคิดเห็นการอ่าน คำศัพท์ เฉพาะต่างๆ ที่ใช้ในวงการ ศิลปะและการออกแบบ ฝึกทักษะในการอ่านบทความเพื่อประโยชน์ในการ เรียนและการประกอบอาชีพการเขียนฝึกเขียนรายงานบทความต่างๆ ที่เกี่ยวกับศิลปะและการออกแบบ
--------------------	---

(ที่มา: ระเบียบการหลักสูตรปริญญาตรี, 2548)

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและความต้องการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมาย เฉพาะ

จากการศึกษางานวิจัยทั้งในและต่างประเทศพบว่า มีผู้ทำการศึกษาเรื่องปัญหา และความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะในสาขาอาชีพต่างๆ ดังต่อไปนี้

สุขุมาลัย นิลรัตน์ (2534) ศึกษาการวิเคราะห์ความต้องการวิชาภาษาอังกฤษ สถาปัตยกรรมที่สอนในคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง โดยศึกษาความต้องการของนายจ้างเกี่ยวกับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของ บัณฑิต วิเคราะห์ความต้องการวิชา ภาษาอังกฤษสถาปัตยกรรม หรือ วิชา 35214 ภาษาอังกฤษ 3 และ 35215 ภาษาอังกฤษ 4 ของนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ บัณฑิต จากคณะสถาปัตยกรรมที่สำเร็จการศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2526 ถึง 2531 จำนวน 100 คน แบ่งเป็นบัณฑิต ที่ทำงานในหน่วยงานของรัฐจำนวน 20 คน ทำงานบริษัทและส่วนตัว จำนวน 80 คน นายจ้างของบัณฑิต จำนวน 20 คน และนักศึกษา ชั้นปีที่ 2 และนักศึกษาชั้นปีที่ 5 คณะ สถาปัตยกรรม จาก 3 ภาควิชา ได้แก่ ภาควิชาสถาปัตยกรรม ภาควิชาสถาปัตยกรรมภายใน และ ภาควิชาศิลปอุตสาหกรรมจำแนกเป็น นักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 60 คน ชั้นปีที่ 5 จำนวน 60 คน พบว่าระหว่างทักษะทั้ง 4 บัณฑิตต้องการการพูด มากกว่าทักษะอื่น ๆ รองลงมาได้แก่ การอ่าน การเขียน และการฟัง ตามลำดับ สำหรับการพูด บัณฑิตต้องการพูดสนทนากับชาวต่างชาติ การ อ่านต้องการ อ่านคู่มือของเครื่องใช้ สำหรับการเขียนต้องการ กรอกแบบฟอร์มต่าง ๆ และการฟัง ต้องการ การฟังคำอธิบาย ใน 4 ทักษะ นายจ้างต้องการ การพูด และการอ่าน มากที่สุด รองลงมา คือ การฟัง และการเขียนตามลำดับ ในด้านการพูด นายจ้างต้องการ การพูดให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับ การเสนอโครงการ การอ่านต้องการ การอ่านบทความ วารสาร และหนังสือเกี่ยวกับ งานอาชีพ สำหรับการฟัง ทักษะย่อยที่นายจ้างต้องการคือการฟังคำสั่งและการฟังการบรรยายในที่ประชุม สัมมนา ส่วนการเขียนต้องการ กรอกแบบฟอร์มต่าง ๆ นักศึกษาปีที่ 2 ต้องการทักษะภาษาอังกฤษ

ตามลำดับความต้องการดังนี้คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน สำหรับการฟัง นักศึกษาต้องการ ฟังคู่สนทนากับชาวต่างชาติ การพูดต้องการใช้ภาษาเกี่ยวกับกิจกรรม ประจำวัน การอ่านต้องการอ่านบทความ วารสาร และหนังสือ ที่เกี่ยวข้องกับงานอาชีพ และการเขียนต้องการเขียนเรียงความ แบบอธิบายในสาขาที่ศึกษา นักศึกษาชั้นปีที่ 5 ต้องการทักษะ ภาษาอังกฤษตามลำดับความต้องการดังนี้คือ การพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน การพูดต้องการ การพูดให้ข้อคิดเห็น เกี่ยวกับการเสนอ โครงการ การฟังต้องการ การฟังคู่สนทนากับชาวต่างชาติ และการอ่านต้องการ อ่านบทความ วารสาร และหนังสือเกี่ยวกับงานอาชีพ สำหรับการเขียนต้องการเขียนรายงานในสาขาที่ศึกษา

นภาพิณ สุตใจ (2536) ศึกษาความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษธุรกิจของสถานประกอบการท่องเที่ยว และของนักเรียนชั้นปีที่ 3 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาพาณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เขตการศึกษา 7 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 ได้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวจำนวน 115 แห่ง กลุ่มที่ 2 และ 3 ได้แก่นักเรียนจำนวน 568 คน และครูผู้สอนภาษาอังกฤษธุรกิจ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพจำนวน 30 คน ได้จากการสุ่มตามสัดส่วนร้อยละ 60 และ 40 ตามลำดับ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามแบบประมาณค่า 5 ระดับ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติพื้นฐานหาค่าตัวกลางเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ วิเคราะห์สหสัมพันธ์ด้วยสูตรของเคนดอลล์ และทดสอบความแตกต่างโดยใช้ไค-สแควร์ ผลการวิจัยพบว่า 1. ทักษะที่ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวต้องการมากที่สุดคือทักษะพูด 2. ทักษะที่นักศึกษาต้องการมากที่สุดคือทักษะแปล ส่วนระดับที่วิทยาลัยจัดสอนมากที่สุดทักษะเขียน 3. ทักษะพูดเป็นทักษะที่นักศึกษามีความสามารถมากที่สุด ส่วนทักษะที่ครูจัดสอนให้มากที่สุดคือ ทักษะอ่าน

สมพงษ์ สุขมภา (2541) ได้ศึกษาถึงปัญหาและความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาสำหรับนักศึกษาวิชาเอกการท่องเที่ยวระดับการศึกษาประกาศนียบัตรชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล โดยผลการวิจัยพบว่าผู้ที่ทำงานในธุรกิจการท่องเที่ยวต้องการมีความสามารถด้านทักษะการอ่าน พูด และฟังมากกว่าทักษะการเขียนและการแปล ส่วนผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวมีความต้องการให้ผู้ที่ทำงานมีความสามารถภาษาอังกฤษในด้านทักษะการพูด การอ่าน และการฟังมากกว่าทักษะการเขียนและการแปล สำหรับอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษสำหรับการท่องเที่ยวเชื่อว่านักศึกษาต้องการทักษะพูด อ่าน ฟังและเขียน

มากกว่าการแปล นอกจากนี้ นักศึกษาภาควิชาการท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับทักษะด้านการอ่าน ฟัง พูดและการเขียน ผลการวิจัยสรุปว่า นักศึกษา ผู้สอนภาษาอังกฤษ และผู้ประกอบการท่องเที่ยวเสนอให้มีการพัฒนาเนื้อหาและปรับปรุงวิธีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว

ฉวีวรรณ วงศ์แพทย์ (2542) ศึกษาปัญหาและความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อเทคโนโลยีการเกษตร 1-2 ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 สาขาวิชาเกษตรศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี โดยทำการศึกษานักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาเกษตรศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 จำนวนทั้งสิ้น 83 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถาม ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1. นักศึกษามีปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับมาก และมีปัญหาการเรียนทักษะทั้ง 4 ในระดับมากทุกทักษะ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ การเขียน การฟัง การอ่าน และการพูด หัวข้อการเรียนที่เป็นปัญหามากที่สุดในแต่ละทักษะได้แก่ การฟังข่าวและพยากรณ์อากาศ การเขียนบรรยายขั้นตอนการทำงานต่างๆ การอ่านหนังสือพิมพ์และนิตยสาร และการพูดบรรยายส่วนต่างๆ ของพืช สัตว์และอุปกรณ์การเกษตร 2. นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษโดยรวมแตกต่างกัน แต่ทั้งนักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิง ต่างก็มีปัญหาด้านการใช้ทักษะการเขียนมากที่สุด 3. นักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกันมีปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษโดยรวมต่างกัน ผู้ที่จบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และ ม.6 สายสามัญ มีปัญหาในการเรียนทักษะการเขียนมากที่สุด ส่วนผู้ที่จบชั้น ม.6 จากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน มีปัญหาในการเรียนทักษะการพูดมากที่สุด 4. นักศึกษาที่มีความมุ่งหมายในอนาคตแตกต่างกัน มีปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษโดยรวมแตกต่างกัน แต่ทั้ง 3 กลุ่มมีปัญหาทักษะการเขียนอยู่ในระดับมากที่สุดเหมือนกัน ซึ่งได้แก่การเขียนบรรยายขั้นตอนการทำงาน การกรอกแบบฟอร์มสมัครงาน และการเขียนจดหมายสมัครงาน 5. นักศึกษามีความต้องการเรียนภาษาอังกฤษโดยรวมในระดับมากในทุกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษโดยต้องการเรียนทักษะการเขียนมากที่สุด 6. นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีความต้องการเรียนภาษาอังกฤษในระดับที่แตกต่างกัน แต่ทั้งนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีความต้องการเรียนทักษะการเขียนมากที่สุดเหมือนกัน โดยเฉพาะการเขียนบรรยายขั้นตอนการทำงานต่างๆ 7. นักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีความต้องการเรียนภาษาอังกฤษต่างกัน 8. นักศึกษาที่มีความมุ่งหมายในอนาคตต่างกันมีความต้องการเรียนภาษาอังกฤษในระดับที่แตกต่างกัน โดยผู้ที่ต้องการศึกษาต่อและผู้ที่ต้องการออกไปประกอบ

อาชีพส่วนตัวต้องการความสามารถทักษะการพูดมากที่สุด ส่วนผู้ที่ต้องการเข้ารับราชการหรือทำงานในสถานประกอบการมีความต้องการเรียนทักษะการเขียนมากที่สุดโดยเฉพาะการเขียนบรรยายแผนภูมิตารางและการเขียนบรรยายขั้นตอนการทำงาน

มันตา ศุภนคร (2545) ศึกษาการประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์ประยุกต์ (การสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ) มหาวิทยาลัยมหิดล โดยใช้โมเดล CIPP ประยุกต์ประเมินองค์ประกอบทั้ง 4 ด้านของหลักสูตร ซึ่งได้แก่ บริบทแวดล้อม ปัจจัยนำเข้ากระบวนการและผลผลิต ประชากรของงานวิจัยประกอบด้วยอาจารย์ 9 คน นักศึกษาปัจจุบัน 18 คน ผู้สำเร็จการศึกษา 32 คน และผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา 29 คน ใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลวิเคราะห์ผลโดยโปรแกรม SPSS ได้ผลการศึกษาดังนี้ คือ นักศึกษาปัจจุบันมีความเห็นว่าสถานที่เรียนอุปกรณ์การเรียนการสอน แหล่งศึกษาค้นคว้า คุณภาพของอาจารย์กระบวนการสอนและการประเมินผลและควบคุมวิทยานิพนธ์อยู่ในระดับปานกลาง และคุณภาพของอาจารย์ผู้สอนมีความเหมาะสมในระดับปานกลางเช่นกัน นอกจากนี้ยังพบว่าข้อดีของหลักสูตรคือรายวิชาในหลักสูตรสามารถนำมาใช้สอนได้จริงในสถานการณปัจจุบัน ส่วนข้อด้อยของหลักสูตรคือตำราและวารสารทางวิชาการไม่เพียงพอและไม่ทันสมัย นอกจากนี้ผู้บังคับบัญชายังเสนอให้เพิ่มรายวิชาการเขียนและการแปลด้วย

พัชรา สุธาวัตสุนทร (2546) ศึกษาเรื่อง "การสำรวจทักษะภาษาอังกฤษที่จำเป็นต่อสื่อสารของวิศวกรของบริษัทการบินไทยมหาชนจำกัด" โดยรวบรวมข้อมูลจากวิศวกรชายสัญชาติไทยจบการศึกษาในระดับปริญญาตรีสาขาวิศวกรรมศาสตร์ และคัดเลือกให้ทำแบบสอบถามโดยการสุ่มจากจำนวนวิศวกรที่มาเข้าอบรมหลักสูตรการซ่อมบำรุงเครื่องบิน Boeing ในแบบ B 737-200, B747-400 และ B777 กลุ่มละ 20 นาย ผลการสำรวจพบว่าวิศวกรเหล่านี้ให้ความสำคัญต่อทักษะการพูดมากที่สุด โดยให้ความเห็นว่าการพูดเป็นทักษะสำคัญที่ใช้ในการสื่อสารหรือเจรจาต่อรองกับเจ้าหน้าที่ขององค์กรการบินพาณิชย์ และวิศวกรจากบริษัทผู้สร้างเครื่องบินนานาชาติ ลำดับถัดมาคือทักษะการฟัง การเขียน และการอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญในลำดับรองลงมาตามลำดับ ส่วนวิศวกรเหล่านี้ใช้ทักษะการอ่านในการปฏิบัติงานมากที่สุด ตามด้วยการเขียน การฟัง และการพูด ในขณะที่เดียวกันวิศวกรเหล่านี้ต่างต้องการเข้ารับการอบรมและพัฒนาภาษา อังกฤษ ด้านทักษะการพูดเป็นอันดับแรก ลำดับถัดมาคือ การฟัง การเขียน และการอ่าน ตามลำดับ

ทัศนัย ไชยโกษี (2547) ศึกษาถึงปัญหาและความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเทคนิคของนักศึกษาสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักศึกษาสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมจำนวน 139 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นขึ้นตามสัดส่วนประชากร เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ โดยแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับและคำถามปลายเปิด วิเคราะห์ข้อมูลโดยการคำนวณหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ปัญหาและความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเทคนิคของนักศึกษาทุกด้านคือ ด้านผู้สอน ด้านเนื้อหาหลักสูตร และด้านความสามารถใช้ภาษาอังกฤษเทคนิค ของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง โดยปัญหาและความต้องการทุกด้านมีความสอดคล้องกัน นอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษามีปัญหาและความต้องการในด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเทคนิค โดยเฉพาะความสามารถในทักษะการพูดเพื่อนำความรู้ไปใช้ในงานอาชีพมากที่สุด รองลงมาคือด้านหลักสูตรและเนื้อหา และด้านผู้สอน ตามลำดับ

ศูนย์พัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ (2547) วิเคราะห์ความต้องการในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษของบุคลากรใน 6 กลุ่มอุตสาหกรรม ได้แก่ 1. ความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษของบุคลากรในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดย ผศ. พิมพาภรณ์ สุวดีกุล และอาจารย์ชุตินา ศรีชาย 2. ความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษของบุคลากรในอุตสาหกรรมแฟชั่น โดยอาจารย์เสมอทิพย์ กาญจนจาวี และ รศ. ลภา จิตนเสรี 3. ความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษของบุคลากรในอุตสาหกรรมวิทยาศาสตร์สุขภาพ โดย ผศ. ผาณิต บุญยะวรรณนะ ผศ. วัลยาพร นาวิการ และ ผศ. พัชรี ชินธรรมมิตร 4. ความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษของบุคลากรในอุตสาหกรรมอาหาร โดย ผศ. ดร. พรพิมล ชุตินิลป์ และคุณกึ่งกาญจน์ สุชะธรรมโม 5. ความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษของบุคลากรในอุตสาหกรรมยานยนต์ โดย รศ. ทรงพร ทาเจริญศักดิ์ อาจารย์รัชณี เสนีย์ศรีสันต์ และ ผศ. ดร. พรพิมล ชุตินิลป์ 6. ความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษของบุคลากรในอุตสาหกรรมเทคโนโลยีและสารสนเทศ โดย ผศ.ดร.มณฑา จากุพจน์ รศ. สนธิดา เกตุรวงศ์ และ ดร. วรสิริ สิงหศิริ ทำการศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล รวมทั้งจังหวัดในภูมิภาคได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ นครราชสีมา สุรินทร์ สระแก้ว ชลบุรี ระยอง จันทบุรี เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ และภูเก็ต กับกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่มคือ ผู้บริหารระดับสูง ผู้บริหารระดับกลางและผู้ปฏิบัติงานที่ทำงานในกลุ่มอุตสาหกรรมด้วยวิธีการสัมภาษณ์แบบประจักษ์หน้า

การสัมภาษณ์แบบชี้แนะการสัมภาษณ์แบบมีจุดเน้นและใช้แบบสอบถามปลายเปิดและปลายปิด
ร่วมด้วยในกรณีที่ไม่สามารถสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่เจาะจงไว้

จากการวิจัยทั้ง 6 ฉบับพบว่าผู้บริหารระดับสูง ผู้บริหารระดับกลาง และ
ผู้ปฏิบัติงานระบุความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษในการปฏิบัติงานในระดับสูงโดยกลุ่มบุคลากร
ที่ต้องพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษมากที่สุดคือผู้บริหารระดับกลางและผู้ปฏิบัติงาน ยกเว้น
ผู้บริหารระดับสูงของกลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์ระบุความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษในการ
ปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก เนื่องจากต้องสื่อสารกับผู้บริหารระดับกลางเพื่อนำมาถ่ายทอดสู่
บุคลากรในระดับผู้ปฏิบัติงาน สำหรับผู้บริหารระดับสูงในกลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศมี
ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษค่อนข้างดีอยู่แล้ว ยกเว้นผู้บริหารระดับสูงและระดับกลาง
ของกลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์มีความต้องการในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษอยู่ในระดับสูง

ผลการศึกษาวิจัยได้เสนอแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เกิด
จากความต้องการเนื้อหาและหลักสูตรที่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในการปฏิบัติงาน
สำหรับการพัฒนาหลักสูตรและเนื้อหาวิชาควรคำนึงถึงจำนวนชั่วโมง วิธีการสอนเนื้อหาและสื่อที่
ใช้ในการฝึกอบรมเนื่องจากมีความสำคัญต่อการสร้างแรงจูงใจให้เกิดการดึงดูดความสนใจเนื้อหา
ที่ใช้ในการอบรม ดังนั้นการกำหนดเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษควรคำนึงถึง 1. รูปแบบการใช้ภาษา
ตามวัตถุประสงค์ (Functional English) 2. การสนทนาที่มีความเป็นมิตรสุภาพเหมาะสมกับ
สถานการณ์ (Conversational English) และสร้างความประทับใจแก่ผู้รับบริการ 3. การใช้ศัพท์
สำนวนวลีหรือประโยคที่ใช้ในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องรวมทั้งศัพท์เฉพาะในกลุ่มอุตสาหกรรม
นั้นๆ (Useful Terms and Expressions) 4. การสอนควรครอบคลุมเรื่องกิริยามารยาทการวางตัว
ให้เหมาะสมในฐานะผู้ให้บริการ พร้อมทั้งตระหนักถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรมเพื่อป้องกัน
ความเข้าใจผิดระหว่างคู่สนทนาต่างวัฒนธรรมรวมทั้งการใช้ภาษาท่าทางอวัจนภาษาที่เหมาะสม
(Manners and Culture Awareness) โดยแนวทางการอบรมสามารถสรุปดังตารางต่อไปนี้

เนื้อหา	บุคลากร	วิธีการ	สื่อการเรียนการสอน
Functional English	ผู้บริหาร	เรียนตัวต่อตัว	Muti-Media / CAI
Conversational English	ระดับสูง	เรียนด้วยตัวเอง	
Useful Terms & Expressions	ผู้บริหาร	เรียนตัวต่อตัว	Multi-Media / CAI วีดิทัศน์ / ซีดี / วีซีดี
	ระดับกลาง	เรียนในชั้นเรียน	
Manners & Cultural Awareness	ผู้ปฏิบัติการ	เรียนในชั้นเรียน ฝึกฝนเพิ่มเติมด้วยตนเอง	เทป/ วีดิทัศน์

Ferris and Tagg (2003) ได้ศึกษาถึงการวิเคราะห์ความต้องการสื่อสารด้วยทักษะการพูดเพื่อวิชาการของผู้เรียนภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา และศึกษาความต้องการของผู้สอนจำนวน 900 คน จากสถาบันที่แตกต่างกัน คือวิทยาลัยชุมชน มหาวิทยาลัยระบบทำวิจัยของรัฐบาล มหาวิทยาลัยระบบการสอนของรัฐบาล และมหาวิทยาลัยเอกชน ซึ่งผลของการวิจัยพบว่าผู้สอนมีความต้องการที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับหลักสูตรการเรียนการสอน ประเภทของสถาบัน ขนาดของห้องเรียนและอาจารย์ผู้สอนต่างชาติ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้นพบว่านักศึกษาในสถาบันระดับอุดมศึกษาต่างๆ ส่วนใหญ่มีปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะในทักษะภาษาอังกฤษที่ต่างกันและในบางงานวิจัยพบว่าปัญหาและความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะมีความสอดคล้องกัน และนอกจากนี้กลุ่มผู้บริหารและผู้ปฏิบัติการในสถานประกอบการธุรกิจขนาดย่อยต่างมีความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะสาขาอาชีพในบริบทและทักษะทางภาษาที่แตกต่างกัน ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงอยากทราบว่านักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพนั้นมีปัญหาและความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะด้านต่างๆในระดับใด อีกทั้งปัญหาและความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กันหรือไม่

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยกรุงเทพในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะด้านผู้สอน ด้านหลักสูตรและเนื้อหา และด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามขั้นตอนดังต่อไปนี้ในการกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย แบ่งออกเป็น 4 กลุ่มคือ

1.1 นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพคณะนิเทศศาสตร์และนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์หลักสูตรปริญญาตรี ได้แก่ นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ที่ผ่านการเรียนวิชาการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักนิเทศศาสตร์ (EN 313: English Reading and Writing for Communication Arts Professionals) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 และลงทะเบียนเรียนวิชาการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักนิเทศศาสตร์ (EN 314: English Speaking for Communication Arts Professionals) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 1,527 คน และนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ (School of Fine and Applied Arts) หลักสูตรระดับปริญญาตรีที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อศิลปะและการออกแบบ (FA 301: English for Art and Design) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 68 คน รวมนักศึกษาทั้ง 2 คณะมีจำนวน 1,595 คน

1.2 อาจารย์ผู้สอนวิชาการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักนิเทศศาสตร์ (EN 313: English Reading and Writing for Communication Arts Professionals) และวิชาการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักนิเทศศาสตร์ (EN 314: English Speaking for Communication Arts Professionals) จำนวน 27 คน และอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อศิลปะและการออกแบบ (FA 301: English for Art and Design) จำนวน 6 คน

ทั้งสิ้น 30 คน อาจารย์เหล่านี้สอนในระหว่างปีการศึกษา 2546-2548 ที่มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
ทั้งสิ้น

1.3 อาจารย์ประจำคณะนิเทศศาสตร์จำนวน 70 คน และอาจารย์ประจำคณะศิลปกรรมศาสตร์จำนวน 29 คน รวมทั้งสิ้น 99 คน อาจารย์เหล่านี้สอนในระหว่างปีการศึกษา 2546-2548 ที่มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

1.4 อาจารย์พิเศษคณะนิเทศศาสตร์จำนวน 44 คน และอาจารย์พิเศษคณะศิลปกรรมศาสตร์จำนวน 32 คน รวมทั้งสิ้น 76 คน บุคคลเหล่านี้เป็นอาจารย์ผู้สอนพิเศษของทั้ง 2 คณะ และเป็นอาจารย์ผู้สอนพิเศษที่สอนในระหว่างปีการศึกษา 2546-2548 ที่มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 4 กลุ่มดังนี้

2.1 นักศึกษาคณะนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์จำนวน 153 คน และนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์จำนวน 30 คนที่ผ่านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะในหลักสูตรระดับปริญญาตรี 4 ปี รวมทั้งสิ้น 183 คน

ในการคำนวณหาขนาดตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ใช้ตาราง Yamane Taro (1973) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % และมีค่าความคลาดเคลื่อน $\pm 10\%$ ที่ประชากรขนาด 1,500 คน จะต้องสุ่มตัวอย่างขนาด 94 คน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สุ่มตัวอย่างมาจำนวน 160 คน ดังนั้นผู้วิจัยจึงยอมให้มีความคลาดเคลื่อนที่ระดับน้อยกว่า $\pm 10\%$ โดยทำการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ตามคณะของนักศึกษา โดยสุ่มจำนวน 10 % จากบัญชีรายชื่อนักศึกษาแต่ละคณะ ชั้นแรกได้จำนวนนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ 153 คน และนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ 7 คน แต่เนื่องจากจำนวนนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ 7 คนจากการสุ่มข้างต้นมีขนาดเล็กเกินไป ดังนั้นผู้วิจัยต้องทำการสุ่มตัวอย่างนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ใหม่อีกครั้งให้กลุ่มตัวอย่างมีขนาดใหญ่ขึ้นคือ 30 คน เพื่อให้มีจำนวนนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์เพียงพอต่อการจะนำไปศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 183 คน และเพื่อให้ได้ข้อมูลเพิ่มเติมนำมาสนับสนุนการอภิปรายผลในงานวิจัย ผู้วิจัยจึงได้ทำการสุ่มเลือกอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ที่ตอบแบบสอบถามสาขาวิชาละ 1 คน สำหรับการสัมภาษณ์ รวมนักศึกษาที่นำมาทำการสัมภาษณ์ทั้งสิ้น 12 คน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์

นักศึกษาสาขาการประชาสัมพันธ์	1 คน
นักศึกษาสาขาวารสารอิเล็กทรอนิกส์	1 คน
นักศึกษาสาขาวารสารสิ่งพิมพ์	1 คน
นักศึกษาสาขาการสร้างสรรค์งานโฆษณา	1 คน
นักศึกษาสาขาการจัดการโฆษณา	1 คน
นักศึกษาสาขาการแสดงและกำกับการแสดง	1 คน
นักศึกษาสาขาการเขียนบท	1 คน
นักศึกษาสาขาวิทยุกระจายเสียง/วิทยุโทรทัศน์	1 คน
นักศึกษาสาขาภาพยนตร์	1 คน

นักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์

นักศึกษาสาขาวิชาออกแบบตกแต่งภายใน	1 คน
นักศึกษาสาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์	1 คน
นักศึกษาสาขาวิชาทัศนศิลป์	1 คน

2.2 อาจารย์ประจำสถาบันภาษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ซึ่งเป็นอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ ในระหว่างปีการศึกษา 2546 ถึงปีการศึกษา 2548 จำนวนทั้งสิ้น 4 คน ได้มาจากการคำนวณ 10 % ของจำนวนอาจารย์ผู้สอนทั้งหมดในแต่ละกลุ่มวิชา โดยผู้วิจัยได้ทำการสุ่มเลือกอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อนำมาทำการสัมภาษณ์ จึงได้ อาจารย์ผู้สอนวิชาการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ วิชาการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักนิเทศศาสตร์จำนวน 3 คนและอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อศิลปะและการออกแบบจำนวน 1 คน

2.3 อาจารย์ประจำคณะนิเทศศาสตร์และคณะศิลปกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ในระหว่างปีการศึกษา 2546 ถึงปีการศึกษา 2548 จำนวนทั้งสิ้น 10 คน ได้มาจากการคำนวณ 10 % ของจำนวนอาจารย์ทั้งหมดในแต่ละคณะ โดยผู้วิจัยทำการสุ่มเลือกอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อนำมาทำการสัมภาษณ์ จึงได้อาจารย์คณะนิเทศศาสตร์ 7 คน และอาจารย์คณะศิลปกรรมศาสตร์ 3 คน

2.4 อาจารย์พิเศษคณะนิเทศศาสตร์และคณะศิลปกรรมศาสตร์ ซึ่งเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญมีประสบการณ์ตรงในการทำงานด้านนิเทศศาสตร์หรือศิลปกรรมศาสตร์และทำงานประจำกับบริษัทเอกชนที่ดำเนินกิจการด้านนิเทศศาสตร์หรือศิลปกรรมศาสตร์ โดยทางคณะนิเทศ

ศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ได้เชิญมาเป็นอาจารย์ผู้สอนพิเศษ ให้กับนักศึกษาทั้ง 2 คณะดังกล่าว จำนวนทั้งสิ้น 7 คน ได้มาจากการคำนวณ 10 % ของจำนวนอาจารย์พิเศษทั้งหมดในแต่ละคณะ โดยผู้วิจัยได้ทำการสุ่มเลือกตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อนำมาทำการสัมภาษณ์ จึงได้อาจารย์พิเศษคณะนิเทศศาสตร์ 4 คนและอาจารย์พิเศษคณะศิลปกรรมศาสตร์ 3 คน โดยข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์อาจารย์พิเศษนี้ ใช้เป็นข้อมูลสนับสนุนความต้องการในมุมมองของบริษัท ด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการทำงานในสาขานิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์หลังจากสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยกรุงเทพแล้ว

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ลักษณะเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยแบบสอบถามและคำถามเพื่อการสัมภาษณ์ ดังนี้

1. แบบสอบถาม (Questionnaire) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) จำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแบบประเมินค่าเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามประเมินค่าปัญหา 4 ระดับ ตามตัวเลขที่กำหนดไว้ ซึ่งมีเกณฑ์การให้ค่าน้ำหนักดังนี้

4	หมายถึง	มีปัญหาในข้อนั้นมากที่สุด
3	หมายถึง	มีปัญหาในข้อนั้นค่อนข้างมาก
2	หมายถึง	มีปัญหาในข้อนั้นค่อนข้างน้อย
1	หมายถึง	มีปัญหาในข้อนั้นน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามแบบประเมินค่าเกี่ยวกับความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะโดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามประเมินค่าความต้องการ 4 ระดับ ตามตัวเลขที่กำหนดไว้ ซึ่งมีเกณฑ์การให้ค่าน้ำหนักดังนี้

4	หมายถึง	มีความต้องการในข้อนั้นมากที่สุด
3	หมายถึง	มีความต้องการในข้อนั้นค่อนข้างมาก

2	หมายถึง	มีความต้องการในข้อนั้นค่อนข้างน้อย
1	หมายถึง	มีความต้องการในข้อนั้นน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามแบบให้ตอบเสรีในลักษณะของแบบสอบถามปลายเปิดซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามจะได้แสดงความคิดเห็นเสนอแนะเพิ่มเติมตามความรู้สึกและความต้องการ

2. **การสัมภาษณ์ (Structured Interview)** คำถามเป็นแบบปลายเปิด แบบมีโครงร่าง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะเพิ่มเติมจากแบบสอบถาม เพื่อให้ได้ข้อมูลช่วยสนับสนุนในการสรุปและอภิปรายผล คำถามในการสัมภาษณ์ มี 4 ชุด ดังนี้

คำถามชุดที่ 1 ใช้ในการสัมภาษณ์นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และคณะศิลปกรรมศาสตร์ จำนวน 10 ข้อ

คำถามชุดที่ 2 ใช้ในการสัมภาษณ์อาจารย์ประจำสถาบันภาษา ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะจำนวน 5 ข้อ

คำถามชุดที่ 3 ใช้ในการสัมภาษณ์อาจารย์ประจำคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ จำนวน 5 ข้อ เพื่อถามความต้องการให้นักศึกษาทั้ง 2 คณะมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องใดด้านใดเป็นพิเศษ

คำถามชุดที่ 4 ใช้ในการสัมภาษณ์อาจารย์พิเศษคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์จำนวน 5 ข้อ เนื่องจากอาจารย์พิเศษที่สอนให้กับคณะทั้ง 2 เป็นอาจารย์ผู้สอนที่มีประสบการณ์ตรงในการทำงานด้านนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ สามารถให้ข้อมูลของความต้องการด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เป็นคำถามเกี่ยวกับความต้องการของบริษัทในการรับผู้เข้าทำงานด้านนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ว่าจะต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะลักษณะใดบ้าง

การสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาหลักสูตรและเนื้อหารายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะทั้ง 2 วิชาโดยสถาบันภาษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ เป็นผู้กำหนดหลักสูตรและเนื้อหาแบบเรียน
2. ศึกษาทักษะทางภาษาอังกฤษ ในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (English as a Foreign Language) และวิธีการสอน การจัดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษจากเอกสาร และตำราที่เกี่ยวข้อง

3. ศึกษาลักษณะการใช้ภาษาอังกฤษในการปฏิบัติงานจริงตามสาขาอาชีพด้านนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์

4. ศึกษาการสร้างแบบสอบถามจากตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5. ดำเนินการสร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยโดยดำเนินการดังนี้

- กำหนดคำถามให้อยู่ในขอบเขตของวัตถุประสงค์
- พิจารณาความเหมาะสมของลักษณะการตอบคำถามแต่ละประเภท
- พิจารณาความเหมาะสมของคำถามเป็นรายข้อ
- กำหนดตัวเลือกในข้อคำถามเป็นตารางประเมินค่า โดยแบ่งออกเป็น 4

ระดับดังนี้

4	หมายถึง	มีปัญหาหรือความต้องการในข้อนั้นมากที่สุด
3	หมายถึง	มีปัญหาหรือความต้องการในข้อนั้นค่อนข้างมาก
2	หมายถึง	มีปัญหาหรือความต้องการในข้อนั้นค่อนข้างน้อย
1	หมายถึง	มีปัญหาหรือความต้องการในข้อนั้นน้อยที่สุด

6. นำแบบสอบถามมาตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ในด้านของความสอดคล้องและครอบคลุมกับจุดมุ่งหมาย โดยแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาได้รับตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ได้แก่อาจารย์ภาษาอังกฤษที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านการสอนภาษาอังกฤษ 2 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญทางสถิติ 1 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องว่าตรงตามเนื้อหา ความชัดเจนของภาษา การเรียงลำดับรายการและความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ รวมทั้งความถูกต้องของการวัดและเกณฑ์การพิจารณาคะแนน โดยมีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม (Item –Objective Congruence Index) อยู่ที่ระดับ 0.8 จากนั้นผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาพิจารณาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

7. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้ทำการปรับปรุงแก้ไขตามความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิแล้วไปทดลองใช้กับนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ หลักสูตรปริญญาตรี ที่ศึกษาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อนักนิเทศศาสตร์และภาษาอังกฤษเพื่อศิลปะ

และการออกแบบในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 ที่ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน และนำข้อมูลที่ได้มาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) เป็นรายด้านด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS FOR WINDOWS ดังนี้

ปัญหาในการเรียนภาษาเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ	ค่าความเชื่อมั่นของกลุ่มทดลองที่ใช้ (n=30)
1. ด้านผู้สอน	.807
2. ด้านเนื้อหาและหลักสูตร	.827
3. ด้านความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษา	.612

ความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ	ค่าความเชื่อมั่นของกลุ่มทดลองที่ใช้ (n=30)
1. ด้านผู้สอน	.931
2. ด้านเนื้อหาและหลักสูตร	.960
3. ด้านความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษา	.964

8. นำแบบสอบถามไปปรับปรุงแก้ไข

9. จัดพิมพ์แบบสอบถาม แล้วนำมาใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในเดือนพฤศจิกายน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 ผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. แบบสอบถาม ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่กำหนดหมายเลขชุดไว้แล้ว ให้กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์จำนวน 153 คน และศิลปกรรมศาสตร์ จำนวน 30 คนที่ศึกษาในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ และผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมแบบสอบถามเมื่อกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามเสร็จเรียบร้อยแล้ว

2. การสัมภาษณ์ ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์นักศึกษาจำนวน 12 คน

อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะจำนวน 4 คน อาจารย์ประจำคณะนิเทศศาสตร์ และศิลปกรรมศาสตร์จำนวน 10 คน และอาจารย์พิเศษคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์จำนวน 7 คน โดยการจดบันทึกและบันทึกเสียงคำสัมภาษณ์ในขณะสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลเมื่อสิ้นสุดการสัมภาษณ์ผู้วิจัยจะทำการถอดเทปเพื่อการอภิปรายและสรุปผลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

- 1.1 ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามในตอนต้นที่ 1 ซึ่งเป็นข้อมูลพื้นฐาน มาวิเคราะห์
- 1.2 สำหรับข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามในตอนต้นที่ 2 และ 3 ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบประเมินค่าผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยแต่ละข้อ
- 1.3 นำข้อมูลมาแปลความหมายโดยแบ่งระดับปัญหาและความต้องการออกเป็น 4 ระดับ โดยใช้เกณฑ์ดังนี้

3.51 – 4.00	มีปัญหาหรือความต้องการในข้อนั้นมากที่สุด
2.51 – 3.50	มีปัญหาหรือความต้องการในข้อนั้นค่อนข้างมาก
1.51 – 2.50	มีปัญหาหรือความต้องการในข้อนั้นค่อนข้างน้อย
1.00 – 1.50	มีปัญหาหรือความต้องการในข้อนั้นในข้อนั้นน้อยที่สุด

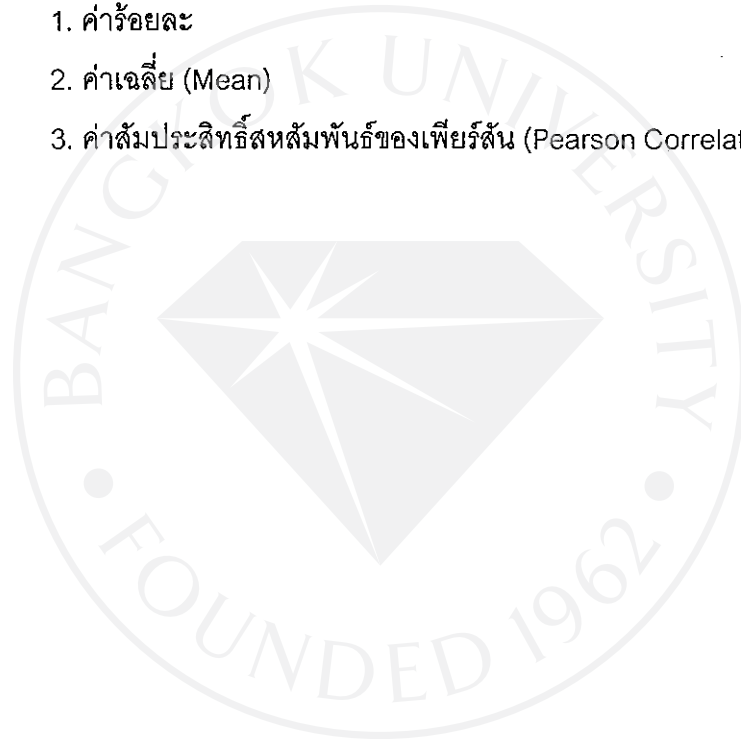
- 1.4 ดำเนินการหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อศึกษาการกระจายความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม
- 1.5 จัดลำดับปัญหาและความต้องการจากค่าเฉลี่ยที่ได้
- 1.6 หาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐานกับปัญหาและความต้องการของนักศึกษาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient)
- 1.7 หาความสัมพันธ์ระหว่างปัญหากับความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient)

2. การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลที่เป็นความคิดเห็นจากการสัมภาษณ์นักศึกษา ดำเนินการจัดแยกกลุ่มคำตอบในแต่ละข้อคำถามและเลือกคำตอบที่มีค่าความถี่ตั้งแต่ 50 เปอร์เซนต์ขึ้นไป นำเสนอในรูปแบบตารางแสดงค่าร้อยละของผู้ตอบ ส่วนข้อมูลที่เป็นความคิดเห็นจากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ อาจารย์ประจำและพิเศษคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์นำเสนอในรูปแบบเดียวกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าร้อยละ
2. ค่าเฉลี่ย (Mean)
3. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัย
กรุงเทพ ในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การแจกแจงข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และ
ศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ เกี่ยวกับปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมาย
เฉพาะในด้านผู้สอน ด้านหลักสูตรและเนื้อหา และด้านความสามารถของนักศึกษาในการใช้
ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และ
ศิลปกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยกรุงเทพเกี่ยวกับความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อ
จุดมุ่งหมายเฉพาะในด้านผู้สอน ด้านหลักสูตรและเนื้อหา และด้านความสามารถของนักศึกษาใน
การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ภาษา
อังกฤษพื้นฐานกับปัญหาและความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างปัญหากับความ
ต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ

ตอนที่ 6 ผลการสัมภาษณ์นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรม
ศาสตร์ อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ และอาจารย์ประจำและพิเศษคณะ
นิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์

ตอนที่ 1: ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นนักศึกษาระดับ
ปริญญาตรีคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพจำแนกตามเพศ คณะ
และระดับความรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐาน แสดงได้ดังตาราง 1 2 และ 3

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาระดับปริญญาตรีคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	101	55.19
หญิง	82	44.81
รวม	183	100

จากตาราง 1 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 183 คน จำแนกเป็นเพศชาย จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 55.19 และเพศหญิงจำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 44.81

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาระดับปริญญาตรีคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามคณะ

คณะ	จำนวน	ร้อยละ
นิเทศศาสตร์	153	83.61
ศิลปกรรมศาสตร์	30	16.39
รวม	183	100

จากตาราง 2 แสดงให้เห็นว่าจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามเป็นนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 83.61 และเป็นนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 16.39

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับความรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐาน

ความรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐาน	จำนวน	ร้อยละ
ผลการเรียน ระดับ D	8	4.37
ผลการเรียน ระดับ D+	20	10.93
ผลการเรียน ระดับ C	36	19.67
ผลการเรียน ระดับ C+	52	28.42
ผลการเรียน ระดับ B	29	15.85
ผลการเรียน ระดับ B+	21	11.48
ผลการเรียน ระดับ A	17	9.29
รวม	183	100

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีผลการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐานอยู่ระดับ C+ มีจำนวนมากที่สุดคือ 52 คน คิดเป็นร้อยละ 28.42 รองลงมาคือระดับ C มีจำนวน 36 คนคิดเป็นร้อยละ 19.67 และลำดับที่สามคือผลการเรียนในระดับ B มีจำนวน 29 คนคิดเป็นร้อยละ 15.85 สำหรับนักศึกษาที่มีผลการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐานระดับ D มีจำนวนน้อยที่สุด คือ 8 คน คิดเป็นร้อยละ 4.37

ตอนที่ 2: ผลการวิเคราะห์ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนที่ 2 ของแบบสอบถาม คือปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะโดยแบ่งปัญหาออกเป็น 3 ด้านคือ ด้านผู้สอน ด้านหลักสูตรและเนื้อหา และด้านความสามารถของนักศึกษาในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะดังตาราง 4

ตาราง 4 แสดงปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตามรายด้านของปัญหา

ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ	คณะ			
	นิเทศศาสตร์		ศิลปกรรมศาสตร์	
	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.
1. ด้านผู้สอน	1.68	0.55	1.84	0.53
2. ด้านหลักสูตรและเนื้อหา	1.81	0.61	1.98	0.51
3. ด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษา	2.27	0.59	2.28	0.50
รวม	1.92	0.46	2.03	0.42

จากตาราง 4 แสดงปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ด้านผู้สอน ด้านหลักสูตรและเนื้อหา และด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ โดยภาพรวมพบว่านักศึกษาทั้งสองคณะมีปัญหาอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.92 และ 2.03 ตามลำดับ) โดยนักศึกษาทั้งสองคณะต่างมีปัญหาทั้ง 3 ด้านเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อยเหมือนกันคือด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.27 และ 2.28 ตามลำดับ) รองลงมาคือด้านหลักสูตรและเนื้อหา (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.81 และ 1.98 ตามลำดับ) และด้านผู้สอน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.68 และ 1.84) เป็นลำดับสุดท้าย

สำหรับการวิเคราะห์ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ด้านผู้สอน ด้านหลักสูตรและเนื้อหา และด้านความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ ได้นำเสนอในประเด็นย่อยปรากฏผลดังตาราง 5 6 และ 7

ตาราง 5 แสดงปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะด้านผู้สอนตามความคิดเห็นของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์

ปัญหาด้านผู้สอน	คณะ			
	นิเทศศาสตร์		ศิลปกรรมศาสตร์	
	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.
1. ความรู้ความสามารถ	1.50	0.63	1.70	0.69
2. วิธีการสอน	1.81	0.61	2.03	0.56
3. การวัดและประเมินผล	1.73	0.65	1.78	0.63
รวม	1.68	0.55	1.84	0.53

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่าปัญหาด้านผู้สอนในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 1.68 และ 1.84 ตามลำดับคณะ โดยนักศึกษาทั้งสองคณะมีปัญหาด้านผู้สอนทั้งสามด้านเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อยเหมือนกันคือ วิธีการสอน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.81 และ 2.03) รองลงมาได้แก่การวัดและประเมินผลมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.73 และ 1.78 และความรู้ความสามารถ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.50 และ 1.70 ตามลำดับคณะ

ตาราง 6 แสดงปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะด้านหลักสูตรและเนื้อหาตามความคิดเห็นของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์

ปัญหาด้านหลักสูตรและเนื้อหา	คณะ			
	นิเทศศาสตร์		ศิลปกรรมศาสตร์	
	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.
หลักสูตรและเนื้อหา	1.81	0.61	1.98	0.51
รวม	1.81	0.61	1.98	0.51

จากตาราง 6 พบว่าปัญหาด้านหลักสูตรและเนื้อหาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์โดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.81 และ 1.98 ตามลำดับคณะ

ตาราง 7 แสดงปัญหาด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของ นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์

ปัญหาด้านความสามารถของนักศึกษาในการใช้ ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ	คณะ			
	นิเทศศาสตร์		ศิลปกรรมศาสตร์	
	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.
1. ทักษะการอ่าน	2.22	0.63	2.15	0.53
2. ทักษะการฟัง	2.11	0.65	2.06	0.51
3. ทักษะการเขียน	2.40	0.71	2.35	0.61
4. ทักษะการพูด	2.32	0.68	2.55	0.72
รวม	2.27	0.59	2.28	0.50

จากตาราง 7 แสดงให้เห็นปัญหาด้านความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ โดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างน้อยโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.27 และ 2.28 ตามลำดับคณะ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย พบว่านักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์มีปัญหาทักษะการเขียนมากที่สุด (2.40) รองลงมาคือทักษะการพูด (2.32) ทักษะการอ่าน (2.22) และทักษะการฟัง (2.11) ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์มีปัญหาทักษะการพูด (2.55) มากที่สุดรองลงมาคือทักษะการเขียน (2.35) ทักษะการอ่าน (2.15) และทักษะการฟัง (2.06) เป็นปัญหาลำดับสุดท้าย

สำหรับการวิเคราะห์ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ด้านผู้สอน ด้านหลักสูตรและเนื้อหา และด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ ได้นำเสนอเป็นรายข้อย่อยโดยแจกแจงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามรวมทั้งค่าเฉลี่ยในแต่ละข้อ ผลการวิเคราะห์ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ได้แสดงไว้ในตาราง 8 9 10 11 12 13 14 และ 15 สำหรับผลการวิเคราะห์ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ ได้แสดงไว้ในตาราง 16 17 18 19 20 21 22 และ 23 ดังนี้

ตาราง 8 แสดงปัญหาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะด้านผู้สอน (ความรู้ความสามารถของผู้สอน)

ปัญหาที่ผู้สอน	ระดับปัญหา				เฉลี่ย	ระดับปัญหา
	1	2	3	4		
1. ความรู้ความสามารถของผู้สอน						
1.1 อาจารย์ไม่มีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์เฉพาะในวิชาชีพของท่าน	109 (71.24)	28 (18.30)	14 (9.15)	2 (1.31)	1.41	น้อยที่สุด
1.2 อาจารย์ขาดความเชี่ยวชาญด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ	96 (62.75)	41 (26.80)	13 (8.50)	3 (1.95)	1.50	น้อยที่สุด
1.3 อาจารย์พูดภาษาไทยมากกว่าภาษาอังกฤษ	92 (60.13)	42 (27.45)	13 (8.50)	6 (3.92)	1.56	ค่อนข้างน้อย
รวม					1.49	น้อยที่สุด

จากการวิเคราะห์ตามตาราง 8 พบว่าปัญหาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ด้านความสามารถของผู้สอนโดยรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.49) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย พบว่าปัญหาลำดับแรกได้แก่อาจารย์พูดภาษาไทยมากกว่าภาษาอังกฤษ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.56) รองลงมาคืออาจารย์ขาดความเชี่ยวชาญในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.50) และอาจารย์ไม่มีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์เฉพาะวิชาชีพ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.41) ตามลำดับ

ตาราง 9 แสดงปัญหาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมาย เฉพาะด้านผู้สอน (วิธีการสอน)

ปัญหาที่ผู้สอน	ระดับปัญหา				ค่าเฉลี่ย	ระดับปัญหา
	1	2	3	4		
2. วิธีการสอน						
2.1 อาจารย์ไม่สามารถใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลายเพื่อกระตุ้นความสนใจของนักศึกษา	68 (44.44)	54 (35.29)	26 (16.99)	5 (3.27)	1.79	ค่อนข้างน้อย
2.2 อาจารย์ขาดทักษะการถ่ายทอดความรู้ในเนื้อหาที่ยากให้เข้าใจง่าย	63 (41.18)	68 (44.44)	17 (11.11)	5 (3.27)	1.76	ค่อนข้างน้อย
2.3 อาจารย์ไม่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษาโดยกิจกรรมในการเรียนการสอนมีเพียงการบรรยายและการทำแบบฝึกหัดเท่านั้น	80 (52.29)	48 (31.37)	23 (15.03)	2 (1.31)	1.65	ค่อนข้างน้อย
2.4 อาจารย์ไม่กระตุ้นให้นักศึกษาพูดกับอาจารย์หรือเพื่อน เป็นภาษาอังกฤษในชั้นเรียน	82 (53.59)	45 (29.41)	20 (13.07)	6 (3.93)	1.67	ค่อนข้างน้อย
2.5 อาจารย์สอนคำศัพท์เฉพาะวิชาชีพของท่านน้อยกว่าคำศัพท์ภาษาอังกฤษทั่วไป	65 (42.48)	64 (41.83)	22 (14.38)	2 (1.31)	1.75	ค่อนข้างน้อย
2.6 อาจารย์ไม่ใช้สื่อประกอบการสอน เช่น นำของจริง ของจำลองหรือรูปภาพมาประกอบบทเรียนเพื่อให้บทเรียนน่าสนใจ	62 (40.52)	55 (35.95)	32 (20.92)	4 (2.61)	1.86	ค่อนข้างน้อย
2.7 อาจารย์ไม่ให้คำแนะนำเกี่ยวกับศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง หรือ web site สำหรับการค้นคว้าเพิ่มเติมจากระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์	53 (34.64)	56 (36.60)	37 (24.18)	7 (4.58)	1.99	ค่อนข้างน้อย
2.8 อาจารย์ไม่เคยนำสิ่งพิมพ์ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพประเภทต่างๆ เช่นบทความในวารสารทางวิชาชีพของท่านให้ฝึกอ่าน	58 (37.91)	54 (35.29)	34 (22.22)	7 (4.58)	1.93	ค่อนข้างน้อย
รวม					1.81	ค่อนข้างน้อย

จากตาราง 9 พบว่าโดยภาพรวมนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์มีปัญหาด้านวิธีการสอนอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.81) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยที่มากไปน้อยใน 3 ลำดับแรกได้แก่ อาจารย์ไม่ให้คำแนะนำเกี่ยวกับศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเองหรือ web site สำหรับการค้นคว้าเพิ่มเติมจากระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.99) ลำดับรองลงมาคืออาจารย์ไม่เคยนำสิ่งพิมพ์ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพประเภทต่างๆ เช่น

บทความในวารสารทางวิชาชีพให้ฝึกอ่าน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.93) และอาจารย์ไม่ใช้สื่อประกอบการสอนเพื่อให้นักเรียนน่าสนใจ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.86)

ตาราง 10 แสดงปัญหาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะด้านผู้สอน (การวัดและประเมินผล)

ปัญหาที่ผู้ตอบ	ระดับปัญหา				ค่าเฉลี่ย	ระดับปัญหา
	1	2	3	4		
3. การวัดและประเมินผล						
3.1 อาจารย์ออกข้อสอบที่เน้นความคิดและเหตุผลหรือการนำความรู้ไปใช้	42 (27.45)	64 (41.83)	33 (21.57)	14 (9.15)	2.12	ค่อนข้างน้อย
3.2 อาจารย์ออกข้อสอบไม่ตรงกับเนื้อหาที่สอน	97 (63.40)	36 (23.53)	18 (11.76)	2 (1.31)	1.51	ค่อนข้างน้อย
3.3 อาจารย์ตัดสินผลการเรียนจากการสอบรวมกับคะแนนกิจกรรมหรืองานที่มอบหมาย	80 (52.29)	51 (33.33)	16 (10.46)	6 (3.92)	1.66	ค่อนข้างน้อย
3.4 อาจารย์มีวิธีการประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ เช่นการประเมินทักษะการพูด อาจารย์จะประเมินผลโดยการสอบสัมภาษณ์	83 (54.25)	48 (31.37)	18 (11.76)	4 (2.62)	1.63	ค่อนข้างน้อย
รวม					1.73	ค่อนข้างน้อย

จากตาราง 10 พบว่านักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์มีปัญหาด้านการวัดและประเมินผลโดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.73) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยที่มากใน 3 ลำดับแรกได้แก่ อาจารย์ออกข้อสอบที่เน้นความคิดและเหตุผลหรือการนำความรู้ไปใช้ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.12) อาจารย์ตัดสินผลการเรียนจากการสอบรวมกับคะแนนกิจกรรมหรืองานที่มอบหมาย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.66) และอาจารย์มีวิธีการประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.63) ตามลำดับ

ตาราง 11 แสดงปัญหาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมาย เฉพาะด้านหลักสูตรและเนื้อหา

ปัญหาที่นักศึกษาประสบปัญหา	ระดับปัญหา				ค่าเฉลี่ย	อันดับปัญหา
	1	2	3	4		
1. จำนวนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมาย เฉพาะที่จัดให้เรียนมีน้อยเกินไป	68 (44.44)	56 (36.60)	21 (13.73)	8 (5.23)	1.80	ค่อนข้างน้อย
2. เวลาเรียนในแต่ละสัปดาห์ไม่เพียงพอที่จะทำให้ท่าน มีความสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสถานการณ์จริง ในการประกอบอาชีพได้	57 (37.25)	62 (40.52)	27 (17.65)	7 (4.58)	1.90	ค่อนข้างน้อย
3. เนื้อหาวิชาไม่ทันสมัยและไม่สอดคล้องกับแนวโน้ม ในปัจจุบัน	79 (51.63)	48 (31.37)	22 (14.38)	4 (2.61)	1.68	ค่อนข้างน้อย
4. เนื้อหาวิชาไม่สัมพันธ์กับวิชาชีพของท่าน จึงทำให้ไม่ สามารถนำไปใช้ในการทำงานได้	71 (46.41)	59 (38.56)	20 (13.07)	3 (1.96)	1.71	ค่อนข้างน้อย
5. เนื้อหาวิชาไม่ตรงกับความสนใจของท่าน	70 (45.75)	50 (32.68)	27 (17.65)	6 (3.92)	1.80	ค่อนข้างน้อย
6. เนื้อหาวิชายากเกินไป	48 (31.37)	67 (43.79)	28 (18.30)	10 (6.54)	2.00	ค่อนข้างน้อย
7. เนื้อหาวิชามากเกินไป	61 (39.87)	70 (45.75)	13 (8.50)	9 (5.88)	1.80	ค่อนข้างน้อย
รวม					1.81	ค่อนข้างน้อย

จากตาราง 11 พบว่าปัญหาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ในด้านหลักสูตรและ เนื้อหาโดยภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.81) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยที่มากใน 3 ลำดับแรกได้แก่ เนื้อหาวิชายากเกินไป (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.00) ลำดับรองลงมาคือเวลาเรียนในแต่ละสัปดาห์ไม่เพียงพอที่จะทำให้ นักศึกษามีความสามารถใช้ ภาษาอังกฤษเพื่อสถานการณ์จริงในการประกอบอาชีพได้ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.90) จำนวนรายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะที่จัดให้เรียนมีน้อยเกินไป เนื้อหาวิชามากเกินไป และ เนื้อหาวิชาไม่ตรงกับความสนใจ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 1.80

ตาราง 12 แสดงปัญหาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ (ทักษะการอ่าน)

ปัญหาด้วยตัวอักษรไทยและในวงเล็บทักษะที่วัด เพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์	ระดับผลึก				ค่าเฉลี่ย	ระดับผลึก
	1	2	3	4		
1. ทักษะการอ่าน						
1.1 ท่านไม่สามารถใช้โครงสร้างของประโยค หน้าที่ของคำทางไวยากรณ์ เพื่อเดาความหมายของคำศัพท์ได้	27 (17.65)	68 (44.44)	45 (29.41)	13 (8.50)	2.29	ค่อนข้างน้อย
1.2 ท่านขาดเทคนิคในการอ่าน เช่นการเดาความหมายของศัพท์หรือการอ้างอิง	26 (16.99)	68 (44.44)	48 (31.37)	11 (7.19)	2.29	ค่อนข้างน้อย
1.3 ท่านไม่สามารถอ่านข้ามหรืออ่านเก็บเพื่อหาใจความสำคัญได้	30 (19.61)	67 (43.79)	47 (30.72)	9 (5.88)	2.23	ค่อนข้างน้อย
1.4 ท่านไม่สามารถอ่านแบบกวาดตาหรืออ่านแบบเร็ว เพื่อหาข้อมูลสำคัญที่ต้องการได้	27 (17.65)	59 (38.56)	38 (24.84)	29 (18.95)	2.45	ค่อนข้างน้อย
1.5 ท่านไม่สามารถอ่านประกาศรับสมัครงานและโฆษณาสินค้า บริการ ตามสื่อที่พบเห็นทั่วไปได้เข้าใจ	47 (30.72)	72 (47.06)	31 (20.26)	3 (1.96)	1.93	ค่อนข้างน้อย
1.6 ท่านไม่สามารถอ่านหนังสือคู่มือต่างๆ และวารสารเกี่ยวกับวิชาชีพได้	32 (20.92)	62 (40.52)	53 (34.64)	6 (3.92)	2.22	ค่อนข้างน้อย
1.7 ท่านไม่สามารถจับใจความสำคัญของบันทึกบทความ หรือสารคดีที่เกี่ยวกับงานในอาชีพได้	37 (24.18)	66 (43.14)	44 (28.76)	6 (3.92)	2.12	ค่อนข้างน้อย
รวม					2.22	ค่อนข้างน้อย

จากตาราง 12 พบว่าปัญหาโดยภาพรวมของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ในด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.22) และเมื่อพิจารณารายชื่อจะพบว่านักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์มีปัญหาเกี่ยวกับทักษะการอ่าน โดยเรียงลำดับจากค่าที่เฉลี่ยมากใน 3 ลำดับแรกได้แก่ นักศึกษาไม่สามารถอ่านแบบกวาดตาหรืออ่านแบบเร็วเพื่อหาข้อมูลสำคัญที่ต้องการได้ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.45) ลำดับรองลงมาคือนักศึกษาไม่สามารถใช้โครงสร้างของประโยค หน้าที่ของคำทางไวยากรณ์เพื่อเดาความหมายของคำศัพท์ได้ นักศึกษาขาดเทคนิคในการอ่านเช่นการเดาความหมายของศัพท์หรือการอ้างอิง โดยมีค่าเฉลี่ยที่เท่ากันคือ 2.29 และนักศึกษาไม่สามารถอ่านข้ามหรืออ่านเก็บเพื่อหาใจความสำคัญได้ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.23) ตามลำดับ

ตาราง 13 แสดงปัญหาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ (ทักษะการฟัง)

ปัญหาที่วัดด้วยเทคนิคการไปภาคใช้ทักษะอังกฤษ เพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของบัณฑิตศึกษา	ระดับปีการศึกษา				ค่าเฉลี่ย	ระดับขีดน้อย
	1	2	3	4		
2. ทักษะการฟัง						
2.1 ท่านไม่สามารถจับใจความสำคัญ หรือ รายละเอียดจากสื่อต่างๆเช่น วิทยุ โทรทัศน์ได้	37 (24.18)	60 (39.22)	42 (27.45)	14 (9.15)	2.22	ค่อนข้างน้อย
2.2 ท่านไม่สามารถจับใจความสำคัญของคู่สนทนาที่ พูดภาษาอังกฤษได้	36 (23.53)	70 (45.75)	40 (26.14)	7 (4.58)	2.12	ค่อนข้างน้อย
2.3 ท่านฟังคำสั่ง คำแนะนำสั้นๆ แล้วไม่สามารถ ปฏิบัติตามได้ถูกต้อง	61 (39.87)	52 (33.99)	36 (23.53)	4 (2.61)	1.89	ค่อนข้างน้อย
2.4 ท่านฟังบทสนทนาที่จำลองสถานการณ์ในการ ทำงานแล้วไม่สามารถสรุปใจความสำคัญได้	36 (23.53)	75 (49.02)	36 (23.53)	6 (3.92)	2.08	ค่อนข้างน้อย
2.5 ท่านฟังการบรรยายหรือการอบรมเกี่ยวกับ วิชาชีพแล้วไม่สามารถสรุปสาระสำคัญได้	26 (16.99)	76 (49.67)	44 (28.76)	7 (4.58)	2.21	ค่อนข้างน้อย
2.6 ท่านฟังการอธิบายกรรมวิธีการปฏิบัติงานหรือ อธิบายการใช้อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบ อาชีพของท่านแล้วไม่สามารถลงมือปฏิบัติหรือใช้ งานได้	33 (21.57)	73 (47.71)	39 (25.49)	8 (5.23)	2.14	ค่อนข้างน้อย
รวม					2.11	ค่อนข้างน้อย

จากตาราง 13 พบว่าปัญหาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ในด้านความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะโดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.11) และเมื่อพิจารณารายข้อจะพบว่านักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์มีปัญหาเกี่ยวกับทักษะการฟัง โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยที่มากใน 3 ลำดับแรกได้แก่ นักศึกษาไม่สามารถจับใจความสำคัญหรือรายละเอียดจากสื่อต่างๆได้ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.22) ลำดับถัดมาคือนักศึกษาฟังการบรรยายหรือการอบรมเกี่ยวกับวิชาชีพแล้วไม่สามารถสรุปสาระสำคัญได้ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.21) และนักศึกษาฟังการอธิบายกรรมวิธีการปฏิบัติงานหรืออธิบายการใช้อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพแล้วไม่สามารถลงมือปฏิบัติหรือใช้งานได้ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.14) ตามลำดับ

ตาราง 14 แสดงปัญหาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ (ทักษะการเขียน)

ปัญหาเกี่ยวกับความเคยชินของนิเทศศาสตร์ด้านภาษาอังกฤษ เพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของบัณฑิตศึกษา	ระดับปัญหา				ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ระดับปัญหา
	1	2	3	4		
3. ทักษะการเขียน						
3.1 ท่านขาดความรู้ด้านไวยากรณ์เกี่ยวกับประโยค โครงสร้าง และรูปแบบของภาษาต่างๆ	23 (15.03)	39 (25.49)	60 (39.22)	31 (20.26)	2.65	ค่อนข้างมาก
3.2 ท่านไม่สามารถเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อ จุดมุ่งหมายเฉพาะได้ถูกต้องตามความหมายที่ ต้องการเขียน	26 (16.99)	56 (36.60)	51 (33.33)	20 (13.07)	2.42	ค่อนข้างน้อย
3.3 ท่านไม่สามารถเรียบเรียงประโยค ตลอดจนนำมา เขียนเป็นข้อความที่สื่อความหมายได้	24 (15.69)	65 (42.48)	50 (32.68)	14 (9.15)	2.35	ค่อนข้างน้อย
3.4 ท่านไม่สามารถกรอกแบบฟอร์มต่างๆ ได้ถูกต้อง เช่น แบบฟอร์มขอลางาน แบบฟอร์มเบิกอุปกรณ์	31 (20.26)	57 (37.25)	47 (30.72)	18 (11.76)	2.34	ค่อนข้างน้อย
3.5 ท่านไม่สามารถเขียนเรียงเรียงลำดับขั้นตอนการ ปฏิบัติงานอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยใช้สัญญาณ บอกลำดับขั้นตอน เช่น First, Then, Next เป็น ต้น ได้อย่างถูกต้อง	45 (29.41)	55 (35.95)	45 (29.41)	8 (5.23)	2.10	ค่อนข้างน้อย
3.6 ท่านไม่สามารถเขียนอธิบายเชิงเปรียบเทียบสิ่งที่ เหมือนกันหรือต่างกันตามโครงสร้างได้	21 (13.73)	59 (38.56)	59 (38.56)	14 (9.15)	2.43	ค่อนข้างน้อย
3.7 ท่านไม่สามารถเขียนจดหมายสมัครงานได้	27 (17.65)	51 (33.33)	58 (37.91)	17 (11.11)	2.42	ค่อนข้างน้อย
3.8 ท่านไม่สามารถเขียนรายงานการปฏิบัติงานได้	25 (16.34)	49 (32.03)	60 (39.22)	19 (12.42)	2.48	ค่อนข้างน้อย
รวม					2.40	ค่อนข้างน้อย

จากตาราง 14 พบว่านักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์มีปัญหาด้านความสามารถในการเขียนเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะโดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.40) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะพบว่านักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์มีปัญหาเกี่ยวกับทักษะการเขียนโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยที่มากใน 3 ลำดับแรกได้แก่ นักศึกษาขาดความรู้ด้านไวยากรณ์เกี่ยวกับประโยค โครงสร้างและรูปแบบของภาษาต่างๆมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.65 ลำดับรองลงมาคือนักศึกษาไม่สามารถเขียนรายงานการปฏิบัติงานได้ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.48) และนักศึกษาไม่สามารถเขียนอธิบายเชิงเปรียบเทียบสิ่งที่เหมือนกันหรือต่างกันตามโครงสร้างได้ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.43)

ตาราง 15 แสดงปัญหาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ (ทักษะการพูด)

ปัญหาที่เกี่ยวกับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษา	ระดับปัญหา				ค่าเฉลี่ย	อันดับ
	1	2	3	4		
4. ทักษะการพูด						
4.1 ท่านไม่สามารถถ่ายทอดความคิดหรือข้อมูลที่ ต้องการสื่อความหมายเป็นคำพูดได้	31 (20.26)	68 (44.44)	49 (32.03)	5 (3.27)	2.18	ค่อนข้างน้อย
4.2 ท่านไม่สามารถพูดรายงานที่มีผู้ฟังเป็นจำนวนมาก ได้	38 (24.84)	57 (37.25)	44 (28.76)	14 (9.15)	2.22	ค่อนข้างน้อย
4.3 ท่านไม่สามารถพูดโต้ตอบกับชาวต่างประเทศที่ใช้ ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางได้	25 (16.34)	62 (40.52)	51 (33.33)	15 (16.34)	2.39	ค่อนข้างน้อย
4.4 ท่านไม่สามารถอธิบายรายละเอียดรูปภาพหรือ งานการออกแบบได้	17 (11.11)	72 (47.06)	52 (33.99)	12 (7.84)	2.39	ค่อนข้างน้อย
4.5 ท่านไม่สามารถสนทนาซักถามเกี่ยวกับขั้นตอนการ ปฏิบัติงานตามวิชาชีพได้	24 (15.69)	67 (43.79)	49 (32.03)	13 (8.50)	2.33	ค่อนข้างน้อย
4.6 ท่านไม่สามารถรายงานผลการปฏิบัติงานตาม วิชาชีพได้	23 (15.03)	60 (39.22)	53 (34.64)	17 (11.11)	2.42	ค่อนข้างน้อย
4.7 ท่านไม่สามารถพูดสถิติถึงวิธีการและขั้นตอนการ ปฏิบัติงานตามวิชาชีพได้	27 (17.65)	59 (38.56)	53 (34.64)	14 (9.15)	2.35	ค่อนข้างน้อย
รวม					2.32	ค่อนข้างน้อย

จากตาราง 15 พบว่าปัญหาโดยรวมของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ในด้าน ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะอยู่ในระดับค่อนข้างน้อยโดยมีค่า เฉลี่ยเท่ากับ 2.32 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่านักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์มีปัญหาเกี่ยวกับ ทักษะการพูดโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยที่มากใน 3 ลำดับแรกได้แก่ นักศึกษาไม่สามารถรายงานผล การปฏิบัติงานตามวิชาชีพได้ (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.42) นักศึกษาไม่สามารถพูดโต้ตอบกับชาว ต่างประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางได้ นักศึกษาไม่สามารถอธิบายรายละเอียดรูปภาพ หรืองานการออกแบบได้โดยมีค่าเฉลี่ยที่เท่ากันคือ 2.39 และนักศึกษาไม่สามารถพูดสถิติถึง วิธีการและขั้นตอนการปฏิบัติงานตามวิชาชีพได้ (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.35) ตามลำดับ

ตาราง 16 แสดงปัญหาของนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อ
จุดมุ่งหมายเฉพาะด้านผู้สอน (ความรู้ความสามารถของผู้สอน)

ปัญหาของผู้สอน	ระดับปัญหา				ค่าเฉลี่ย	ความถี่ปัญหา
	1	2	3	4		
1. ความรู้ความสามารถของผู้สอน						
1.1 อาจารย์ไม่มีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์เฉพาะใน วิชาชีพของท่าน	16 (53.33)	9 (30.00)	3 (10.00)	2 (6.67)	1.70	ค่อนข้างน้อย
1.2 อาจารย์ขาดความเชี่ยวชาญด้านการใช้ภาษา อังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ	12 (40.00)	15 (50.00)	2 (6.67)	1 (3.33)	1.73	ค่อนข้างน้อย
1.3 อาจารย์พูดภาษาไทยมากกว่าภาษาอังกฤษ	14 (46.67)	13 (43.33)	2 (6.67)	1 (3.33)	1.67	ค่อนข้างน้อย
รวม					1.70	ค่อนข้างน้อย

จากตาราง 16 พบว่าปัญหาของนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ด้านความรู้
ความสามารถของผู้สอนโดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.70) และเมื่อ
พิจารณาเป็นรายข้อพบว่านักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์มีปัญหาโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจาก
มากไปน้อยได้แก่ อาจารย์ขาดความเชี่ยวชาญด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ
(ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.73) ลำดับรองลงมาคืออาจารย์ไม่มีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์เฉพาะวิชาชีพ
(ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.70) และอาจารย์พูดภาษาไทยมากกว่าภาษาอังกฤษ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.67)
เป็นลำดับสุดท้าย

ตาราง 17 แสดงปัญหาของนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อ
จุดมุ่งหมายเฉพาะด้านผู้สอน (วิธีการสอน)

ปัญหาของผู้สอน	ระดับปัญหา				ค่าเฉลี่ย	ระดับปัญหา
	1	2	3	4		
2. วิธีการสอน						
2.1 อาจารย์ไม่สามารถใช้เทคนิคการสอนที่ หลากหลายเพื่อกระตุ้นความสนใจของนักศึกษา	13 (43.33)	9 (30.00)	7 (23.33)	1 (3.33)	1.87	ค่อนข้างน้อย
2.2 อาจารย์ขาดทักษะการถ่ายทอดความรู้ในเนื้อหา ที่ยากให้เข้าใจง่าย	13 (43.33)	10 (33.33)	6 (20.00)	1 (3.33)	1.83	ค่อนข้างน้อย
2.3 อาจารย์ไม่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อฝึก ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ ของนักศึกษาโดยกิจกรรมในการเรียนการสอนมี เพียงการบรรยายและการทำแบบฝึกหัดเท่านั้น	5 (16.67)	16 (53.33)	7 (23.33)	2 (6.67)	2.20	ค่อนข้างน้อย
2.4 อาจารย์ไม่กระตุ้นให้นักศึกษาพูดกับอาจารย์หรือ เพื่อน เป็นภาษาอังกฤษในชั้นเรียน	11 (36.67)	15 (50.00)	4 (13.33)	0 (0)	1.77	ค่อนข้างน้อย
2.5 อาจารย์สอนคำศัพท์เฉพาะวิชาชีพของท่านน้อย กว่าคำศัพท์ภาษาอังกฤษทั่วไป	10 (33.33)	11 (36.67)	8 (26.67)	1 (3.33)	2.00	ค่อนข้างน้อย
2.6 อาจารย์ไม่ใช้สื่อประกอบการสอน เช่น นำของ จริง ของจำลองหรือรูปภาพมาประกอบบทเรียน เพื่อให้บทเรียนน่าสนใจ	6 (20.00)	11 (36.67)	11 (36.67)	2 (6.67)	2.30	ค่อนข้างน้อย
2.7 อาจารย์ไม่ให้คำแนะนำเกี่ยวกับศูนย์การเรียนรู้ ด้วยตนเอง หรือ web site สำหรับการค้นคว้า เพิ่มเติมจากระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์	5 (16.67)	15 (50.00)	9 (30.00)	1 (3.33)	2.20	ค่อนข้างน้อย
2.8 อาจารย์ไม่เคยนำเสนอสิ่งพิมพ์เกี่ยวกับวิชาชีพ ประเภทต่างๆ เช่นบทความในวารสารทางวิชาชีพ ของท่านให้ฝึกอ่าน	10 (33.33)	10 (33.33)	8 (26.67)	2 (6.67)	2.07	ค่อนข้างน้อย
รวม					2.03	ค่อนข้างน้อย

จากตาราง 17 พบว่านักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์มีปัญหาด้านวิธีการสอน
ของผู้สอนโดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.03) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะ
พบปัญหาของนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยที่มากใน 3 อันดับแรกได้แก่
อาจารย์ไม่ใช้สื่อประกอบการสอนมาประกอบบทเรียนเพื่อให้บทเรียนน่าสนใจ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ
2.30) รองลงมาคืออาจารย์ไม่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อ
จุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษาโดยกิจกรรมในการเรียนการสอนมีเพียงการบรรยายและการทำ
แบบฝึกหัดเท่านั้น อาจารย์ไม่ให้คำแนะนำเกี่ยวกับศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเองหรือ web site

สำหรับการค้นคว้าเพิ่มเติมจากระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ โดยมีค่าเฉลี่ยที่เท่ากันคือ 2.20 และอาจารย์ไม่เคยนำสิ่งพิมพ์ที่เกี่ยวกับวิชาชีพประเภทต่างๆทางวิชาชีพของนักศึกษาให้ฝึกอ่าน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.07) ตามลำดับ

ตาราง 18 แสดงปัญหาของนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะด้านผู้สอน (การวัดและประเมินผล)

ปัญหาที่ค้นพบ	ระดับปัญหา				เฉลี่ย	ระดับปัญหา
	1	2	3	4		
3. การวัดและประเมินผล						
3.1 อาจารย์ออกข้อสอบที่เน้นความคิดและเหตุผลหรือการนำความรู้ไปใช้	6 (20.00)	18 (60.00)	5 (16.67)	1 (3.33)	2.03	ค่อนข้างน้อย
3.2 อาจารย์ออกข้อสอบไม่ตรงกับเนื้อหาที่สอน	18 (60.00)	8 (26.67)	3 (10.00)	1 (3.33)	1.57	ค่อนข้างน้อย
3.3 อาจารย์ตัดสินผลการเรียนจากการสอบรวมกับคะแนนกิจกรรมหรืองานที่มอบหมาย	11 (36.67)	12 (40.00)	5 (16.67)	2 (6.67)	1.93	ค่อนข้างน้อย
3.4 อาจารย์มีวิธีการประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ เช่นการประเมินทักษะการพูด อาจารย์จะประเมินผลโดยการสอบสัมภาษณ์	17 (57.67)	9 (30.00)	3 (10.00)	1 (3.33)	1.60	ค่อนข้างน้อย
รวม					1.78	ค่อนข้างน้อย

จากตาราง 18 พบว่านักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์มีปัญหาด้านวิธีการวัดและประเมินผลของผู้สอนโดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.78) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่านักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์มีปัญหาโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยที่มากใน 3 ลำดับแรกได้แก่อาจารย์ออกข้อสอบที่เน้นความคิดและเหตุผลหรือการนำความรู้ไปใช้ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.03) ลำดับรองลงมาคืออาจารย์ตัดสินผลการเรียนจากการสอบรวมกับคะแนนกิจกรรมหรืองานที่มอบหมาย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.93) และอาจารย์มีวิธีการประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.60)

ตาราง 19 แสดงปัญหาของนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อ
จุดมุ่งหมายเฉพาะด้านหลักสูตรและเนื้อหา

ปัญหากลางหลักสูตรและเนื้อหา	ระดับปัญหา				เฉลี่ย	ระดับปัญหา
	1	2	3	4		
1. จำนวนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมาย เฉพาะที่จัดให้เรียนมีน้อยเกินไป	11 (36.67)	11 (36.67)	6 (20.00)	2 (6.67)	1.97	ค่อนข้างน้อย
2. เวลาเรียนในแต่ละสัปดาห์ไม่เพียงพอที่จะทำให้ท่าน มีความสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสถานการณ์จริง ในการประกอบอาชีพได้	7 (23.33)	14 (46.67)	5 (16.67)	4 (13.33)	2.20	ค่อนข้างน้อย
3. เนื้อหาวิชาไม่ทันสมัยและไม่สอดคล้องกับแนวโน้ม ในปัจจุบัน	12 (40.00)	8 (26.67)	10 (33.33)	0 (0)	1.93	ค่อนข้างน้อย
4. เนื้อหาวิชาไม่สัมพันธ์กับวิชาชีพของท่าน จึงทำให้ไม่ สามารถนำไปใช้ในการทำงานได้	14 (46.67)	14 (46.67)	2 (6.67)	0 (0)	1.60	ค่อนข้างน้อย
5. เนื้อหาวิชาไม่ตรงกับความสนใจของท่าน	9 (30.00)	16 (53.33)	5 (16.67)	0 (0)	1.87	ค่อนข้างน้อย
6. เนื้อหาวิชาากเกินไป	6 (20.00)	12 (40.00)	10 (33.33)	2 (6.67)	2.27	ค่อนข้างน้อย
7. เนื้อหาวิชามากเกินไป	9 (30.00)	12 (40.00)	8 (26.67)	1 (3.33)	2.03	ค่อนข้างน้อย
รวม					1.98	ค่อนข้างน้อย

จากตาราง 19 พบว่าปัญหาของนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ในด้านหลักสูตร
และเนื้อหาโดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.98) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ
จะพบว่านักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์มีปัญหาโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยที่มากใน 3 ลำดับแรก
ได้แก่ เนื้อหาวิชาากเกินไป (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.27) เวลาเรียนในแต่ละสัปดาห์ไม่เพียงพอที่จะทำ
ให้นักศึกษามีความสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสถานการณ์จริงในการประกอบอาชีพได้ (ค่าเฉลี่ย
เท่ากับ 2.20) และเนื้อหาวิชามากเกินไป (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.03) ตามลำดับ

ตาราง 20 แสดงปัญหาของนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษา (ทักษะการอ่าน)

ปัญหาที่ค้นพบโดยผู้วิจัยในกรณีวิเคราะห์ทักษะการอ่านเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษา	ระดับปีศึกษา				ค่าเฉลี่ย	ระดับปัญหา
	1	2	3	4		
1. ทักษะการอ่าน						
1.1 ท่านไม่สามารถใช้โครงสร้างของประโยค หน้าที่ของคำทางไวยากรณ์ เพื่อเดาความหมายของคำศัพท์ได้	5 (16.67)	11 (36.67)	14 (46.67)	0 (0)	2.30	ค่อนข้างน้อย
1.2 ท่านขาดเทคนิคในการอ่าน เช่นการเดาความหมายของศัพท์หรือการอ้างอิง	8 (26.67)	11 (36.67)	11 (36.67)	0 (0)	2.10	ค่อนข้างน้อย
1.3 ท่านไม่สามารถอ่านข้ามหรืออ่านเก็บเพื่อหาใจความสำคัญได้	4 (13.33)	18 (60.00)	7 (23.33)	1 (3.33)	2.17	ค่อนข้างน้อย
1.4 ท่านไม่สามารถอ่านแบบกวาดตาหรืออ่านแบบเร็ว เพื่อหาข้อมูลสำคัญที่ต้องการได้	6 (20.00)	13 (43.33)	10 (33.33)	1 (3.33)	2.20	ค่อนข้างน้อย
1.5 ท่านไม่สามารถอ่านประกาศรับสมัครงานและโฆษณาสินค้า บริการ ตามสื่อ ที่พบเห็นทั่วไปได้เข้าใจ	11 (36.67)	14 (46.67)	4 (13.33)	1 (3.33)	1.83	ค่อนข้างน้อย
1.6 ท่านไม่สามารถอ่านหนังสือคู่มือต่างๆ และวารสารเกี่ยวกับวิชาชีพได้	5 (16.67)	12 (40.00)	11 (36.67)	2 (6.67)	2.33	ค่อนข้างน้อย
1.7 ท่านไม่สามารถจับใจความสำคัญของบันทึกบทความ หรือสารคดีที่เกี่ยวกับงานในอาชีพได้	6 (20.00)	16 (53.33)	7 (23.33)	1 (3.33)	2.10	ค่อนข้างน้อย
รวม					2.15	ค่อนข้างน้อย

จากตาราง 20 พบว่าปัญหาของนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะโดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.15) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะพบว่านักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์มีปัญหาเกี่ยวกับการอ่านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยที่มากใน 3 ลำดับแรกได้แก่ นักศึกษาไม่สามารถอ่านหนังสือคู่มือต่างๆและวารสารเกี่ยวกับวิชาชีพได้ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.33) ลำดับรองลงมาคือไม่สามารถใช้โครงสร้างของประโยค หน้าที่ของคำทางไวยากรณ์ เพื่อเดาความหมายของคำศัพท์ได้ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.30) และไม่สามารถอ่านแบบกวาดตาหรืออ่านแบบเร็วเพื่อหาข้อมูลสำคัญที่ต้องการได้ (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.20) ตามลำดับ

ตาราง 21 แสดงปัญหาของนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษา (ทักษะการฟัง)

ปัญหาเกี่ยวกับความสามารถในการใช้ทักษะการฟังเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษา	ระดับปัญหา				ค่าเฉลี่ย \bar{x}	ระดับปัญหา
	1	2	3	4		
2. ทักษะการฟัง						
2.1 ท่านไม่สามารถจับใจความสำคัญ หรือรายละเอียดจากสื่อต่างๆเช่น วิทยู โทรทัศน์ได้	2 (6.67)	17 (56.67)	11 (36.67)	0 (0)	2.30	ค่อนข้างน้อย
2.1 ท่านไม่สามารถจับใจความสำคัญของคู่สนทนาที่พูดภาษาอังกฤษได้	6 (20.00)	19 (63.33)	4 (13.33)	1 (3.33)	2.00	ค่อนข้างน้อย
2.2 ท่านฟังคำสั่ง คำแนะนำสั้นๆ แล้วไม่สามารถปฏิบัติตามได้ถูกต้อง	13 (43.33)	11 (36.67)	6 (20.00)	0 (0)	1.77	ค่อนข้างน้อย
2.3 ท่านฟังบทสนทนาที่จำลองสถานการณ์ในการทำงานแล้วไม่สามารถสรุปใจความสำคัญได้	6 (20.00)	17 (56.67)	5 (16.67)	2 (6.67)	2.10	ค่อนข้างน้อย
2.4 ท่านฟังการบรรยายหรือการอบรมเกี่ยวกับวิชาชีพแล้วไม่สามารถสรุปสาระสำคัญได้	7 (23.33)	14 (46.67)	7 (23.33)	2 (6.67)	2.13	ค่อนข้างน้อย
2.5 ท่านฟังการอธิบายกรรมวิธีปฏิบัติงานหรืออธิบายการใช้อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพของท่านแล้วไม่สามารถลงมือปฏิบัติหรือใช้งานได้	6 (20.00)	18 (60.00)	4 (13.33)	2 (6.67)	2.07	ค่อนข้างน้อย
รวม					2.06	ค่อนข้างน้อย

จากตาราง 21 พบว่าปัญหาของนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ด้านความสามารถเกี่ยวกับทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะโดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.06) และเมื่อพิจารณารายชื่อจะพบว่านักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์มีปัญหากับการฟังโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยที่มากใน 3 ลำดับแรก ได้แก่ไม่สามารถจับใจความสำคัญหรือรายละเอียดจากสื่อต่างๆได้ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.30) นักศึกษาฟังการบรรยายหรือการอบรมเกี่ยวกับวิชาชีพแล้วไม่สามารถสรุปสาระสำคัญได้ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.13) และเมื่อฟังบทสนทนาที่จำลองสถานการณ์ในการทำงานแล้วไม่สามารถสรุปใจความสำคัญได้ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.10)

ตาราง 22 แสดงปัญหาของนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษา (ทักษะการเขียน)

ปัญหาเกี่ยวกับความยากหรือข้อบกพร่องในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษา	รวมปัญหา				ค่าเฉลี่ย	ระดับปัญหา
	1	2	3	4		
3. ทักษะการเขียน						
3.1 ท่านขาดความรู้ด้านไวยากรณ์เกี่ยวกับประโยค โครงสร้าง และรูปแบบของภาษาต่างๆ	4 (13.33)	9 (30.00)	11 (36.67)	6 (20.00)	2.63	ค่อนข้างมาก
3.2 ท่านไม่สามารถเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะได้ถูกต้องตามความหมายที่ต้องการเขียน	4 (13.33)	14 (46.67)	9 (30.00)	3 (10.00)	2.37	ค่อนข้างน้อย
3.3 ท่านไม่สามารถเรียบเรียงประโยค ตลอดจนนำมาเขียนเป็นข้อความที่สื่อความหมายได้	3 (10.00)	12 (40.00)	11 (36.67)	4 (13.33)	2.53	ค่อนข้างมาก
3.4 ท่านไม่สามารถกรอกแบบฟอร์มต่างๆ ได้ถูกต้อง เช่น แบบฟอร์มขอลางาน แบบฟอร์มเบิกอุปกรณ์	7 (23.33)	12 (40.00)	8 (26.67)	3 (10.00)	2.23	ค่อนข้างน้อย
3.5 ท่านไม่สามารถเขียนเรียบเรียงลำดับขั้นตอนการปฏิบัติงานอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยใช้สัญญาณบอกลำดับขั้นตอน เช่น First, Then, Next เป็นต้น ได้อย่างถูกต้อง	9 (30.00)	11 (36.67)	8 (26.67)	2 (6.67)	2.10	ค่อนข้างน้อย
3.6 ท่านไม่สามารถเขียนอธิบายเชิงเปรียบเทียบที่เหมือนกันหรือต่างกันตามโครงสร้างได้	4 (13.33)	18 (60.00)	6 (20.00)	2 (6.67)	2.20	ค่อนข้างน้อย
3.7 ท่านไม่สามารถเขียนจดหมายสมัครงานได้	6 (20.00)	15 (50.00)	5 (16.67)	4 (13.33)	2.23	ค่อนข้างน้อย
3.8 ท่านไม่สามารถเขียนรายงานการปฏิบัติงานได้	2 (6.67)	16 (53.33)	8 (26.67)	4 (13.33)	2.47	ค่อนข้างน้อย
รวม					2.35	ค่อนข้างน้อย

จากตาราง 22 พบว่าปัญหาของนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ด้านความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะโดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.35) และเมื่อพิจารณารายข้อจะพบว่านักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์มีปัญหาเกี่ยวกับการเขียนโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยที่มากใน 3 ลำดับแรกได้แก่ นักศึกษาขาดความรู้ด้านไวยากรณ์เกี่ยวกับประโยค โครงสร้าง และรูปแบบของภาษาต่างๆ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.63) ลำดับรองลงมาคือไม่สามารถเรียบเรียงประโยคตลอดจนนำมาเขียนเป็นข้อความที่สื่อความหมายได้ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.53) และไม่สามารถเขียนรายงานการปฏิบัติงานได้ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.47) ตามลำดับ

ตาราง 23 แสดงปัญหาของนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษา (ทักษะการพูด)

ปัญหาเกี่ยวกับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษา	ระดับปัญหา				ค่าเฉลี่ย	ระดับปัญหา
	1	2	3	4		
4. ทักษะการพูด						
4.1 ท่านไม่สามารถถ่ายทอดความคิดหรือข้อมูลที่ต้องการสื่อความหมายเป็นคำพูดได้	5 (20.00)	9 (30.00)	11 (36.37)	5 (16.67)	2.53	ค่อนข้างมาก
4.2 ท่านไม่สามารถพูดรายงานที่มีผู้ฟังเป็นจำนวนมากได้	4 (13.33)	9 (30.00)	8 (26.67)	9 (30.00)	2.73	ค่อนข้างมาก
4.3 ท่านไม่สามารถพูดโต้ตอบกับชาวต่างประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางได้	1 (3.33)	12 (40.00)	13 (43.33)	4 (13.33)	2.67	ค่อนข้างมาก
4.4 ท่านไม่สามารถอธิบายรายละเอียดรูปภาพหรืองานการออกแบบได้	7 (23.33)	13 (43.33)	7 (23.33)	3 (10.00)	2.20	ค่อนข้างน้อย
4.5 ท่านไม่สามารถสนทนาซักถามเกี่ยวกับขั้นตอนการปฏิบัติงานตามวิชาชีพได้	1 (3.33)	18 (60.00)	7 (23.33)	4 (13.33)	2.47	ค่อนข้างน้อย
4.6 ท่านไม่สามารถรายงานผลการปฏิบัติงานตามวิชาชีพได้	4 (13.33)	9 (30.00)	12 (40.00)	5 (16.67)	2.60	ค่อนข้างมาก
4.7 ท่านไม่สามารถพูดสาธิตถึงวิธีการและขั้นตอนการปฏิบัติงานตามวิชาชีพได้	2 (6.67)	12 (40.00)	10 (33.33)	6 (20.00)	2.67	ค่อนข้างมาก
รวม					2.55	ค่อนข้างมาก

จากตาราง 23 พบว่าปัญหาของนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ด้านความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะโดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.55) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่านักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์มีปัญหาเกี่ยวกับการพูดโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยที่มากใน 3 ลำดับแรกได้แก่ นักศึกษาไม่สามารถพูดรายงานที่มีผู้ฟังเป็นจำนวนมากได้ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.73) ลำดับรองลงมาคือนักศึกษาไม่สามารถพูดโต้ตอบกับชาวต่างประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางได้ นักศึกษาไม่สามารถพูดสาธิตถึงวิธีการและขั้นตอนการปฏิบัติงานตามวิชาชีพได้ (โดยทั้งสองปัญหามีค่าเฉลี่ยที่เท่ากันคือ 2.67) และนักศึกษาไม่สามารถรายงานผลการปฏิบัติงานตามวิชาชีพได้ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.60) ตามลำดับ

ตอนที่ 3: ผลการวิเคราะห์ความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนที่ 3 ของแบบสอบถาม ได้แก่ความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้านคือด้านผู้สอน ด้านหลักสูตรและเนื้อหา และด้านความสามารถของนักศึกษาในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 24 ดังนี้

ตาราง 24 แสดงความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตามรายด้านของความต้องการ

ความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อ จุดมุ่งหมายเฉพาะ	คณะ			
	นิเทศศาสตร์		ศิลปกรรมศาสตร์	
	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.
1. ด้านผู้สอน	2.82	0.79	2.90	0.68
2. ด้านหลักสูตรและเนื้อหา	2.64	0.75	2.73	0.64
3. ด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อ จุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษา	2.83	0.74	3.19	0.54
รวม	2.76	0.67	2.92	0.55

จากตาราง 24 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์มีความต้องการด้านผู้สอน ด้านหลักสูตรและเนื้อหา และด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะโดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.76 และ 2.92 ตามลำดับ) นักศึกษาทั้งสองคณะต่างมีความต้องการทั้ง 3 ด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยเหมือนกันคือด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษา (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.83 และ 3.19 ตามลำดับ) รองลงมาคือด้านผู้สอน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.82 และ 2.90 ตามลำดับ) ด้านหลักสูตรและเนื้อหา (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.64 และ 2.73) เป็นความต้องการลำดับสุดท้าย

สำหรับการวิเคราะห์ประเด็นย่อยของความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะในแต่ละด้าน คือด้านผู้สอน ด้านหลักสูตรและเนื้อหา และด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษาปรากฏผลดังตาราง 25 26 และ 27

ตาราง 25 แสดงความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะด้านผู้สอน ตามความคิดเห็นของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์

ความต้องการด้านผู้สอน	คณะ			
	นิเทศศาสตร์		ศิลปกรรมศาสตร์	
	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.
1. ความรู้ความสามารถ	2.81	0.87	3.07	0.85
2. วิธีการสอน	2.82	0.79	2.83	0.73
3. การวัดและการประเมินผล	2.80	0.88	2.80	0.76
รวม	2.82	0.79	2.90	0.68

จากตาราง 25 พบว่านักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์มีความต้องการด้านผู้สอนในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ โดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.82 และ 2.90 ตามลำดับ) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์มีความต้องการด้านวิธีการสอนเป็นอันดับแรก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.82) ลำดับถัดมาคือด้านความรู้ความสามารถ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.81) ลำดับสุดท้ายคือด้านการวัดและการประเมินผล (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.80) สำหรับนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์มีความต้องการด้านความรู้ความสามารถของผู้สอนเป็นลำดับแรก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.07) ลำดับรองลงมาคือด้านวิธีการสอน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.83) และด้านการวัดและประเมินผล (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.80) เป็นลำดับสุดท้าย

ตาราง 26 แสดงความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะด้านหลักสูตรและเนื้อหา ตามความคิดเห็นของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์

ความต้องการด้านหลักสูตรและเนื้อหา	คณะ			
	นิเทศศาสตร์		ศิลปกรรมศาสตร์	
	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.
1. หลักสูตร	2.48	0.93	2.42	0.92
2. เนื้อหา	2.80	0.72	3.03	0.56
รวม	2.64	0.75	2.73	0.64

จากตาราง 26 แสดงให้เห็นว่าความต้องการด้านหลักสูตรและเนื้อหาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์อยู่ในระดับค่อนข้างมากโดยมีค่าเฉลี่ย 2.64 และ 2.73 ตามลำดับ และพบว่านักศึกษาทั้งสองคณะต่างมีความต้องการด้านหลักสูตรและเนื้อหาเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยเหมือนกันคือด้านเนื้อหา (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.80 และ 3.03) และด้านหลักสูตร (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.48 และ 2.42 ตามลำดับคณะ)

ตาราง 27 แสดงความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะด้านความสามารถของนักศึกษา ตามความคิดเห็นของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์

ความต้องการด้านความสามารถของนักศึกษาในการใช้ ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ	คณะ			
	นิเทศศาสตร์		ศิลปกรรมศาสตร์	
	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.
1. ทักษะการอ่าน	2.80	0.78	3.10	0.56
2. ทักษะการฟัง	2.83	0.83	3.19	0.69
3. ทักษะการเขียน	2.78	0.79	3.24	0.59
4. ทักษะการพูด	2.94	0.82	3.21	0.63
รวม	2.83	0.74	3.19	0.54

จากตาราง 27 แสดงให้เห็นภาพรวมของความต้องการด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ ซึ่งมีความต้องการอยู่ในระดับค่อนข้างมากโดยมีค่าเฉลี่ย 2.83 และ 3.19 ตามลำดับคณะ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อยพบว่านักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์มีความต้องการทักษะการพูดมากที่สุด (2.94) รองลงมาคือทักษะการฟัง (2.83) ทักษะการอ่าน (2.80) และทักษะการเขียน (2.78) ตามลำดับ สำหรับนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์มีความต้องการทักษะการเขียน (3.24) รองลงมาคือทักษะการพูด (3.21) ทักษะการฟัง (3.19) และทักษะการอ่าน (3.10) เป็นความต้องการลำดับสุดท้าย

สำหรับการวิเคราะห์ความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะด้านผู้สอน ด้านหลักสูตรและเนื้อหา และด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ ได้นำเสนอเป็นรายข้อย่อยโดยแจกแจงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามรวมทั้งค่าเฉลี่ยในแต่ละข้อ ผลการวิเคราะห์ความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ได้แสดงไว้ในตาราง 28 29 30 31 32 33 34 และ 35 สำหรับผลการวิเคราะห์ความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ได้แสดงไว้ในตาราง 36 37 38 39 40 41 42 และ 43 ดังนี้

ตาราง 28 แสดงความต้องการของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ ในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะด้านผู้สอน (ความรู้ความสามารถของผู้สอน)

ความต้องการจากผู้สอน	ระดับความถี่ของคำตอบ				ค่าเฉลี่ย	ระดับความถี่ของคำตอบ
	1	2	3	4		
1. ความรู้ความสามารถของผู้สอน						
1.1 อาจารย์ควรมีความรู้ด้านวิชาชีพของท่าน เช่นมีความรู้เรื่องการแสดงหรือการออกแบบนิเทศศิลป์	13 (8.50)	37 (24.18)	60 (39.22)	43 (28.10)	2.87	ค่อนข้างมาก
1.2 อาจารย์ผ่านการอบรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะมาก่อน	20 (13.07)	45 (29.41)	47 (30.72)	41 (26.80)	2.71	ค่อนข้างมาก
1.3 อาจารย์เป็นผู้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ดี	28 (18.30)	27 (17.65)	43 (28.10)	55 (35.95)	2.82	ค่อนข้างมาก
รวม					2.81	ค่อนข้างมาก

จากการวิเคราะห์ตามตาราง 28 พบว่าความต้องการของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ด้านความสามารถของผู้สอนโดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.81) และเมื่อพิจารณารายข้อ โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย พบความต้องการลำดับแรกของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ได้แก่ ต้องการอาจารย์มีความรู้ด้านวิชาชีพของนักศึกษา (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.87) ลำดับรองลงมาคือต้องการอาจารย์ที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ดี (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.82) และต้องการอาจารย์ที่ผ่านการอบรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะมาก่อน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.71) เป็นลำดับสุดท้าย

ตาราง 29 แสดงความต้องการของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ ในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อ
จุดมุ่งหมายเฉพาะด้านผู้สอน (วิธีการสอน)

ความต้องการของผู้สอน	ระดับความถี่				ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ระดับความ ถี่
	1	2	3	4		
2. วิธีการสอน						
2.1 อาจารย์มีทักษะการถ่ายทอดความรู้ในเนื้อหาที่ ยากให้นักศึกษาเข้าใจง่าย	16 (10.46)	34 (22.22)	50 (32.68)	53 (34.64)	2.92	ค่อนข้างมาก
2.2 อาจารย์ใช้ภาษาอังกฤษในการสอนเป็นส่วนใหญ่ และใช้ภาษาไทยอธิบายเนื้อหาที่ยาก	21 (13.73)	33 (21.57)	56 (36.60)	43 (28.10)	2.79	ค่อนข้างมาก
2.3 อาจารย์ฝึกฝนทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะอย่างทั่วถึง	20 (13.07)	31 (20.26)	56 (36.60)	46 (30.07)	2.84	ค่อนข้างมาก
2.4 อาจารย์พยายามที่จะให้นักศึกษาพูดกับอาจารย์ หรือพูดกับเพื่อนเป็นภาษาอังกฤษในเวลาเรียน	18 (11.76)	41 (26.80)	49 (32.03)	45 (29.41)	2.79	ค่อนข้างมาก
2.5 อาจารย์มีความกระตือรือร้นในการจัดกิจกรรมการ เรียนการสอน	18 (11.76)	35 (22.88)	49 (32.03)	51 (33.33)	2.87	ค่อนข้างมาก
2.6 อาจารย์เปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็น และมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนมากกว่าการนั่ง ฟังและจดบันทึกตาม	17 (11.11)	41 (26.80)	42 (27.45)	53 (34.64)	2.86	ค่อนข้างมาก
2.7 อาจารย์เชื่อมโยงความรู้ภาษาอังกฤษเข้ากับ ความรู้ที่เกี่ยวกับความรู้ตามสาขาอาชีพของท่าน	18 (11.76)	31 (20.26)	53 (34.64)	51 (33.33)	2.90	ค่อนข้างมาก
2.8 อาจารย์ใช้สื่อการสอนต่างๆ อย่างเหมาะสม ดังนี้						
2.81 นำของจริง ของจำลอง หรือรูปภาพ มา ประกอบการสอน	17 (11.11)	38 (24.84)	53 (34.64)	45 (29.41)	2.82	ค่อนข้างมาก
2.82 นำสิ่งพิมพ์ เช่นบทความในวารสารทาง นิเทศศาสตร์ หรือศิลปกรรมศาสตร์ มาให้ ท่านได้อ่านพร้อมแบบฝึกหัดทดสอบ คำศัพท์และสาระจากบทความ	16 (10.46)	41 (26.80)	53 (34.64)	43 (28.10)	2.80	ค่อนข้างมาก
2.83 ใช้ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (Internet) ในการสอน	11 (7.19)	46 (30.07)	51 (33.33)	45 (29.41)	2.85	ค่อนข้างมาก
2.84 แนะนำให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ด้วย ตนเอง โดยใช้วิธีการค้นคว้าข้อมูลจาก SSLC	30 (19.61)	43 (28.10)	41 (26.80)	39 (25.49)	2.58	ค่อนข้างมาก
รวม					2.82	ค่อนข้างมาก

จากตาราง 29 พบว่านักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์มีความต้องการด้านวิธีการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.82) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบความต้องการของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยที่มากใน 3 อันดับแรกได้แก่ ต้องการให้อาจารย์มีทักษะการถ่ายทอดความรู้ในเนื้อหาที่ยากให้นักศึกษาเข้าใจง่าย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.92) ลำดับถัดมาคือต้องการให้อาจารย์เชื่อมโยงความรู้ภาษาอังกฤษเข้ากับความรู้ที่เกี่ยวกับความรู้ตามสาขาอาชีพ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.90) และต้องการให้อาจารย์เปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนมากกว่าการนั่งฟังและจดบันทึกตาม (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.86) ตามลำดับ

ตาราง 30 แสดงความต้องการของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ ในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะด้านผู้สอน (การวัดและประเมินผล)

ความต้องการจากผู้สอน	ระดับความถี่ของนักว				ค่าเฉลี่ย	ระดับความถี่
	1	2	3	4		
3. การวัดและประเมินผล						
3.1 อาจารย์ออกข้อสอบที่เน้นความคิดและเหตุผลหรือการนำความรู้ไปใช้	14 (9.15)	39 (25.49)	56 (36.60)	44 (28.76)	2.85	ค่อนข้างมาก
3.2 อาจารย์ตัดสินผลการเรียนจากการสอบรวมกับคะแนนกิจกรรมหรืองานที่มอบหมาย	18 (11.76)	32 (20.92)	61 (39.87)	42 (27.45)	2.83	ค่อนข้างมาก
3.3 อาจารย์มีวิธีการประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ เช่นการประเมินทักษะการพูด อาจารย์จะประเมินผลโดยการสอบสัมภาษณ์	26 (16.99)	29 (18.95)	58 (37.91)	40 (26.14)	2.73	ค่อนข้างมาก
รวม					2.80	ค่อนข้างมาก

จากตาราง 30 พบว่านักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์มีความต้องการด้านการวัดและประเมินผลโดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.80) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบความต้องการของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ต้องการให้อาจารย์ออกข้อสอบที่เน้นความคิดและเหตุผลหรือการนำความรู้ไปใช้ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.85) ลำดับถัดมาคือต้องการให้อาจารย์ตัดสินผลการเรียนจากการสอบรวมกับคะแนนกิจกรรมหรืองานที่มอบหมาย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.83) และต้องการให้อาจารย์มีวิธีการประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.73) ตามลำดับ

ตาราง 31 แสดงความต้องการของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อ
จุดมุ่งหมายเฉพาะด้านหลักสูตรและเนื้อหา

ความต้องการด้านหลักสูตรและเนื้อหา	ระดับความถี่ของกิจกรรม				ค่าเฉลี่ย	ระดับความถี่ของกิจกรรม
	2	2	3	4		
1. หลักสูตร						
1.1 ควรเพิ่มเวลาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ	31 (20.26)	45 (29.41)	52 (33.99)	25 (16.34)	2.46	ค่อนข้างน้อย
1.2 ควรเพิ่มรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะเป็นวิชาเลือก เพิ่มเติมจากรายวิชาบังคับที่มีอยู่ในหลักสูตร	28 (18.30)	45 (29.41)	56 (36.60)	24 (15.69)	2.50	ค่อนข้างน้อย
รวม					2.48	ค่อนข้างน้อย
2. เนื้อหา						
2.1 มีเนื้อหาเน้นคำศัพท์เกี่ยวกับวิชาชีพด้านศิลปะและการออกแบบ หรือด้านนิเทศศาสตร์	15 (9.80)	42 (27.45)	63 (41.18)	33 (21.57)	2.75	ค่อนข้างมาก
2.2 มีเนื้อหาวิชาที่สัมพันธ์กับวิชาชีพของท่าน	12 (7.84)	40 (26.14)	61 (39.87)	40 (26.14)	2.84	ค่อนข้างมาก
2.3 เปิดโอกาสให้ท่านเลือกเนื้อหาภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับอาชีพของท่านตามที่ต้องการ	14 (9.15)	33 (21.57)	61 (39.87)	45 (29.41)	2.90	ค่อนข้างมาก
2.4 เนื้อหาที่จัดให้เรียนทันสมัยและสอดคล้องกับเทคโนโลยีปัจจุบัน	10 (6.54)	34 (22.22)	63 (41.18)	46 (30.07)	2.95	ค่อนข้างมาก
2.5 มีเนื้อหาที่เน้นการนำไปใช้ได้จริงในสถานการณ์การประกอบอาชีพในอนาคต	10 (6.54)	46 (30.07)	45 (29.41)	52 (33.99)	2.91	ค่อนข้างมาก
2.6 มีกิจกรรมที่ต้องค้นคว้าด้วยตนเอง	19 (12.42)	49 (32.03)	55 (35.95)	30 (19.61)	2.63	ค่อนข้างมาก
2.7 มีกิจกรรมที่ให้แสดงความคิดเห็น หรือนำเสนอความคิดเห็นในชั้นเรียน	16 (10.46)	46 (30.07)	55 (35.95)	36 (23.53)	2.73	ค่อนข้างมาก
2.8 หัวข้อภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวิชาชีพที่ควรเรียน การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน					2.70	ค่อนข้างมาก
รวม					2.80	ค่อนข้างมาก

จากตาราง 31 พบว่าความต้องการของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ในด้านหลักสูตรโดยภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.48) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่านักศึกษามีความต้องการให้เพิ่มรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะเป็นวิชาเลือกเพิ่มเติมจากรายวิชาบังคับที่มีอยู่ในหลักสูตรเป็นอันดับแรก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.50) และต้องการเพิ่มเวลาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.46) เป็น

ลำดับถัดมา สำหรับความต้องการด้านเนื้อหาพบว่านักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์มีความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.80) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยที่มากใน 3 ลำดับแรกได้แก่ ต้องการเนื้อหาที่ทันสมัยและสอดคล้องกับเทคโนโลยีปัจจุบัน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.95) ต้องการเนื้อหาที่เน้นการนำไปใช้ได้จริงในสถานการณ์การประกอบอาชีพในอนาคต (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.91) และนักศึกษาต้องการมีโอกาสเลือกเนื้อหาภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.90) ตามลำดับ

ตาราง 32 แสดงความต้องการของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ (ทักษะการอ่าน)

ความต้องการด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษา	ระดับความถี่ของกร				ค่าเฉลี่ย	ระดับผลยก ต้องการ
	1	2	3	4		
1. ทักษะการอ่าน						
1.1 ใช้โครงสร้างของประโยค (sentence structure) หน้าที่ของคำทางไวยากรณ์ (parts of speech) เพื่อเดาความหมายของศัพท์ได้	15 (9.80)	35 (22.88)	63 (41.18)	40 (26.14)	2.84	ค่อนข้างมาก
1.2 อ่านหรือเดาความหมายของคำศัพท์จากสรรพนามหรือการอ้างอิง	6 (3.92)	47 (30.72)	59 (38.56)	41 (26.80)	2.88	ค่อนข้างมาก
1.3 อ่านข้ามคำหรือเก็บคำ (skimming) เพื่อหาประโยคที่บอกหัวข้อเรื่องและใจความสำคัญได้	10 (6.54)	40 (26.14)	61 (39.87)	42 (27.45)	2.88	ค่อนข้างมาก
1.4 อ่านแบบกวาดตาหรืออ่านแบบเร็วๆ (scanning) เพื่อหาข้อมูลสำคัญได้	9 (5.88)	54 (35.29)	47 (30.72)	43 (28.10)	2.81	ค่อนข้างมาก
1.5 อ่านประกาศรับสมัครงานและโฆษณาสินค้าบริการตามสื่อที่พบเห็นทั่วไปได้เข้าใจ	15 (9.80)	43 (28.10)	55 (35.95)	40 (26.14)	2.78	ค่อนข้างมาก
1.6 การอ่านหนังสือคู่มือต่างๆ (manuals) และวารสารเกี่ยวกับวิชาชีพได้	15 (9.80)	48 (31.37)	51 (33.33)	39 (25.49)	2.75	ค่อนข้างมาก
1.7 จับใจความสำคัญของบันทึก บทความ สารคดี ที่เกี่ยวกับงานในอาชีพได้	16 (10.46)	45 (29.41)	53 (34.64)	39 (25.49)	2.75	ค่อนข้างมาก
1.8 จับใจความสำคัญของรายงาน โครงการและบทความที่เกี่ยวกับงานอาชีพได้	16 (10.46)	54 (35.29)	38 (24.84)	45 (29.41)	2.73	ค่อนข้างมาก
รวม					2.80	ค่อนข้างมาก

จากตาราง 32 พบว่านักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ต้องการมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะโดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.80)

และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่านักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ต้องการมีความสามารถเกี่ยวกับทักษะการอ่าน โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยที่มากใน 3 ลำดับแรก ได้แก่ต้องการมีความสามารถในการอ่านหรือเดาความหมายของคำศัพท์จากสรรพนามหรือการอ้างอิง และอ่านข้ามคำหรือเก็บคำเพื่อหาประโยคที่บอกหัวข้อเรื่องและใจความสำคัญได้ มีค่าเฉลี่ยที่เท่ากันคือ 2.88 ต้องการมีความสามารถใช้โครงสร้างของประโยค หน้าที่ของคำทางไวยากรณ์เพื่อเดาความหมายของศัพท์ได้ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.84) และต้องการมีความสามารถอ่านแบบกวาดตาหรืออ่านแบบเร็วๆ เพื่อหาข้อมูลสำคัญได้ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.81) ตามลำดับ

ตาราง 33 แสดงความต้องการของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ (ทักษะการฟัง)

กลุ่มตัวอย่างที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	ระดับความถี่				เฉลี่ย	ระดับความต้องการ
	1	2	3	4		
2. ทักษะการฟัง						
2.1 จับใจความสำคัญของประโยคหรือรายละเอียดจากการฟังจากสื่อต่างๆ ได้	14 (9.15)	33 (21.57)	59 (38.56)	47 (30.72)	2.91	ค่อนข้างมาก
2.2 ฟังคำสั่งคำแนะนำสั้นๆ แล้วปฏิบัติตามได้ถูกต้อง	15 (9.80)	42 (27.45)	50 (32.68)	46 (30.07)	2.83	ค่อนข้างมาก
2.3 ฟังบทสนทนาที่ใช้คำศัพท์วิชาชีพแล้วสามารถสรุปใจความสำคัญได้	14 (9.15)	42 (27.45)	57 (37.25)	40 (26.14)	2.80	ค่อนข้างมาก
2.4 ฟังการบรรยายหรือการอบรมแล้วสรุปสาระสำคัญได้	12 (7.84)	44 (28.76)	56 (36.60)	41 (26.80)	2.82	ค่อนข้างมาก
2.5 ฟังการอธิบายกรรมวิธี การปฏิบัติงาน หรืออธิบายการใช้อุปกรณ์แล้วสามารถปฏิบัติหรือใช้งานได้	15 (9.80)	43 (28.10)	59 (38.56)	36 (23.53)	2.76	ค่อนข้างมาก
รวม					2.83	ค่อนข้างมาก

จากตาราง 33 พบว่านักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ต้องการมีความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะโดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.83) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่านักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์มีความต้องการ โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยที่มากใน 3 ลำดับแรก ได้แก่มีความสามารถจับใจความสำคัญของประโยคหรือรายละเอียดจากการฟังจากสื่อต่างๆ ได้ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.91) ลำดับรองลงมาคือต้องการฟังคำสั่ง

คำแนะนำสั้นๆแล้วปฏิบัติตามได้ถูกต้อง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.83) และฟังการบรรยายหรือการอบรมแล้วสรุปสาระสำคัญได้ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.82) ตามลำดับ

ตาราง 34 แสดงความต้องการของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ (ทักษะการเขียน)

ความต้องการด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษา	ระดับความถี่ของคำตอบ				ค่าเฉลี่ย	ระดับความถี่ของคำตอบ
	1	2	3	4		
3. ทักษะการเขียน						
3.1 กรอกแบบฟอร์มต่างๆได้ถูกต้อง เช่นแบบฟอร์มขอผลงานแบบฟอร์มสมัครงาน	9 (5.88)	43 (28.10)	56 (36.60)	45 (29.41)	2.90	ค่อนข้างมาก
3.2 เขียนเรียงความภาษาอังกฤษความยาว 1 หน้ากระดาษ A4 ได้	18 (11.76)	46 (30.07)	49 (32.03)	40 (26.14)	2.73	ค่อนข้างมาก
3.3 เขียนเรียงลำดับขั้นตอนการปฏิบัติงาน โดยใช้สัญญาณบอกลำดับขั้นตอน เช่น First, Then, Next เป็นต้น ได้ถูกต้อง	16 (10.46)	42 (27.45)	60 (39.22)	35 (22.88)	2.75	ค่อนข้างมาก
3.4 เขียนอธิบายเชิงเปรียบเทียบ สิ่งเหมือนกันหรือต่างกันตามโครงสร้างได้	14 (9.15)	51 (33.33)	52 (33.99)	36 (23.53)	2.72	ค่อนข้างมาก
3.5 เขียนจดหมายสมัครงานได้	14 (9.15)	45 (29.41)	45 (29.41)	49 (32.03)	2.84	ค่อนข้างมาก
3.6 เขียนรายงานการปฏิบัติงานได้	12 (7.84)	51 (33.33)	48 (31.37)	42 (27.45)	2.78	ค่อนข้างมาก
3.7 เขียนบันทึกสั้นๆได้	21 (13.73)	45 (29.41)	42 (27.45)	45 (29.41)	2.73	ค่อนข้างมาก
รวม					2.78	ค่อนข้างมาก

จากตาราง 34 พบว่านักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ต้องการมีความสามารถในการเขียนเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะโดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.78) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยที่มากใน 3 ลำดับแรก ได้แก่กรอกแบบฟอร์มต่างๆได้ถูกต้อง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.90) เขียนจดหมายสมัครงานได้ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.84) และเขียนรายงานการปฏิบัติงานได้ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.78) ตามลำดับ

ตาราง 35 แสดงความต้องการของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ (ทักษะการพูด)

ความต้องการหรือผลสัมฤทธิ์ที่คาดหวัง	ระดับคะแนนเฉลี่ย				ค่าเฉลี่ย	ระดับความถี่
	1	2	3	4		
4. ทักษะการพูด						
4.1 ถ่ายทอดความคิดหรือข้อมูลที่ต้องการสื่อความหมายเป็นคำพูดได้	12 (7.84)	26 (16.99)	65 (42.48)	50 (32.68)	3.00	ค่อนข้างมาก
4.2 สนทนาได้ตอบในสถานการณ์อาชีพได้	10 (6.54)	33 (21.57)	57 (37.25)	53 (34.64)	3.00	ค่อนข้างมาก
4.3 พูดต่อหน้าผู้ฟังจำนวนมากได้	13 (8.50)	32 (20.92)	50 (32.68)	58 (37.91)	3.00	ค่อนข้างมาก
4.4 ได้ตอบกับชาวต่างประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางได้	12 (7.84)	37 (24.18)	50 (32.68)	54 (7.84)	2.95	ค่อนข้างมาก
4.5 สนทนาซักถามเกี่ยวกับขั้นตอนการปฏิบัติงานได้	14 (9.15)	39 (25.49)	42 (27.45)	58 (37.91)	2.94	ค่อนข้างมาก
4.6 รายงานผลการปฏิบัติงานได้	16 (10.46)	36 (23.53)	57 (37.25)	44 (28.76)	2.84	ค่อนข้างมาก
4.7 พูดสาธิตถึงวิธีการและขั้นตอนของการทำงานได้	12 (7.84)	43 (28.10)	52 (33.99)	46 (30.07)	2.86	ค่อนข้างมาก
4.8 อธิบายวิธีการแก้ปัญหาต่างๆได้	16 (10.46)	32 (20.92)	52 (33.99)	53 (34.64)	2.93	ค่อนข้างมาก
4.9 ให้นิยามสิ่งที่เกี่ยวข้องกับอาชีพได้	18 (11.76)	38 (24.84)	44 (28.76)	53 (34.64)	2.86	ค่อนข้างมาก
รวม					2.94	ค่อนข้างมาก

จากตาราง 35 พบว่านักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์มีความต้องการในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะโดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.94) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยที่มากใน 3 ลำดับแรกได้แก่ ถ่ายทอดความคิดหรือข้อมูลที่ต้องการสื่อความหมายเป็นคำพูดได้ สนทนาได้ตอบในสถานการณ์อาชีพได้ และพูดต่อหน้าผู้ฟังจำนวนมากได้ (โดยมีค่าเฉลี่ยที่เท่ากันทั้ง 3 ข้อคือ 3.00) รองลงมาคือได้ตอบกับชาวต่างประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางได้ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.95) และสนทนาซักถามเกี่ยวกับขั้นตอนการปฏิบัติงานได้ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.94) ตามลำดับ

ตาราง 36 แสดงความต้องการของนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะด้านผู้สอน (ความรู้ความสามารถของผู้สอน)

ลักษณะความต้องการผู้สอน	ระดับความถี่ของการ				ค่าเฉลี่ย	ระดับความถี่
	1	2	3	4		
1. ความรู้ความสามารถของผู้สอน						
1.1 อาจารย์ควรมีความรู้ด้านวิชาชีพของท่าน เช่นมีความรู้เรื่องการแสดงหรือการออกแบบทัศนศิลป์	2 (6.67)	4 (13.33)	15 (50.00)	9 (30.00)	3.03	ค่อนข้างมาก
1.2 อาจารย์ผ่านการอบรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะมาก่อน	1 (3.33)	6 (20.00)	13 (43.33)	10 (33.33)	3.07	ค่อนข้างมาก
1.3 อาจารย์เป็นผู้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ดี	4 (13.33)	4 (13.33)	7 (23.33)	15 (50.00)	3.10	ค่อนข้างมาก
รวม					3.07	ค่อนข้างมาก

จากตาราง 36 พบว่านักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์มีความต้องการด้านความรู้ความสามารถของผู้สอนโดยภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.07) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้แก่ต้องการอาจารย์ที่เป็นผู้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ดี (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.10) ลำดับรองลงมาคือต้องการให้อาจารย์ผ่านการอบรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะมาก่อน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.07) และต้องการให้อาจารย์มีความรู้ด้านวิชาชีพของนักศึกษา (3.03) เป็นลำดับสุดท้าย

ตาราง 37 แสดงความต้องการของนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะด้านผู้สอน (วิธีการสอน)

วัตถุประสงค์ของผู้สอน	ระดับความถี่ครั้ง				ค่าเฉลี่ย	ระดับความถี่ครั้ง
	1	2	3	4		
2. วิธีการสอน						
2.1 อาจารย์มีทักษะการถ่ายทอดความรู้ในเนื้อหาที่ยากให้นักศึกษาเข้าใจง่าย	3 (10.00)	7 (23.33)	7 (23.33)	13 (43.33)	3.00	ค่อนข้างมาก
2.2 อาจารย์ใช้ภาษาอังกฤษในการสอนเป็นส่วนใหญ่และใช้ภาษาไทยอธิบายเนื้อหาที่ยาก	4 (13.33)	6 (20.00)	13 (43.33)	7 (23.33)	2.77	ค่อนข้างมาก
2.3 อาจารย์ฝึกฝนทักษะการเรียนภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะอย่างทั่วถึง	2 (6.67)	8 (26.67)	12 (40.00)	8 (26.67)	2.87	ค่อนข้างมาก
2.4 อาจารย์พยายามที่จะให้นักศึกษาพูดกับอาจารย์หรือพูดกับเพื่อนเป็นภาษาอังกฤษในเวลาเรียน	6 (20.00)	6 (20.00)	13 (43.33)	5 (16.67)	2.57	ค่อนข้างมาก
2.5 อาจารย์มีความกระตือรือร้นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	3 (10.00)	9 (30.00)	8 (26.67)	10 (33.33)	2.83	ค่อนข้างมาก
2.6 อาจารย์เปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็น และมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนมากกว่าการนั่งฟังและจดบันทึกตาม	4 (13.33)	6 (20.00)	10 (33.33)	10 (33.33)	2.87	ค่อนข้างมาก
2.7 อาจารย์เชื่อมโยงความรู้ภาษาอังกฤษเข้ากับความรู้ที่เกี่ยวกับความรู้ตามสาขาอาชีพของท่าน	4 (13.33)	6 (20.00)	9 (30.00)	11 (36.67)	2.90	ค่อนข้างมาก
2.8 อาจารย์ใช้สื่อการสอนต่างๆ อย่างเหมาะสม ดังนี้						
2.8.1 นำของจริง ของจำลอง หรือรูปภาพ มาประกอบการสอน	2 (6.67)	7 (23.33)	14 (46.67)	7 (23.33)	2.87	ค่อนข้างมาก
2.8.2 นำสิ่งพิมพ์ เช่นบทความในวารสารทางนิเทศศาสตร์ หรือศิลปกรรมศาสตร์ มาให้ท่านได้ฝึกอ่านพร้อมแบบฝึกหัดทดสอบคำศัพท์และสาระจากบทความ	3 (10.00)	8 (26.67)	8 (26.67)	11 (36.67)	2.90	ค่อนข้างมาก
2.8.3 ใช้ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (Internet) ในการสอน	4 (13.33)	3 (10.00)	17 (56.67)	6 (20.00)	2.83	ค่อนข้างมาก
2.8.4 แนะนำให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยใช้วิธีการค้นคว้าข้อมูลจาก SSLC	5 (16.67)	8 (26.67)	11 (36.67)	6 (20.00)	2.60	ค่อนข้างมาก
รวม					2.83	ค่อนข้างมาก

จากตาราง 37 พบว่านักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์มีความต้องการด้านวิธีการสอนของผู้สอน อยู่ในระดับค่อนข้างมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.83) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดย

เรียงลำดับค่าเฉลี่ยที่มากใน 3 อันดับแรก พบว่านักศึกษามีความต้องการให้อาจารย์มีทักษะการถ่ายทอดความรู้ในเนื้อหาที่ยากให้นักศึกษาเข้าใจเป็นลำดับแรก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00) รองลงมาคือต้องการให้อาจารย์เชื่อมโยงความรู้ภาษาอังกฤษเข้ากับความรู้ที่เกี่ยวกับความรู้ตามสาขาอาชีพของนักศึกษา (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.90) และต้องการให้อาจารย์อาจารย์ฝึกฝนทักษะการเรียนภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะอย่างทั่วถึง อีกทั้งต้องการให้อาจารย์เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนมากกว่าการนั่งฟังและจดบันทึกตาม โดยมีค่าเฉลี่ยที่เท่ากันคือ 2.87

ตาราง 38 แสดงความต้องการของนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะด้านผู้สอน (การวัดและประเมินผล)

กลุ่มความต้องการด้านผู้สอน	ระดับความถี่ต้องการ				ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ระดับความถี่ ต้องการ
	1	2	3	4		
3. การวัดและประเมินผล						
3.1 อาจารย์ออกข้อสอบที่เน้นความคิดและเหตุผลหรือการนำความรู้ไปใช้	3 (10.00)	6 (20.00)	15 (50.00)	6 (20.00)	2.80	ค่อนข้างมาก
3.2 อาจารย์ตัดสินผลการเรียนจากการสอบรวมกับคะแนนกิจกรรมหรืองานที่มอบหมาย	2 6.67	9 30.00	14 46.67	5 16.67	2.73	ค่อนข้างมาก
3.3 อาจารย์มีวิธีการประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ เช่นการประเมินทักษะการพูด อาจารย์จะประเมินผลโดยการสนทนา	1 3.33	9 30.00	13 43.33	7 23.33	2.87	ค่อนข้างมาก
รวม					2.80	ค่อนข้างมาก

จากตาราง 38 พบว่านักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์มีความต้องการด้านการวัดและประเมินผลของผู้สอนอยู่ในระดับค่อนข้างมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.80) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย พบว่านักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์มีความต้องการให้อาจารย์มีวิธีการประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์เป็นลำดับแรก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.87) รองลงมาคือต้องการให้อาจารย์ออกข้อสอบที่เน้นความคิดและเหตุผลหรือการนำความรู้ไปใช้ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.80) และต้องการให้อาจารย์ตัดสินผลการเรียนจากการสอบรวมกับคะแนนกิจกรรมหรืองานที่มอบหมาย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.73) เป็นลำดับสุดท้าย

ตาราง 39 แสดงความต้องการของนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ ด้านหลักสูตรและเนื้อหา

ความต้องการด้านหลักสูตรและเนื้อหา	วิชาภาษาอังกฤษ				ค่าเฉลี่ย	ระดับความถี่
	1	2	3	4		
1. หลักสูตร						
1.1 ควรเพิ่มเวลาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ	6 (20.00)	11 (36.67)	10 (33.33)	3 (10.00)	2.33	ค่อนข้างน้อย
1.2 ควรเพิ่มรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะเป็นวิชาเลือก เพิ่มเติมจากรายวิชาบังคับที่มีอยู่ในหลักสูตร	7 (23.33)	6 (20.00)	12 (40.00)	5 (16.67)	2.50	ค่อนข้างน้อย
รวม					2.42	ค่อนข้างน้อย
2. เนื้อหา						
2.1 มีเนื้อหาเน้นคำศัพท์เกี่ยวกับวิชาชีพด้านศิลปะและการออกแบบ หรือด้านนิเทศศาสตร์	2 (6.67)	5 (16.67)	8 (26.67)	15 (50.00)	3.20	ค่อนข้างมาก
2.2 มีเนื้อหาวิชาที่สัมพันธ์กับวิชาชีพของท่าน	2 (6.67)	6 (20.00)	5 (16.67)	17 (56.67)	3.23	ค่อนข้างมาก
2.3 เปิดโอกาสให้ท่านเลือกเนื้อหาภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับอาชีพของท่านตามที่ต้องการ	2 (6.67)	3 (10.00)	11 (36.67)	14 (46.67)	3.23	ค่อนข้างมาก
2.4 เนื้อหาที่จัดให้เรียนทันสมัยและสอดคล้องกับเทคโนโลยีปัจจุบัน	4 (13.33)	5 (16.67)	5 (16.67)	16 (53.33)	3.10	ค่อนข้างมาก
2.5 มีเนื้อหาที่เน้นการนำไปใช้ได้จริงในสถานการณ์การประกอบอาชีพในอนาคต	2 (6.67)	5 (16.67)	6 (20.00)	17 (56.67)	3.27	ค่อนข้างมาก
2.6 มีกิจกรรมที่ต้องค้นคว้าด้วยตนเอง	2 (6.67)	12 (40.00)	12 (40.00)	4 (13.33)	2.60	ค่อนข้างมาก
2.7 มีกิจกรรมที่ให้แสดงความคิดเห็น หรือนำเสนอความคิดเห็นในชั้นเรียน	3 (10.00)	7 (23.33)	16 (53.33)	4 (13.33)	2.70	ค่อนข้างมาก
2.8 หัวข้อภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวิชาชีพที่ควรเรียน การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน					2.90	ค่อนข้างมาก
รวม					3.03	ค่อนข้างมาก

จากตาราง 39 พบว่านักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์มีความต้องการด้านหลักสูตรโดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.42) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษามีความต้องการให้เพิ่มรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะเป็นวิชาเลือกเพิ่มเติมจากรายวิชาบังคับที่มีอยู่ในหลักสูตรโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.50 ลำดับถัดมาคือต้องการให้เพิ่มเวลาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.33) สำหรับด้าน

เนื้อหาพบว่านักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์มีความต้องการด้านเนื้อหาโดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.03) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยที่มากใน 3 ลำดับแรก ได้แก่ นักศึกษาต้องการให้มีเนื้อหาที่เน้นการนำไปใช้ได้จริงในสถานการณ์การประกอบอาชีพในอนาคต (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27) รองลงมาคือต้องการให้มีเนื้อหาวิชาที่สัมพันธ์กับวิชาชีพ เปิดโอกาสให้นักศึกษาเลือกเนื้อหาภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับอาชีพของนักศึกษา (โดยมีค่าเฉลี่ยที่เท่ากันคือ 3.23) และต้องการให้มีเนื้อหาเน้นคำศัพท์เกี่ยวกับวิชาชีพด้านศิลปะและการออกแบบ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.20) ตามลำดับ

ตาราง 40 แสดงความต้องการของนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ ด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ (ทักษะการอ่าน)

ความต้องการระดับคุณวุฒิควรอยู่ในระดับใด	ระดับความต้องการ				ค่าเฉลี่ย	ระดับความถี่ของผล
	1	2	3	4		
1. ทักษะการอ่าน						
1.1 ใช้โครงสร้างของประโยค (sentence structure) หน้าที่ของคำทางไวยากรณ์ (parts of speech) เพื่อเดาความหมายของศัพท์ได้	0 (0)	5 (16.67)	15 (50.00)	10 (33.33)	3.17	ค่อนข้างมาก
1.2 อ่านหรือเดาความหมายของคำศัพท์จากสรรพนามหรือการอ้างอิง	1 (3.33)	7 (23.33)	13 (43.33)	9 (30.00)	3.00	ค่อนข้างมาก
1.3 อ่านข้ามคำหรือเก็บคำ (skimming) เพื่อหาประโยคที่บอกหัวข้อเรื่องและใจความสำคัญได้	0 (0)	4 (13.33)	18 (60.00)	8 (26.67)	3.13	ค่อนข้างมาก
1.4 อ่านแบบกวาดตาหรืออ่านแบบเร็วๆ (scanning) เพื่อหาข้อมูลสำคัญได้	0 (0)	9 (30.00)	12 (40.00)	9 (30.00)	3.00	ค่อนข้างมาก
1.5 อ่านประกาศรับสมัครงานและโฆษณาสินค้าบริการ ตามสื่อ ที่พบเห็นทั่วไปได้เข้าใจ	1 (3.33)	3 (10.00)	14 (46.67)	12 (40.00)	3.23	ค่อนข้างมาก
1.6 การอ่านหนังสือคู่มือต่างๆและวารสารเกี่ยวกับวิชาชีพได้	0 (0)	9 (30.00)	12 (40.00)	9 (30.00)	3.00	ค่อนข้างมาก
1.7 จับใจความสำคัญของบันทึก บทความ สารคดี ที่เกี่ยวกับงานในอาชีพได้	0 (0)	8 (26.67)	9 (30.00)	13 (43.33)	3.17	ค่อนข้างมาก
1.8 จับใจความสำคัญของรายงาน โครงการ และ บทความที่เกี่ยวกับงานอาชีพได้	0 (0)	7 (23.33)	12 (40.00)	11 (36.67)	3.13	ค่อนข้างมาก
รวม					3.10	ค่อนข้างมาก

จากตาราง 40 พบว่านักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ต้องการมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะโดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ

3.10) และเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยที่มากใน 3 ลำดับแรก ได้แก่ นักศึกษา ต้องการมีความสามารถอ่านประกาศรับสมัครงานและโฆษณาสินค้าบริการตามสื่อที่พบเห็นทั่วไป ได้เข้าใจเป็นลำดับแรก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23) รองลงมาคือนักศึกษาต้องการมีความสามารถใช้ โครงสร้างของประโยค หน้าที่ของคำทางไวยากรณ์เพื่อเดาความหมายของศัพท์ได้ นักศึกษาต้องการมีความสามารถจับใจความสำคัญของบันทึก บทความ สารคดี ที่เกี่ยวกับงานในอาชีพได้ (โดยมีค่าเฉลี่ยที่เท่ากันคือ 3.17) และนักศึกษาดูต้องการความสามารถอ่านข้ามคำหรือเก็บคำเพื่อหา ประโยคที่บอกหัวข้อเรื่องและใจความสำคัญได้ นักศึกษาต้องการจับใจความสำคัญของราย งาน โครงการและบทความที่เกี่ยวกับงานอาชีพได้ (โดยมีค่าเฉลี่ยที่เท่ากันคือ 3.13) ตามลำดับ

ตาราง 41 แสดงความต้องการของนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ ด้านความสามารถในการใช้ ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ (ทักษะการฟัง)

ความต้องการของนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ในภาคนี้	ระดับความต้องการ				ค่าเฉลี่ย	ระดับความ วิตกกังวล
	1	2	3	4		
2. ทักษะการฟัง						
2.1 จับใจความสำคัญของประโยคหรือรายละเอียด จากการฟังจากสื่อต่างๆได้	0 (0)	5 (16.67)	13 (43.33)	12 (40.00)	3.23	ค่อนข้างมาก
2.2 ฟังคำสั่งคำแนะนำสั้นๆ แล้วปฏิบัติตามได้ ถูกต้อง	1 (3.33)	4 (13.33)	11 (36.67)	14 (46.67)	3.27	ค่อนข้างมาก
2.3 ฟังบทสนทนาที่ใช้คำศัพท์วิชาชีพแล้วสามารถ สรุปใจความสำคัญได้	1 (3.33)	8 (26.67)	9 (30.00)	12 (40.00)	3.07	ค่อนข้างมาก
2.4 ฟังการบรรยายหรือการอบรมแล้วสรุป สารสำคัญได้	0 (0)	8 (26.67)	8 (26.67)	14 (46.67)	3.20	ค่อนข้างมาก
2.5 ฟังการอธิบายกรรมวิธี การปฏิบัติงาน หรือ อธิบายการใช้อุปกรณ์แล้วสามารถปฏิบัติหรือ ใช้งานได้	0 (0)	6 (20.00)	12 (40.00)	12 (40.00)	3.20	ค่อนข้างมาก
รวม					3.19	ค่อนข้างมาก

จากตาราง 41 พบว่านักศึกษาดูต้องการมีความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ เพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะโดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.19) และเมื่อพิจารณา เป็นรายชื่อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยที่มากใน 3 ลำดับแรก คือนักศึกษาดูต้องการฟังคำสั่ง คำ แนะนำ สั้นๆแล้วปฏิบัติตามได้ถูกต้อง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27) ลำดับรองลงมาคือนักศึกษาดูต้องการจับ ใจความสำคัญของประโยคหรือรายละเอียดจากสื่อต่างๆได้ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23) และต้องการ

ฟังการบรรยายหรือการอบรมแล้วสรุปสาระสำคัญได้ ฟังการอธิบายกรรมวิธีการปฏิบัติงานหรืออธิบายการใช้อุปกรณ์แล้วสามารถปฏิบัติหรือใช้งานได้ โดยทั้งสองข้อมีค่าเฉลี่ยที่เท่ากันคือ 3.20

ตาราง 42 แสดงความต้องการของนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ ด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ (ทักษะการเขียน)

ความต้องการที่บุคลากรภายนอกใช้ ทักษะการเขียนหรือการประมวลผลของนักศึกษา	ระดับความถี่				ค่าเฉลี่ย	ระดับความถี่
	1	2	3	4		
3. ทักษะการเขียน						
3.1 กรอกแบบฟอร์มต่างๆได้ถูกต้อง เช่นแบบฟอร์ม ขอลางาน แบบฟอร์มสมัครงาน	0 (0)	4 (13.33)	16 (53.33)	10 (33.33)	3.20	ค่อนข้างมาก
3.2 เขียนเรียงความภาษาอังกฤษความยาว 1 หน้ากระดาษ A4 ได้	1 (3.33)	7 (23.33)	8 (26.67)	14 (46.67)	3.17	ค่อนข้างมาก
3.3 เขียนเรียงลำดับขั้นตอนการปฏิบัติงาน โดยใช้ สัญญาณบอกลำดับขั้นตอน เช่น First, Then, Next เป็นต้น ได้	0 (0)	6 (20.00)	13 (43.33)	11 (36.67)	3.17	ค่อนข้างมาก
3.4 เขียนอธิบายเชิงเปรียบเทียบ สิ่งเหมือนกัน หรือต่างกันตามโครงสร้างได้	1 (3.33)	6 (20.00)	13 (43.33)	10 (33.33)	3.07	ค่อนข้างมาก
3.5 เขียนจดหมายสมัครงานได้	0 (0)	3 (10.00)	13 (43.33)	14 (46.67)	3.37	ค่อนข้างมาก
3.6 เขียนรายงานการปฏิบัติงานได้	0 (10.00)	3 (40.00)	12 (40.00)	15 (50.00)	3.40	ค่อนข้างมาก
3.7 เขียนบันทึกสั้นๆได้	0 (0)	6 (20.00)	9 (30.00)	15 (50.00)	3.30	ค่อนข้างมาก
รวม					3.24	ค่อนข้างมาก

จากตาราง 42 พบว่านักศึกษาต้องการมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะโดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.24) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยที่มากใน 3 ลำดับแรก ได้แก่ นักศึกษาต้องการมีความสามารถในการเขียนรายงานการปฏิบัติงานได้ (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40) ต้องการมีความสามารถในการเขียนจดหมายสมัครงานได้ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37) และต้องการมีความสามารถในการเขียนบันทึกสั้นๆได้ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30) ตามลำดับ

ตาราง 43 แสดงความต้องการของนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ ด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ (ทักษะการพูด)

ความต้องการที่วัดด้วยผลคะแนนไปรษณีย์ ทักษะอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของบัณฑิตศึกษา	ระดับความถี่				ค่าเฉลี่ย	ระดับความ ต่ำสุด
	1	2	3	4		
4. ทักษะการพูด						
4.1 ถ่ายทอดความคิดหรือข้อมูลที่ต้องการสื่อ ความหมายเป็นคำพูดได้	0 (0)	6 (20.00)	9 (30.00)	15 (50.00)	3.30	ค่อนข้างมาก
4.2 สนทนาได้ตอบในสถานการณ์อาชีพได้	1 (3.33)	4 (13.33)	12 (40.00)	13 (43.33)	3.23	ค่อนข้างมาก
4.3 พูดต่อหน้าผู้ฟังจำนวนมากได้	0 (0)	7 (23.33)	12 (40.00)	11 (36.67)	3.13	ค่อนข้างมาก
4.4 ได้ตอบกับชาวต่างประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษ เป็นสื่อกลาง	0 (0)	5 (16.67)	11 (36.67)	14 (46.67)	3.30	ค่อนข้างมาก
4.5 สนทนาซักถามเกี่ยวกับขั้นตอนการ ปฏิบัติงานได้	0 (0)	5 (16.67)	12 (40.00)	13 (43.33)	3.27	ค่อนข้างมาก
4.6 รายงานผลการปฏิบัติงานได้	1 (3.33)	3 (10.00)	15 (50.00)	11 (36.67)	3.20	ค่อนข้างมาก
4.7 พูดสารัตถ์ถึงวิธีการและขั้นตอนของการทำงาน ได้	1 (3.33)	4 (13.33)	13 (43.33)	12 (40.00)	3.20	ค่อนข้างมาก
4.8 อธิบายวิธีการแก้ปัญหาต่างๆได้	1 (3.33)	3 (10.00)	16 (53.33)	10 (33.33)	3.17	ค่อนข้างมาก
4.9 ให้นิยามสิ่งที่เกี่ยวข้องกับอาชีพได้	2 (6.67)	6 (20.00)	9 (30.00)	13 (43.33)	3.10	ค่อนข้างมาก
รวม					3.21	ค่อนข้างมาก

จากตาราง 43 พบว่านักศึกษาต้องการมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะโดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยที่มากใน 3 ลำดับแรก ได้แก่ นักศึกษาต้องการมีความสามารถในการถ่ายทอดความคิดหรือข้อมูลที่ต้องการสื่อความหมายเป็นคำพูดได้ และต้องการได้ตอบกับชาวต่างประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางได้ (โดยมีค่าเฉลี่ยที่เท่ากันคือ 3.30) ลำดับรองลงมาคือนักศึกษาต้องการสนทนาซักถามเกี่ยวกับขั้นตอนการปฏิบัติงานได้ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27) และนักศึกษาต้องการสนทนาได้ตอบในสถานการณ์อาชีพได้ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23) ตามลำดับ

ตอนที่ 4: ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ความรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐานกับปัญหาและความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐานกับปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน แสดงดังตาราง 44 45 และ 46

ตาราง 44 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างความรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐานกับปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์

ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ต้องการ		ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	ค่า P
ตัวแปรที่ 1	ตัวแปรที่ 2		
ความรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐาน	ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ	-.163	0.028

$p \leq .05$

จากตาราง 44 พบว่าความรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐานมีความสัมพันธ์กับปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะในทิศทางตรงกันข้าม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -.163 แสดงว่านักศึกษาที่มีความรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐานต่ำจะมีปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะมาก ในขณะที่นักศึกษาที่มีความรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐานสูงจะมีปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะน้อย

ตาราง 45 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างความรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐานกับปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ โดยจำแนกปัญหาเป็นรายด้าน

ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ต้องการ		ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	ค่า P
ตัวแปรที่ 1	ตัวแปรที่ 2		
ความรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐาน	ปัญหาด้านความรู้ความสามารถของผู้สอน	-0.63	0.400
ความรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐาน	ปัญหาด้านหลักสูตรและเนื้อหา	-0.086	0.246
ความรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐาน	ปัญหาด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ	-0.241	0.001

$p \leq .05$

จากตาราง 45 เมื่อจำแนกปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะเป็นรายด้าน พบว่าปัญหาด้านความรู้ความสามารถของนักศึกษาในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะมีความสัมพันธ์กับความรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐานของนักศึกษาในทิศทางตรงกันข้ามอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -0.241 กล่าวคือนักศึกษาที่มีปัญหามากเป็นนักศึกษาที่มีความรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐานต่ำ และนักศึกษาที่มีปัญหาน้อยจะเป็นนักศึกษาที่มีความรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐานสูง ในขณะที่ปัญหาด้านความรู้ความสามารถของผู้สอน ปัญหาด้านเนื้อหาและหลักสูตรไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐานของนักศึกษาแต่อย่างใด กล่าวคือนักศึกษาที่มีความรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐานต่างกันจะไม่มี ความแตกต่างกันในเรื่องของปัญหาทั้ง 2 ด้านดังกล่าว

ตาราง 46 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างความรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐานกับความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์

ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ต้องการ		ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	ค่า.P
ตัวแปรที่ 1	ตัวแปรที่ 2		
ความรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐาน	ความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ	.079	0.290

จากตาราง 46 พบว่าความรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐานไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยมีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .079 แสดงว่าความรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐานของนักศึกษาแตกต่างกัน จะไม่มีความแตกต่างกันในเรื่องของความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ

ตอนที่ 5: ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาและความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาและความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน แสดงดังตาราง 47

ตาราง 47 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะและความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์

ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ต้องการ		ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	ค่า.P
ตัวแปรที่ 1	ตัวแปรที่ 2		
ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ	ความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ	.107	0.148

ผลการวิจัยตามตาราง 47 พบว่า ปัญหาไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยมีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .107 แสดงว่านักศึกษาที่มีปัญหาต่างกัน จะไม่มีความแตกต่างกันในเรื่องของความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะแต่อย่างใด

ตอนที่ 6: ผลการสัมภาษณ์ปัญหาและความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ

ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ อาจารย์ประจำสถาบันภาษา และอาจารย์ประจำ/พิเศษคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ เกี่ยวกับปัญหาและความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะดังนี้

ผลการสัมภาษณ์นักศึกษา

ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์จำนวน 9 คน และศิลปกรรมศาสตร์จำนวน 3 คน เกี่ยวกับปัญหาและความต้องการด้านผู้สอน ด้านหลักสูตรและเนื้อหา และด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษาด้วยคำถามปลายเปิดจำนวน 10 ข้อ รวบรวมผลที่ได้จากการสัมภาษณ์นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และคณะศิลปกรรมศาสตร์ดังนี้

ตาราง 48 แสดงผลการสัมภาษณ์ปัญหาและความต้องการของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์

ข้อที่	คำถาม	ความคิดเห็น
1.	ท่านพบปัญหาเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ ซึ่งเกิดจากความรู้ความสามารถ วิธีการสอน และการวัดและประเมินผลของผู้สอนหรือไม่ อย่างไร	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่สามารถเข้าใจบทเรียนได้ถ้าอาจารย์ใช้ภาษาอังกฤษ 100 % ในชั้นเรียนเนื่องจากนักศึกษาไม่ทราบความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพ - ข้อสอบยากเกินไป และนักศึกษาไม่สามารถนำความรู้ที่ได้จากการท่องจำมาใช้ได้จริงในการทำงาน - มีปัญหาด้านผู้สอน คือ บางครั้งอาจารย์ไม่สามารถยกตัวอย่างการใช้คำศัพท์ตามสาขาวิชาได้ถูกต้องตามบริบทการใช้งานจริง

2.	ท่านต้องการผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อนักนิเทศศาสตร์ที่มีความรู้ ความสามารถ ในเรื่องเกี่ยวกับสาขาวิชาชีพของท่านมากน้อยเพียงไร เพราะเหตุใด	- ต้องการผู้สอนภาษาอังกฤษที่มีความสามารถด้านนิเทศศาสตร์มาก เนื่องจากผู้สอนสามารถอธิบายการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์อาชีพได้จริงและผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้ในการทำงานได้
3.	เนื้อหากิจกรรมที่อาจารย์จัดให้ท่านเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อนักนิเทศศาสตร์มีความเหมาะสมหรือไม่ ถ้าท่านคิดว่าไม่เหมาะสม เนื้อหากิจกรรมควรเป็นแบบใดต่อไป a. เนื้อหากิจกรรมที่พัฒนาความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษของท่าน b. เนื้อหาสอดคล้องกับความต้องการในการใช้งานของท่าน	- ไม่เหมาะสม - เนื้อหากิจกรรมการเรียนรู้ควรสอดคล้องกับการนำไปใช้ในวิชาชีพ - เนื้อหาวิชาเรียนควรครอบคลุมทุกสาขาวิชา - เนื้อหากิจกรรมควรช่วยพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษ
4.	วิธีการสอนลักษณะใดที่ท่านต้องการให้ผู้สอนภาษาอังกฤษใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อนักนิเทศศาสตร์	- ให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียนมากขึ้น - ให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติ - ค้นคว้าด้วยตนเอง
5.	ท่านคิดว่าทักษะทางภาษาอังกฤษ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทักษะใดมีความจำเป็นมากที่สุดในการประกอบอาชีพด้านนิเทศศาสตร์ เพราะเหตุใด	- การเขียน เนื่องจากการทำงานด้านนิเทศศาสตร์เป็นงานเกี่ยวกับการเขียนเป็นส่วนใหญ่
6.	ท่านมีปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษในทักษะใดมากที่สุด (ฟัง พูด อ่าน เขียน) ในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อนักนิเทศศาสตร์	- การเขียน - การพูด
7.	ท่านคิดว่าความรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐานมีความสำคัญต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อนักนิเทศศาสตร์มากน้อยเพียงไร	- มีความสำคัญอย่างมาก เนื่องจากถ้าไม่มีความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษที่ดีมาก่อนทำให้เกิดปัญหาระหว่างการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อนักนิเทศศาสตร์
8.	ท่านคิดว่าการวัดและประเมินผลของวิชาภาษาอังกฤษเพื่อนักนิเทศศาสตร์ควรเป็นเช่นไร เปรียบเทียบระหว่างภาคปฏิบัติและทฤษฎี	- ควรเน้นที่ภาคปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี
9.	การเรียนภาษาอังกฤษเพื่อนักนิเทศศาสตร์มีความสำคัญต่อการประกอบอาชีพของท่านอย่างไร	- ได้เข้าทำงานในบริษัทที่มีชื่อเสียงและได้รับความก้าวหน้าในการทำงาน
10.	ท่านคิดว่าการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อนักนิเทศศาสตร์มีความเหมาะสมของเวลาเรียนและจำนวนรายวิชาหรือไม่อย่างไร	- เหมาะสมดีอยู่แล้ว

จากตาราง 48 พบว่านักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ทุกคนให้ความคิดเห็นว่าการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อนักนิเทศศาสตร์มีความสำคัญต่อการทำงานด้านนิเทศศาสตร์ และมีความเห็นว่าความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษมีความจำเป็นต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ ดังนั้นนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์มีความต้องการในประเด็นหลักๆ คือต้องการให้ผู้สอนเน้นภาคปฏิบัติมากกว่าภาคทฤษฎีโดยให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียนและเพิ่มการฝึกปฏิบัติให้มากขึ้น

ตาราง 49 แสดงผลการสัมภาษณ์นักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์

ข้อที่	คำถาม	ความคิดเห็น
1.	ท่านพบปัญหาเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อศิลปะและการออกแบบ ซึ่งเกิดจากความรู้ความสามารถ วิธีการสอน และการวัดและประเมินผลของผู้สอนหรือไม่ อย่างไร	- การเรียนและการออกข้อสอบเน้นที่ไวยากรณ์ทางภาษามาก
2.	ท่านคิดว่าผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อศิลปะและการออกแบบควรมีความรู้ ความสามารถ ในเรื่องเกี่ยวกับสาขาวิชาชีพของท่านมากน้อยเพียงไร และเหตุผลใด	- ผู้สอนควรมีความรู้ทางด้านศิลปะอย่างยิ่งเพื่อจะได้สอดแทรกความรู้ที่เกี่ยวข้องกับศิลปะในการสอนภาษาอังกฤษและตอบคำถามเกี่ยวกับคำศัพท์เฉพาะสาขาได้
3.	เนื้อหากิจกรรมที่อาจารย์จัดให้ท่านเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อศิลปะและการออกแบบมีความเหมาะสมหรือไม่ ถ้าท่านคิดว่าไม่เหมาะสม เนื้อหา กิจกรรมควรเป็นแบบใดต่อไปนี a. เนื้อหา กิจกรรมที่พัฒนาความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษของท่าน b. เนื้อหา สอดคล้องกับความต้องการในการใช้งานของท่าน	- ไม่เหมาะสมเพราะเนื้อหาเน้นที่ไวยากรณ์ทางภาษาอังกฤษมากเกินไป - อยากให้มีเนื้อหาที่อยู่ในความสนใจหรือเกี่ยวกับศิลปะและการออกแบบโดยที่เนื้อหาต้องทันสมัยและเน้นคำศัพท์เฉพาะสาขาอาชีพ
4.	วิธีการสอนลักษณะใดที่ท่านต้องการให้ผู้สอนภาษาอังกฤษใช้ในการเรียนการสอนภาษา อังกฤษ เพื่อศิลปะและการออกแบบ	- ประยุกต์ความรู้ทางด้านศิลปะเข้ากับการสอนภาษาอังกฤษ - ใช้วิธีการสอนที่กระตุ้นความสนใจของนักศึกษาคณะศิลปกรรม - เปิดโอกาสให้นักศึกษาเลือกหัวข้อเรื่องที่ต้องการศึกษา
5.	ท่านคิดว่าทักษะทางภาษาอังกฤษการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทักษะใดมีความจำเป็นมากที่สุดในการประกอบอาชีพด้านศิลปะและการ	- การพูดเพราะต้องใช้ในการนำเสนอผลงาน

	ออกแบบ เพราะเหตุใด	
6.	ท่านมีปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษในทักษะใดมากที่สุด (ฟัง พูด อ่าน เขียน) ในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อเพื่อศิลปะและการออกแบบ	- การพูดหน้าชั้นเรียน บางครั้งคิดแล้วพูดไม่ได้ อย่างที่ได้คิดไว้ - การเขียนเพราะต้องใช้ไวยากรณ์ทางภาษาอังกฤษในการเขียน
7.	ท่านคิดว่าความรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐานมีความสำคัญต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อศิลปะและการออกแบบมากน้อยเพียงไร	- มีความสำคัญอย่างมากในการเรียน ภาษาอังกฤษเพื่อศิลปะและการออกแบบเพราะปัญหา ระหว่างการเรียนเกิดจากผู้เรียนมีความรู้พื้นฐาน ภาษาอังกฤษจำกัด
8.	ท่านคิดว่าการวัดและประเมินผลของวิชาภาษาอังกฤษเพื่อศิลปะและการออกแบบควรเป็นเช่นไร เปรียบเทียบระหว่างภาคปฏิบัติและทฤษฎี	- ภาคปฏิบัติมากกว่าภาคทฤษฎี
9.	การเรียนภาษาอังกฤษเพื่อศิลปะและการออกแบบมีความสำคัญต่อการประกอบอาชีพของท่านอย่างไร	- มีความสำคัญอย่างมาก เช่น การติดต่อสื่อสาร กับลูกค้าต่างประเทศหรือการแสดงผลงานใน ต่างประเทศ
10.	ท่านคิดว่าการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อศิลปะและการออกแบบมีความเหมาะสมของเวลาเรียนและจำนวนรายวิชาหรือไม่อย่างไร	- มีความเหมาะสมอยู่แล้ว

จากตารางข้างต้นพบว่านักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ให้ความคิดเห็นว่าการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อศิลปะและการออกแบบมีความสำคัญต่อการทำงานด้านศิลปกรรมเป็นอย่างมากและส่วนใหญ่มีความเห็นว่าความรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐานมีความจำเป็นต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ นอกจากนี้ นักศึกษามีความต้องการในประเด็นหลัก ๆ คือ ต้องการให้ผู้สอนประยุกต์การใช้ภาษาอังกฤษเข้ากับเนื้อหาวิชาด้านศิลปะและการออกแบบ และต้องการให้เนื้อหาเป็นเรื่องที่น่าสนใจ มีความทันสมัย และเน้นคำศัพท์เฉพาะด้านศิลปะและการออกแบบ นอกจากนี้ นักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ส่วนใหญ่ต้องการมีความสามารถในทักษะการพูดเพื่อการนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน เนื่องจากนักศึกษาไม่สามารถพูดนำเสนอผลงานและความคิดด้วยภาษาอังกฤษได้อย่างที่ต้องการจะสื่อสาร

ผลการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ

ผลการสัมภาษณ์อาจารย์ประจำสถาบันภาษาซึ่งเป็นผู้สอนวิชาการอ่านและการเขียนเพื่อนักนิเทศศาสตร์ อาจารย์ผู้สอนวิชาการพูดเพื่อนักนิเทศศาสตร์ และอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อศิลปะและการออกแบบ รวมทั้งสิ้น 4 คน ด้วยคำถามปลายเปิด 5 ข้อ เกี่ยวกับ

ปัญหาและความต้องการของผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ รวบรวมคำตอบและนำมาจัดกลุ่มและนำเสนอในตาราง 50 ดังนี้

ตาราง 50 แสดงผลการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะสำหรับ นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์

ข้อที่	คำถาม	ความคิดเห็น
1.	ท่านคิดว่าการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะสำหรับ นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ ท่านพบปัญหาในเรื่องใด	<ul style="list-style-type: none"> - การจัดการเรียนการสอนเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ บางครั้งต้องมีการทบทวนเรื่อง ไวยากรณ์ทางภาษาอังกฤษเพื่อการต่อยอดการเรียนรู้ของนักศึกษาแต่นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ให้ความสำคัญกับการทบทวนหลักไวยากรณ์เพราะมองว่าเป็นเรื่องน่าเบื่อ
2.	จากการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ นักศึกษามีปัญหาเกี่ยวกับการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนมากน้อยเพียงใด แล้วจะแก้ปัญหาอย่างไร	<p>ปัญหา</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักศึกษาส่วนใหญ่มีปัญหาด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยเฉพาะทักษะเขียน - นักศึกษาไม่สามารถใช้รูปแบบโครงสร้างประโยคในการเขียนได้อย่างถูกต้อง - นักศึกษาไม่เข้าใจบทเรียนเมื่อผู้สอนใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียน <p>การแก้ปัญหา</p> <ul style="list-style-type: none"> - เน้นให้นักศึกษาเห็นความสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ - ใช้ภาษาอังกฤษเป็นส่วนใหญ่แต่มีการอธิบายด้วยภาษาไทยเป็นบางครั้ง - ฝึกให้ใช้ทักษะทั้ง 4 ด้านที่เกี่ยวกับสาขาอาชีพของนักศึกษา
3.	ท่านคิดว่าหลักสูตรและเนื้อหาวิชาการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อนักนิเทศศาสตร์ หรือวิชาภาษาอังกฤษเพื่อศิลปะและการออกแบบสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา และสภาพสังคมในปัจจุบันอย่างไร เพราะเหตุใด (เกี่ยวกับวิชาที่ท่านสอน)	<ul style="list-style-type: none"> - เนื้อหาไม่ครอบคลุมทุกสาขาวิชา เน้นเนื้อหาบางสาขาวิชาเท่านั้น - เนื้อหาบางส่วนเป็นภาษาอังกฤษทั่วไปไม่มีการผสมผสานความรู้เกี่ยวกับวิชาเฉพาะ - เนื้อหาบางส่วนไม่ตรงกับความสนใจของผู้เรียน

4.	ท่านคิดว่าผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ ควรมีความสามารถพิเศษในเรื่องใดที่แตกต่างจากผู้สอนภาษาอังกฤษทั่วไป (เกี่ยวกับวิชาที่ท่านสอน)	- ผู้สอนควรมีความรู้ด้านนิเทศศาสตร์หรือศิลปกรรมศาสตร์บ้าง เพื่อจะได้เข้าใจเนื้อหาวิชาที่สอนหรืออธิบายให้นักศึกษาเข้าใจได้โดยเฉพาะเมื่อนักศึกษาต้องการทราบเกี่ยวกับคำศัพท์เฉพาะ ผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะควรตระหนักว่าวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน ESP มีความแตกต่างจากการสอนภาษาอังกฤษทั่วไป
5.	ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ ควรฝึกทักษะด้านการฟัง การพูดการอ่าน หรือการเขียนอย่างไร	- จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับวิชาของคณะ (นิเทศศาสตร์ และศิลปกรรมศาสตร์) โดยฝึกให้นักศึกษาใช้ทักษะทางภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้านที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาชีพ - มีการให้ฝึกปฏิบัติจริงในทุกทักษะ

จากผลสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ ส่วนใหญ่เห็นว่านักศึกษาแสดงความเบื่อหน่ายต่อการทบทวนความรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและนักศึกษาส่วนมากไม่สามารถให้รูปแบบโครงสร้างประโยคในการเขียนได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะว่าควรมีเนื้อหาเกี่ยวกับสาขาวิชาชีพของนักศึกษาโดยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความสนใจของนักศึกษาทั้ง 4 ทักษะ ซึ่งผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะควรที่จะมีความรู้ทางด้านนิเทศศาสตร์หรือศิลปะและการออกแบบบ้างพอสมควร

ผลการสัมภาษณ์อาจารย์ประจำและพิเศษคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์

ผลการสัมภาษณ์อาจารย์ประจำคณะนิเทศศาสตร์จำนวน 7 คนและอาจารย์ประจำคณะศิลปกรรมศาสตร์จำนวน 3 คน ด้วยคำถามปลายเปิดชุดละ 5 ข้อ เพื่อถามความคิดเห็นของผู้สอนทั้งสองคณะในด้านการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ รวมทั้งผลสัมภาษณ์อาจารย์พิเศษคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์จำนวน 7 คน ด้วยคำถามปลายเปิดชุดละ 5 ข้อ เกี่ยวกับปัญหาและความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพในฐานะที่เป็นบุคคลที่มีประสบการณ์ตรงและกำลังทำงานในสาขาวิชาชีพนั้น ๆ ถูกรวบรวมเพื่อนำมาจัดกลุ่มและแยกประเด็นของคำถาม คำตอบ นำเสนอในรูปแบบตาราง

ผลการสัมภาษณ์อาจารย์ประจำคณะนิเทศศาสตร์แสดงในตาราง 51 ผลการสัมภาษณ์อาจารย์ประจำคณะศิลปกรรมศาสตร์แสดงในตาราง 52 ส่วนผลการสัมภาษณ์อาจารย์พิเศษคณะนิเทศศาสตร์และอาจารย์พิเศษคณะศิลปกรรมศาสตร์แสดงรวมในตาราง 53 ดังต่อไปนี้

ตาราง 51 แสดงผลการสัมภาษณ์อาจารย์ประจำคณะนิเทศศาสตร์

ข้อที่	คำถาม	ความคิดเห็น
1.	ท่านต้องการให้นักศึกษาในคณะของท่านมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะในด้านใดเป็นพิเศษ เพราะเหตุใด	- ทักษะการเขียนเพราะงานด้านนิเทศศาสตร์ส่วนใหญ่ต้องใช้การเขียนเป็นหลัก - ทักษะพูด สำหรับนำเสนอผลงาน - ทักษะอ่าน เพื่ออ่านเนื้อหาในสาขาอาชีพ
2.	ในระหว่างการเรียนการสอนวิชาของท่าน นักศึกษามีปัญหาในการใช้ศัพท์ภาษาอังกฤษ เฉพาะสาขาอาชีพของท่านมากน้อยเพียงใด	- นักศึกษาสามารถใช้คำศัพท์เฉพาะได้แต่ส่วนใหญ่ไม่รู้ความหมายที่แท้จริงโดยมากเรียนรู้จากการฝึกปฏิบัติงานจริง
3.	ท่านคิดว่าเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะที่มีความเหมาะสมกับนักศึกษาของท่านควรมีลักษณะเช่นไร	- มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับงานด้านนิเทศศาสตร์ในแต่ละสาขาวิชา
4.	นักศึกษาที่จบการศึกษาจากคณะของท่าน มีปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาอังกฤษในการทำงานบ้างหรือไม่ อย่างไร	- มีด้านการพูดสนทนาและการแสดงความคิดเห็น - มีด้านการเขียนเมื่อต้องการเขียนรายงานสรุปความหรือโครงการต่าง ๆ
5.	จากประสบการณ์ของท่าน ท่านคิดว่าความรู้ภาษาอังกฤษมีความจำเป็นมากน้อยเพียงใด ต่อการทำงานเกี่ยวกับสาขาอาชีพของท่าน	- ความรู้ภาษาอังกฤษมีความจำเป็นและสำคัญอย่างมาก ต่อการทำงานด้านนิเทศศาสตร์

จากตาราง 51 พบว่าอาจารย์ประจำคณะนิเทศศาสตร์ทุกคนแสดงความคิดเห็นว่า ความรู้ภาษาอังกฤษมีความจำเป็นและสำคัญอย่างมากต่อการทำงานด้านนิเทศศาสตร์

ตาราง 52 แสดงผลการสัมภาษณ์อาจารย์ประจำคณะศิลปกรรมศาสตร์

ข้อที่	คำถาม	ความคิดเห็น
1.	ท่านต้องการให้นักศึกษาในคณะของท่านมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะในด้านใดเป็นพิเศษ เพราะเหตุใด	- ทักษะการพูดแสดงความคิดเห็นและ นำเสนอความคิดรวบยอด (Design Concept) หรือนำเสนอผลงาน (Artwork Presentation) - ทักษะการอ่าน โดยเฉพาะตำราอ้างอิงภาษาอังกฤษหรือนิตยสารต่างประเทศเพื่อการค้นคว้า
2.	ในระหว่างการเรียนการสอนวิชาของท่าน นักศึกษามีปัญหาในการใช้ศัพท์ภาษาอังกฤษ เฉพาะสาขาอาชีพของท่านมากน้อยเพียงใด	- ปานกลาง เพราะผู้สอนวิชาศิลปะมักใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษทับศัพท์อยู่แล้ว

3.	ท่านคิดว่าเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะที่มีความเหมาะสมกับนักศึกษาของท่านควรมีลักษณะเช่นไร	- สอดคล้องกับความสนใจของนักศึกษาและการนำไปใช้ ในการประกอบอาชีพ - เนื้อหาควรครอบคลุมทั้ง 4 สาขาวิชา
4.	นักศึกษาที่จบการศึกษาจากคณะของท่าน มีปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาอังกฤษในการทำงานบ้างหรือไม่ อย่างไร	- ไม่สามารถสื่อสารกับหัวหน้างานชาวต่างชาติได้
5.	จากประสบการณ์ของท่าน ท่านคิดว่าความรู้ภาษาอังกฤษมีความจำเป็นมากน้อยเพียงใด ต่อการทำงานเกี่ยวกับสาขาอาชีพของท่าน	- มีความสำคัญอย่างมากต่อการทำงานด้านศิลปะและการออกแบบ ในด้านการค้นหาข้อมูลใหม่ ๆ การสื่อสารในที่ทำงาน

จากตาราง 52 พบว่าอาจารย์ประจำคณะศิลปกรรมศาสตร์ทุกคนแสดงความเห็นว่าความรู้ภาษาอังกฤษมีความจำเป็นและสำคัญอย่างมากต่อการทำงานด้านศิลปะและการออกแบบและส่วนใหญ่เห็นว่าเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะควรสอดคล้องกับความสนใจของนักศึกษาและการนำไปใช้ในวิชาชีพของนักศึกษาทั้ง 4 สาขาวิชา

ตาราง 53 แสดงผลการสัมภาษณ์อาจารย์พิเศษคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์

ข้อที่	คำถาม	ความคิดเห็น
1.	ตัวท่านเองใช้ทักษะทางภาษาอังกฤษด้านใดในการประกอบอาชีพมากที่สุด	- ทักษะเขียน - ทักษะอ่าน
2.	ท่านคิดว่ามีผู้ทำงานบริษัทด้านนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ จำเป็นต้องมีความรู้ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี เพราะเหตุใด	- เพราะการทำงานในปัจจุบันมีความเกี่ยวข้องกับนานาประเทศมากขึ้น - ภาษาอังกฤษมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการทำงาน บางครั้งต้องอ่าน text ภาษาอังกฤษเพื่อศึกษาค้นคว้า
3.	ในระหว่างการเรียนการสอนวิชาของท่าน นักศึกษามีปัญหาในการใช้ศัพท์ภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาอาชีพของท่านมากน้อยเพียงใด	- ส่วนใหญ่สามารถใช้คำศัพท์เฉพาะในการทำงานได้เป็นอย่างดี
4.	ถ้าท่านเป็นผู้รับสมัครผู้เข้าทำงานในด้านนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ ท่านจะรับผู้เข้าทำงานโดยพิจารณาจากคุณสมบัติด้านการใช้ภาษาอังกฤษหรือไม่เพราะเหตุใด	- พิจารณาเพราะภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์หนึ่งในการรับสมัครผู้เข้าทำงานสำหรับงานด้านนิเทศศาสตร์และงานด้านศิลปะและการออกแบบเพราะเป็นผู้ที่สามารถทำงานในระดับนานาชาติได้ - พิจารณาเพราะไม่เสียเวลาและงบประมาณในการจัดฝึกอบรมภาษาอังกฤษในภายหลัง

5.	ท่านคิดว่าเนื้อหาภาษาอังกฤษลักษณะใดที่สอดคล้องและเหมาะสมกับการฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการทำงาน	- เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาชีพของนักศึกษาเพื่อจะนำไปใช้ได้จริงในการประกอบอาชีพเมื่อนักศึกษาเรียนจบ
----	---	--

จากตารางข้างต้นพบว่าอาจารย์พิเศษคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ซึ่งเป็นกลุ่มตัวแทนของผู้ที่กำลังปฏิบัติงานในองค์กรที่เกี่ยวข้องกับศิลปะและการออกแบบและงานด้านนิเทศศาสตร์ส่วนใหญ่ได้ให้ความเห็นว่าความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของบัณฑิตถูกใช้เป็นเกณฑ์หนึ่งในการตัดสินใจรับผู้เข้าทำงานสำหรับองค์กร นอกจากนี้ส่วนใหญ่ยังเห็นว่าเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะควรเกี่ยวข้องกับสาขาวิชาชีพ เพื่อนักศึกษาจะได้นำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้จริงเมื่อนักศึกษาเรียนจบ

บทที่ 5

อภิปรายและสรุปผล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยกรุงเทพในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะด้านผู้สอน ด้านหลักสูตรและเนื้อหา และด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ ผู้วิจัยได้สรุปและอภิปรายผลดังนี้

สรุปผลการวิจัย

จากงานวิจัยพบว่านักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์มีปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะอยู่ในระดับค่อนข้างน้อยและมีความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะอยู่ในระดับค่อนข้างมากเหมือนกัน ซึ่งสามารถสรุปผลเป็นรายด้านโดยแยกตามคณะดังนี้

1. ปัญหาและความต้องการของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ

1.1 ปัญหาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ

ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะโดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย (ตาราง 4) โดยมีปัญหาด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะเป็นอันดับแรก รองลงมาคือด้านหลักสูตรและเนื้อหา และปัญหาด้านผู้สอนเป็นลำดับสุดท้าย

1.1.1. ปัญหาด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษา ปัญหาที่สำคัญลำดับแรกของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์คือทักษะการเขียน รองลงมาคือทักษะการพูด การอ่าน และการฟัง

1.1.2 ปัญหาด้านหลักสูตรและเนื้อหา ปัญหาที่สำคัญลำดับแรกของนักศึกษา คณะนิเทศศาสตร์คือ เนื้อหาวิชามากเกินไป รองลงมาคือเวลาเรียนในแต่ละสัปดาห์ไม่เพียงพอที่จะทำให้นักศึกษามีความสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสถานการณ์จริงในการประกอบอาชีพได้ และจำนวนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะที่จัดให้เรียนมีน้อยเกินไป เนื้อหาวิชามากเกินไป และเนื้อหาวิชาไม่ตรงกับความสนใจ ตามลำดับ

1.1.3 ปัญหาด้านผู้สอน ปัญหาที่สำคัญของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ ลำดับแรกคือวิธีการสอน รองลงมาคือการวัดและประเมินผล และความรู้ความสามารถของผู้สอนตามลำดับ

1.2 ความต้องการของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ

นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์มีความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก (ตาราง 24) โดยความต้องการในลำดับแรกคือด้านความสามารถของนักศึกษาในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ รองลงมาคือด้านผู้สอน ด้านหลักสูตรและเนื้อหาเป็นลำดับสุดท้าย

1.2.1. ความต้องการด้านความสามารถของนักศึกษาในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ ความต้องการลำดับแรกของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์คือทักษะการพูด รองลงมาคือทักษะการฟัง การอ่าน และการเขียน ตามลำดับ

1.2.2. ความต้องการด้านผู้สอน ความต้องการในลำดับแรกของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์คือวิธีการสอน รองลงมาคือความรู้ความสามารถ และลำดับสุดท้ายคือการวัดและการประเมินผล

1.2.3. ความต้องการด้านหลักสูตรและเนื้อหา ความต้องการในลำดับแรกของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์คือด้านเนื้อหา ลำดับรองลงมาคือด้านหลักสูตร

2. ปัญหาและความต้องการของนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ

2.1 ปัญหาของนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ

ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษาคณะศิลปกรรมโดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย (ตาราง 4) โดยมีปัญหาด้านความสามารถของนักศึกษาในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะเป็นอันดับแรก ลำดับรองลงมาคือด้านหลักสูตรและเนื้อหา และด้านผู้สอนเป็นลำดับสุดท้าย

2.1.1. ปัญหาด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษา นักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์มีปัญหาดังกล่าวมากที่สุด รองลงมาคือการเขียน การอ่าน และการฟัง ตามลำดับ

2.1.2. ปัญหาด้านหลักสูตรและเนื้อหา นักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์มีปัญหาด้านหลักสูตรและเนื้อหาที่สำคัญลำดับแรกคือเนื้อหาวิชามากเกินไป รองลงมาคือเวลาเรียนในแต่ละสัปดาห์ไม่เพียงพอที่จะทำให้ นักศึกษามีความสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสถานการณ์จริงในการประกอบอาชีพได้ และเนื้อหาวิชามากเกินไป ตามลำดับ

2.1.3. ปัญหาด้านผู้สอน ปัญหาที่สำคัญลำดับแรกคือวิธีการสอน รองลงมาคือ การวัดและการประเมินผล และลำดับสุดท้ายคือความรู้ความสามารถของผู้สอน

2.2 ความต้องการของนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ

นักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์มีความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะโดยรวมอยู่ในลำดับค่อนข้างมาก โดยความต้องการในลำดับแรกคือด้านความสามารถของนักศึกษาในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ รองลงมาคือด้านผู้สอน และหลักสูตรและเนื้อหา เป็นลำดับสุดท้าย

2.2.1. ความต้องการด้านความสามารถของนักศึกษาในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ ความต้องการของนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ที่เด่นชัดในลำดับแรกคือ ต้องการมีความสามารถในทักษะการเขียน การพูด การฟัง และการอ่าน ตามลำดับ

2.2.2. ความต้องการด้านผู้สอน ความต้องการด้านผู้สอนของนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ ในลำดับแรกคือความรู้ความสามารถของผู้สอน รองลงมาคือวิธีการสอน และการวัดและประเมินผล เป็นลำดับสุดท้าย

2.2.3. ความต้องการด้านหลักสูตรและเนื้อหา นักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์มีความต้องการลำดับแรกคือด้านเนื้อหา และด้านหลักสูตรตามลำดับ

3. ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐานกับปัญหาและความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์

จากงานวิจัยพบว่าความรู้ภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะในทิศทางตรงกันข้าม กล่าวคือนักศึกษาที่มีความรู้พื้นฐานต่ำจะมีปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะมาก ในขณะที่นักศึกษาที่มีความรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐานสูงจะมีปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะน้อย นอกจากนี้ยังพบว่าความรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐานไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ แสดงว่าความรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐานของนักศึกษาแตกต่างกันจะไม่มี ความแตกต่างกันในเรื่องของความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ

4. ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาและความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์

ปัญหาไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ ดังนั้นนักศึกษาที่มีปัญหาต่างกันจะไม่มี ความแตกต่างกันในเรื่องของความ ต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะแต่อย่างใด

5. สัมภาษณ์นักศึกษา อาจารย์ประจำสถาบันภาษา อาจารย์ประจำและพิเศษคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์เกี่ยวกับปัญหาและความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ

5.1 นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์

นักศึกษาทั้งสองคณะให้ความเห็นว่าการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะมีความสำคัญต่อการทำงานในวิชาชีพของตนและมีความเห็นว่าความรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐานมีความจำเป็นต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะอย่างมาก

นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ต้องการให้ผู้สอนมีวิธีการสอนที่เน้นภาคปฏิบัติมากกว่าภาคทฤษฎีโดยให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียนและเพิ่มการฝึกปฏิบัติให้มากขึ้นสำหรับนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์มีความต้องการให้ผู้สอนประยุกต์การใช้ภาษาอังกฤษเข้ากับเนื้อหาวิชาศิลปะและการออกแบบ และต้องการให้เนื้อหาที่น่าสนใจ ทันสมัย และเน้นคำศัพท์เฉพาะด้าน

ศิลปะและการออกแบบ นอกจากนี้ นักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ยังมีความต้องการด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะทักษะการพูดเพื่อการนำเสนอผลงาน เนื่องจากนักศึกษามีปัญหาในการพูดนำเสนอผลงานหรือความคิดด้วยภาษาอังกฤษ

5.2 อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ

ปัญหาที่สำคัญของนักศึกษาทั้งสองคณะตามความเห็นของผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะคือปัญหาด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษโดยเฉพาะนักศึกษาไม่สามารถใช้รูปแบบโครงสร้างประโยคในการเขียนได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้เนื้อหาวิชาควรเกี่ยวกับสาขาวิชาชีพของนักศึกษาโดยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความสนใจของนักศึกษาทั้ง 4 ทักษะ โดยตัวผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะเองควรที่จะมีความรู้ทางด้านนิเทศศาสตร์หรือศิลปะและการออกแบบบ้างพอสมควร

5.3 อาจารย์ประจำคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์

อาจารย์ทั้ง 2 คณะให้ความเห็นว่าภาษาอังกฤษมีความจำเป็นและสำคัญอย่างมากต่อการทำงาน นอกจากนี้ยังเห็นว่าเนื้อหาภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะควรมีเนื้อหาสอดคล้องกับความสนใจและการนำไปใช้ในวิชาชีพในแต่ละสาขาวิชาย่อยของนักศึกษา

5.4 อาจารย์พิเศษคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์

อาจารย์พิเศษทั้ง 2 คณะให้ความเห็นว่าความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาเป็นเกณฑ์หนึ่งในการตัดสินใจรับผู้เข้าทำงานสำหรับองค์กร นอกจากนี้อาจารย์พิเศษมีความเห็นว่าเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะควรเกี่ยวข้องกับสาขาวิชาชีพเพื่อให้นักศึกษาจะได้นำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้จริง

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้มีประเด็นสำคัญที่ควรอภิปรายดังนี้

1. นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์มีปัญหาและความต้องการด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะเป็นลำดับแรก ที่เป็นเช่นนี้น่าจะมีสาเหตุมาจากนักศึกษาเล็งเห็นว่าความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะของตนเป็นสิ่งที่ใกล้ตัวมากที่สุด ในบรรดาด้านอื่นๆ แม้ว่านักศึกษาจะผ่านการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐานด้วยผลการเรียนในเกณฑ์ที่ดีหรือค่อนข้างดีมาแล้วก็ตาม แต่นักศึกษายังไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ ดังนั้นเมื่อนักศึกษาเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะจึงมีปัญหาด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และเมื่อตนไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ดีจึงทำให้นักศึกษามีความต้องการด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะเป็นลำดับแรกเมื่อเทียบกับความต้องการด้านหลักสูตรและเนื้อหา และความต้องการด้านผู้สอนซึ่งมีความสอดคล้องกับการศึกษาของ Galina Kavaliauskiene ที่ทำการศึกษาเรื่อง “มุมมองของการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะในระดับมหาวิทยาลัย” โดยทำการศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัยชั้นปีที่ 3 ในระหว่างปีการศึกษา 1998 ถึง 2001 ของมหาวิทยาลัย Universitas Studiorum Polana Vilensis ของประเทศลิทัวเนีย ซึ่งผลการศึกษาพบว่าปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษาเกิดจากประสบการณ์การเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐานของนักศึกษา นักศึกษาส่วนใหญ่อายุที่จะพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียนและไม่เน้นทักษะการพูด (Oral skills) ในการเรียนภาษาอังกฤษ และนักศึกษาขาดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษในชั้นเรียน ดังนั้นเมื่อนักศึกษาต้องเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะในระดับมหาวิทยาลัย นักศึกษาจึงเกิดปัญหาในการเรียนค่อนข้างมาก โดยเฉพาะทักษะการพูด (Kavaliauskiene, 2002)

นอกจากนี้ผลการศึกษายังสอดคล้องกับการศึกษาของทัศนัย ไชยโกษี ที่ทำการศึกษาเรื่อง “ปัญหาและความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเทคนิคของนักศึกษาสายวิชาช่างอุตสาหกรรมสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ” โดยผลการศึกษาระบุว่านักศึกษาสายวิชาช่างอุตสาหกรรมสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล มีปัญหาและความต้องการด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะเป็นลำดับแรก เมื่อเทียบกับปัญหาและความต้องการด้านหลักสูตรและเนื้อหา และด้านผู้สอน (ทัศนัย ไชยโกษี, 2547)

เมื่อพิจารณาถึงระดับความต้องการด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์พบว่า นักศึกษาทั้งสองคณะต่างมีความต้องการในระดับค่อนข้างสูง เนื่องจากสภาพของการทำงานด้านนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์มีลักษณะของการทำงานในระดับนานาชาติมากขึ้น มีการติดต่อสื่อสารระหว่างนายจ้างและลูกค้าชาวต่างชาติ ทำให้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะกลายเป็นวิชาที่มีความจำเป็นต่อการศึกษาของคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ในการศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งสอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ที่แสดงความเห็นว่าการมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะเนื่องจากภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อการประกอบอาชีพ (สัมภาษณ์ 12, 13 ธันวาคม 2548) โดยความต้องการของนักศึกษาทั้งสองคณะนี้สอดคล้องกับความเห็นของอาจารย์ประจำคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ที่กล่าวว่านักศึกษาจำเป็นต้องมีความรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการทำงานในอนาคต (สัมภาษณ์ 14 ธันวาคม, 2548) แต่ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่าขัดแย้งกับการศึกษาของทัศนัย ไชยโกษีย์ ที่สำรวจปัญหาและความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเทคนิคของนักศึกษาสายวิชาช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตกรุงเทพ พบว่านักศึกษาวิชาช่างอุตสาหกรรมมีความต้องการในระดับปานกลางในด้านผู้สอน ด้านหลักสูตรและเนื้อหา และด้านความสามารถทางภาษาอังกฤษ จากผลการวิจัยที่แตกต่างกันดังกล่าว อาจเนื่องมาจากแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ระดับปริญญาตรี กับการเรียนภาษาอังกฤษเทคนิคของนักศึกษาช่างเทคนิคและวิศวกรแตกต่างกัน กล่าวคือลักษณะการเรียนการสอนของช่างเทคนิคและวิศวกรนั้น ผลการเรียนรู้เฉพาะสาขาเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จของผู้เรียน นายจ้างและหัวหน้างานมักดูผลสัมฤทธิ์ของวิชาชีพเท่านั้นและธรรมชาติของนักศึกษาสายอาชีพที่มีความสนใจในการปฏิบัติงานมากกว่าการเรียนในชั้นเรียน เมื่อจบการศึกษาส่วนใหญ่จะไปประกอบอาชีพเป็นช่างเทคนิคและวิศวกรในโรงงานและสถานประกอบการต่างๆเป็นส่วนใหญ่จึงทำให้ความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเทคนิคอยู่ในระดับปานกลาง

นอกจากนี้ผลการศึกษายังพบว่านักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ให้ความสำคัญต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้านทักษะการพูดมากที่สุด โดยทักษะการฟัง การอ่าน และการเขียน ถูกจัดเป็นทักษะที่มีความสำคัญรองลงมา โดยนักศึกษาระบุความต้องการมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ซึ่งผลการศึกษาดังกล่าวขัดแย้งกับผลการวิจัยของนภาพิณ สุทธิใจ ที่ทำการศึกษาเรื่อง "การศึกษาคความ

ต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของสถานประกอบการท่องเที่ยวและของนักเรียนชั้นปีที่ 3 ระดับประกาศนียบัตรสาขาพาณิชยกรรม สังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เขตการศึกษา 7" โดยผลการศึกษาพบว่า ทักษะภาษาอังกฤษที่นักศึกษาวิชาเอกการท่องเที่ยวต้องการมากที่สุดคือทักษะแปล (นภาเพ็ญ สุดใจ, 2536) แต่ผลการศึกษากลับสอดคล้องกับการศึกษาของพัชรา สุธาวัตสุนทร ที่ทำการศึกษารื่อง "การสำรวจทักษะภาษาอังกฤษที่จำเป็นต่อสื่อสารของวิศวกรของบริษัทการบินไทยมหาชนจำกัด" ซึ่งผลการสำรวจพบว่าวิศวกรฝ่ายช่างบริษัทการบินไทยมหาชนจำกัดให้ความสำคัญต่อทักษะการพูดมากที่สุด ส่วนทักษะการฟัง การเขียน และการอ่าน มีความสำคัญรองลงมาตามลำดับ (พัชรา สุธาวัตสุนทร, 2547)

ส่วนนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ให้ความสำคัญต่อทักษะการเขียนมากที่สุด โดยทักษะการพูด การฟัง และการอ่านถูกจัดเป็นทักษะที่มีความสำคัญในลำดับรองลงมา ผลการวิจัยนี้ขัดแย้งกับการศึกษาของสุขุมาลัย นิลรัตน์ เรื่อง "การวิเคราะห์ความต้องการวิชาภาษาอังกฤษสถาปัตยกรรมที่สอนในคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง" ซึ่งพบว่านักศึกษาต้องการมีความสามารถทักษะการพูดเป็นลำดับแรกรองลงมาได้แก่ การอ่าน การเขียน และการฟัง ตามลำดับ (สุขุมาลัย นิลรัตน์, 2534)

จากการศึกษาทั้ง 3 งานวิจัยอาจสรุปได้ว่านักศึกษาที่มีจุดมุ่งหมายของการประกอบอาชีพต่างกันจะมีความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Munby (อ้างในเมธา) ที่กล่าวว่าสถานการณ์ (Setting) การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะเป็นตัวกำหนดความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของผู้เรียน (เมธา เกตุแก้ว, 2540)

2. แม้ว่าด้านหลักสูตรและเนื้อหา และด้านผู้สอนจะไม่ใช่ปัญหาและความต้องการในลำดับแรกของนักศึกษาก็ตาม แต่จัดเป็นปัจจัยร่วมที่นำไปพิจารณาเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ ดังนั้นจากผลการวิจัยที่พบว่านักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ มีปัญหาด้านหลักสูตรและเนื้อหาค่อนข้างน้อย แต่ระบุความต้องการด้านหลักสูตรและเนื้อหาค่อนข้างมากนั้น อาจมีสาเหตุมาจากนักศึกษาต้องการเนื้อหาที่มีความทันสมัยและสอดคล้องกับความต้องการของตนเองมากขึ้น ซึ่งไม่ได้หมายความว่าสิ่งที่เป็นความต้องการจะเป็นปัญหาหรืออุปสรรคในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะแต่อย่างใด นักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ระบุปัญหาด้านเนื้อหาค่อนข้างน้อยและระบุความต้องการด้านเนื้อหามาก เช่นเดียวกับนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ เนื่องจากนักศึกษามีความต้องการเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาชีพให้มากกว่าเดิมเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนและเป็นไปตามวัตถุประสงค์

สงค์ของภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ โดยผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์ของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ และอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ ที่ให้ความเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะว่า “ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะควรมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาชีพและอยู่ในความสนใจของนักศึกษา และมีเนื้อหาครอบคลุมทุกวิชาเอกของนักศึกษาทุกวิชาเอก...” (สัมภาษณ์ 12, 10 ธันวาคม, 2548) ผลการศึกษายังสอดคล้องกับแนวคิดของ Hutchinson and Walter ที่กล่าวถึงการกำหนดเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะว่า “ลักษณะเด่นของเนื้อหาภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะคือผู้เรียนมีส่วนในการกำหนดเนื้อหาที่อยู่ในความสนใจและเกี่ยวข้องกับวิชาชีพของผู้เรียน” (Hutchinson and Walter, 1994) และสอดคล้องกับแนวคิดของ Robinson ที่กล่าวว่าการกำหนดเนื้อหาภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะเกิดจากการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนเป็นหลัก (Robinson, 1980)

3. จากผลการศึกษายังพบว่านักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์มีปัญหาด้านผู้สอนค่อนข้างน้อยแต่มีความต้องการด้านผู้สอนค่อนข้างมาก ทั้งนี้สาเหตุอาจมาจากมีปัญหาเกี่ยวกับความรู้ความสามารถ วิธีการสอน การวัดและประเมินผล ของผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ นักศึกษาเห็นว่าบางครั้งผู้สอนไม่สามารถอธิบายคำศัพท์เฉพาะสาขาวิชาชีพได้ อาจเนื่องมาจากอาจารย์ขาดความรู้เฉพาะทางซึ่งนักศึกษาเห็นว่าไม่ใช่ปัญหาสำคัญในขณะนั้น นักศึกษาสามารถค้นคว้าหาคำตอบด้วยตัวนักศึกษาเองหรือสอบถามอาจารย์ประจำคณะในสาขาวิชานั้นๆ ซึ่งสอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์นักศึกษาว่า “บางครั้งถามคำศัพท์เฉพาะอาจารย์ภาษาอังกฤษไม่แน่ใจว่าใช้ได้ในงานของผมหรือไม่ ผมก็เลยไปถามอาจารย์ที่คณะจึงทราบคำตอบ...” (สัมภาษณ์ 12 ธันวาคม, 2548) ซึ่งเมื่อได้คำตอบนั้นแล้วปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะด้านผู้สอนของนักศึกษาก็ไม่เกิดขึ้น แต่ในทางตรงกันข้ามนักศึกษาระบุความต้องการหรือความคาดหวังด้านอาจารย์ผู้สอนให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น มีความคาดหวังด้านผู้สอนในระดับค่อนข้างมาก โดยระบุว่าผู้สอนควรเป็นบุคคลที่นักศึกษาสามารถซักถามรายละเอียดที่นอกเหนือจากเนื้อหาวิชาที่เรียนได้ และคาดหวังว่าผู้สอนสามารถช่วยชี้แนะการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์การประกอบอาชีพที่นอกเหนือจากที่เนื้อหาระบุไว้ซึ่งจากความคาดหวังในลักษณะเช่นนี้ เป็นการระบุความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงและพัฒนาวิธีการสอนของผู้สอนมากกว่าที่จะเป็นการตอกย้ำถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ ซึ่งความต้องการด้านความรู้ความสามารถตามความคิดเห็นของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ดังกล่าวสอดคล้องกับความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนภาษา

อังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ อาจารย์ประจำและพิเศษคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ที่ต่างให้ความเห็นในทางเดียวกันว่า “ผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะควรมีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับสาขาวิชาชีพของนักศึกษาบ้างอย่างพอสมควร” (สัมภาษณ์ วันที่ 10 12 13 15 ธันวาคม, 2548)

นอกจากนี้นักศึกษาต้องการให้ผู้สอนใช้วิธีการสอนที่หลากหลายเพื่อกระตุ้นแรงจูงใจในการเรียน แต่บางครั้งผู้สอนยังคงใช้วิธีการสอนบนพื้นฐานการสอนภาษาอังกฤษพื้นฐานแบบดั้งเดิม ด้วยวิธีการสอนที่จำกัดและไม่กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ แต่วิธีการสอนนั้นก็ทำให้เกิดปัญหาในระดับที่รุนแรง เนื่องจากปัญหาด้านวิธีการสอนของผู้สอนที่เกิดขึ้นอาจจะถูกขจัดด้วยการแทนที่ของสิ่งอื่น เช่น นักศึกษาต้องปรับตัวเข้ากับวิธีการสอนของผู้สอนมากขึ้น และนักศึกษายกย่องตั้งใจเรียนมากขึ้นเพราะกลัวได้คะแนนน้อยทั้งๆที่วิธีการสอนไม่ถึงจุดความสนใจของผู้เรียนเลยก็ตาม ทำให้นักศึกษาระบุปัญหาด้านผู้สอนในระดับค่อนข้างน้อยแต่ระบุความต้องการด้านผู้สอนอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

จากการศึกษานี้ทำให้ทราบถึงความสำคัญและความจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงวิธีการสอนของผู้สอนไปพร้อมๆ กับการปรับปรุงและพัฒนาเนื้อหาภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ แม้ว่าปัญหาด้านผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะจะถูกระบุโดยนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ว่าเป็นปัญหาลำดับสุดท้าย (ตาราง 4) แต่นักศึกษาทั้งสองคณะได้ระบุความต้องการด้านผู้สอนในลำดับที่สอง (ตาราง 24) ฉะนั้นผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะจึงมีบทบาทที่สำคัญต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ในความคาดหวังของนักศึกษา โดยเฉพาะความรู้ความสามารถของผู้สอน วิธีการสอน และการวัดและประเมินผล ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับบทบาทของผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของChinokul ที่กล่าวว่า “ผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะจำเป็นต้องแสวงหาความรู้แขนงใหม่เพิ่มเติมตามแขนงวิชาชีพไปพร้อมๆกับความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษ (Chinokul, 2000)

4. จากงานวิจัยพบว่าความรู้ภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับปัญหาในการเรียนภาษา อังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะในทิศทางตรงกันข้าม กล่าวคือนักศึกษาที่มีความรู้พื้นฐานต่ำจะมีปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะมาก ในขณะที่นักศึกษาที่มีความรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐานสูงจะมีปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะน้อย ที่เป็นเช่นนี้น่าจะมีสาเหตุมาจากความรู้พื้นฐานต่ำทำให้นักศึกษาไม่สามารถเข้าใจเนื้อหาที่ถูกออกแบบสำหรับการเรียนภาษาระดับกลางหรือระดับสูงเพื่อตอบสนององความต้องการในสายอาชีพได้

นอกจากนี้ยังพบว่าความรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐานไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ การที่นักศึกษาที่มีความต้องการเหมือนกันแม้ว่าจะมีความรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐานต่างกันอาจเป็นเพราะลักษณะการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะเป็นการเรียนที่มีเนื้อหาและกิจกรรมที่เกี่ยวกับสถานการณ์การประกอบอาชีพเป็นหลัก (Occupational Purposes) ตามการแบ่งประเภทของภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของ Strevens (Strevens, 1980) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเรื่องความต้องการของ Munby (อ้างในเมธา, 2540) ที่กล่าวถึงความต้องการของผู้เรียนในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะว่า "การวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนคือพิจารณาที่จุดประสงค์ของการนำไปใช้" (เมธา เกตุแก้ว, 2540) และสอดคล้องกับแนวคิดของ Berwick, Bridley, Mountford และ Widdowson (อ้างใน Robinson) ที่กล่าวถึงความหมายของความต้องการว่า "ความต้องการคือสิ่งที่ผู้เรียนคาดหวังเมื่อเรียนจบหลักสูตรหรือบรรลุจุดหมายของหลักสูตร" ฉะนั้นผู้ที่เรียนในสาขาวิชาชีพเดียวกันจะระบุความต้องการในทิศทางเดียวกันหรือ โดยยึดจุดประสงค์ของการนำไปใช้ในการประกอบอาชีพเป็นหลัก แม้ว่านักศึกษาเหล่านั้นจะมีความรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐานที่แตกต่างกันก็ตาม แต่ผลการศึกษาขัดแย้งกับผลการวิจัยของจวีวรรณ วงศ์แพทย์ ที่ศึกษาถึงความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อเทคโนโลยีการเกษตร 1-2 ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 สาขาวิชาเกษตรศาสตร์วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี โดยพบว่านักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาเดิมต่างกันมีความต้องการเรียนภาษาอังกฤษในระดับที่ต่างกัน" (จวีวรรณ วงศ์แพทย์, 2542)

5. ปัญหาไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ นักศึกษาที่มีปัญหาต่างกันจะไม่มี ความแตกต่างกันในเรื่องของการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะแต่อย่างใด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการเตรียมตัวสอบของนักศึกษา ซึ่งโดยส่วนใหญ่แล้วนักศึกษาจะทราบหัวข้อและขอบเขตของการวัดและประเมินผลของการสอบกลางภาคและปลายภาคทำให้นักศึกษาได้ทบทวนและฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาอังกฤษก่อนการสอบวัดและประเมินผลได้ตรงตามจุดประสงค์และขอบเขตของการสอบ และเมื่อนักศึกษาผ่านการวัดและประเมินผลทำให้นักศึกษาประเมินตนเองว่าไม่มีปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ ด้วยเหตุนี้นักศึกษาจึงระบุปัญหาด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย แต่เมื่อสอบถามความเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ นักศึกษากลับมีความต้องการอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ทั้งนี้ในสภาพการปฏิบัติงานจริงนักศึกษาไม่สามารถทราบขอบเขตและหัวข้อในการใช้ภาษาอังกฤษได้ล่วงหน้าบางสถานการณ์ต้องสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษทันที (Real-Time Use) ฉะนั้นนักศึกษาจึง

เล็งเห็นถึงความจำเป็นของความสามารถของตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ สำหรับการประกอบอาชีพอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ

จากผลการวิจัยเรื่อง "การศึกษาศักยภาพและความต้องการของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยกรุงเทพในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ" ทำให้ทราบถึง ปัญหาและความต้องการของนักศึกษาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะทั้ง 3 ด้าน ที่เป็นปัจจัยเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน อีกทั้งทราบถึงปัจจัยทางด้านความรู้ภาษาอังกฤษ พื้นฐานที่มีความสัมพันธ์ต่อปัญหาของผู้เรียน ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผลจากการวิจัยนี้จะเป็น ประโยชน์ต่อผู้บริหารของสถาบันภาษาได้นำไปเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน ปรับปรุง เนื้อหาหลักสูตร และพัฒนาวิธีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะสำหรับนักศึกษาคณะ นิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับการวิเคราะห์เนื้อหาวิชาของภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมาย เฉพาะ (Content Analysis) เพื่อศึกษาถึงเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอนว่าสอดคล้องกับ ความต้องการของนักศึกษาและเหมาะสมกับลักษณะการประกอบอาชีพหรือไม่อย่างไร เพื่อเป็น การตรวจสอบเอกสารหรือตำราประกอบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ
2. ควรทำวิจัยในด้านการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและความต้องการของ นักศึกษาในวิชาภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษา
3. ควรมีการทำวิจัยลักษณะนี้เพื่อพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะในสาขาวิชาชีพอื่นๆ ด้วย เช่นภาษาอังกฤษธุรกิจ เป็นต้น

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กมล เผ่าสวัสดิ์. รองศาสตราจารย์. อาจารย์ประจำภาควิชาทัศนศิลป์. คณะศิลปกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. สัมภาษณ์, 25 ธันวาคม 2548.

กมลภู ภูวิชานันตระกูล. นักศึกษาชั้นปีที่ 4 คณะนิเทศศาสตร์มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. สัมภาษณ์,
12 ธันวาคม 2548.

กัณฑ์ทิพย์ สิงหะเนติ. ESP: ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ. เอกสารประกอบการสอน.

ภาควิชาภาษาอังกฤษ สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร, 2531.

ฉวีวรรณ วงศ์แพทย์. ปัญหาและความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเทคโนโลยี
การเกษตร 1-2 ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 สาขา วิชา
เกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีแพร่. วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัย
วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีแพร่. 2542.

ณวัฒน์ อุณาอริย์. ไปสัมมนาคราวนี้ได้อะไร. ELT Newsletter, สถาบันภาษา มหาวิทยาลัย
กรุงเทพ. 2548

ทัศนัย ไชยโกษี. ปัญหาและความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเทคนิคของนักศึกษา
สายวิชาช่างอุตสาหกรรม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท ศศ.ม.(การสอนภาษาอังกฤษใน
ฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
2547.

มันตา ศุภนคร. การประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา ภาษาศาสตร์
ประยุกต์ (การสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ). วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
(ศึกษาศาสตร์-การสอน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. 2545.

นภาพิณ สุตใจ. การศึกษาความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของสถานประกอบการ
ท่องเที่ยวและของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาพณิชย
การสังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เขตการศึกษา 7. วิทยานิพนธ์
มหาบัณฑิต ศึกษาศาสตร์ (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ) บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. 2536.

บทสรุปผู้บริหารการศึกษาวิเคราะห์ความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษของบุคลากรใน
กลุ่มอุตสาหกรรม 2547. กรุงเทพฯ: ศูนย์พัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ
(ศสช.) เอกสารเผยแพร่ทางวิชาการ, 2547

- พัชรา สุทธาวัดสุนทร. การสำรวจทักษะภาษาอังกฤษที่จำเป็นต่อสื่อสารของวิศวกรของ
บริษัทการบินไทย มหาชนจำกัด". วิทยานิพนธ์ปริญญาโท ศศ.ม. (สาขาภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสารนานาชาติ) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2547
- เมธา เกตุแก้ว. การสำรวจความต้องการภาษาอังกฤษของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโท ศศ.ม.(ศึกษาศาสตร์-การสอน). กรุงเทพฯ: บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 2540.
- ระเบียบการหลักสูตรปริญญาตรี ปีการศึกษา 2548. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, 2547
- สุชมาลย์ นิลรัตน์. การวิเคราะห์ความต้องการวิชาภาษาอังกฤษสถาบันตยกรรมที่สอนใน
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท ศศ.ม (ภาษาศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2534
- ชาลิสา รอดนิตย์. นักศึกษาชั้นปีที่ 4 คณะนิเทศศาสตร์มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. สัมภาษณ์,
12 ธันวาคม 2548.
- ชนะใจ ชูชะวัฒน์. นักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. สัมภาษณ์,
12 ธันวาคม 2548.
- ญาณัน อุ่นอารีย์. ผู้ช่วยศาสตราจารย์.อาจารย์ประจำสถาบันภาษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
สัมภาษณ์, 15 ธันวาคม 2548.
- ญาณินี เพชรานันท์. อาจารย์ประจำภาควิชาวารสารศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัย
กรุงเทพ. สัมภาษณ์, 14 ธันวาคม 2548.
- ฟ้าสว่าง พัฒนะพิเชษ. อาจารย์ประจำสถาบันภาษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. สัมภาษณ์, 11
ธันวาคม 2548.
- รณิดา รัตตากร. อาจารย์ประจำภาควิชาออกแบบตกแต่งภายใน คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. สัมภาษณ์, 14 ธันวาคม 2548.
- สุภา พันธ์บดี. อาจารย์ประจำภาควิชาวิทยุกระจายเสียงวิทยุโทรทัศน์และภาพยนตร์ คณะนิเทศ
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. สัมภาษณ์, 13 ธันวาคม 2548.
- สุพิสา วัฒนะคันสนีย์. นักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะศิลปกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. สัมภาษณ์,
12 ธันวาคม 2548.
- เสนีย์ กุญแจ็ง. นักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. สัมภาษณ์,
12 ธันวาคม 2548.

เสาวภา วิชาดี. ผู้ช่วยศาสตราจารย์. อาจารย์ประจำสถาบันภาษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

สัมภาษณ์, 10 ธันวาคม 2548.

อัฐ กุ้งษ์ศักดิ์. อาจารย์ประจำภาควิชาวิทยุกระจายเสียงวิทยุโทรทัศน์และภาพยนตร์ คณะนิเทศ

ศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. สัมภาษณ์, 13 ธันวาคม 2548.

อัมพล คุณวิวัฒน์ศิลป์. อาจารย์ประจำภาควิชาวิทยุกระจายเสียงวิทยุโทรทัศน์และภาพยนตร์ คณะ

นิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. สัมภาษณ์, 13 ธันวาคม 2548.

ภาษาอังกฤษ

Brumfit, C. J. *Common Ground: Shared Interests in ESP and Communication Studies*. London. Pergamon Press, 1984

Chinokul, Sumalee. *English for Specific Purposes: 2701369*. Bangkok:

Department of Foundations of Education. Chulalongkorn University Press, 2000.

(Copies for Students)

Dudley-Evans, T. & St John, M. *Developments in English for Specific Purposes*.

Cambridge University Press, 1998.

Ferris, Dana and Tagg, Tracy. *Academic Oral Communication Needs of EAP*

Learners: What subject matter instructions actually require. TESOL Quarterly, Volume 30, November, Spring, 1996.

Available: http://eric.ed.gov/ERICWebPortal/Home.portal?_nfpb=true&_pageLabel=RecordDetails&ERICExtSearch_SearchValue_0=EJ522962&ERICExtSearch_SearchType_0=eric_accno&objectId=0900000b80023922

[Accessed: July 2, 2004]

Hutchinson, T. and Walters. *English for Specific Purposes*. Cambridge:

Cambridge University Press, 1994.

Jordan, R. R. *English for Academic Purposes: A Guide and Resource Book for*

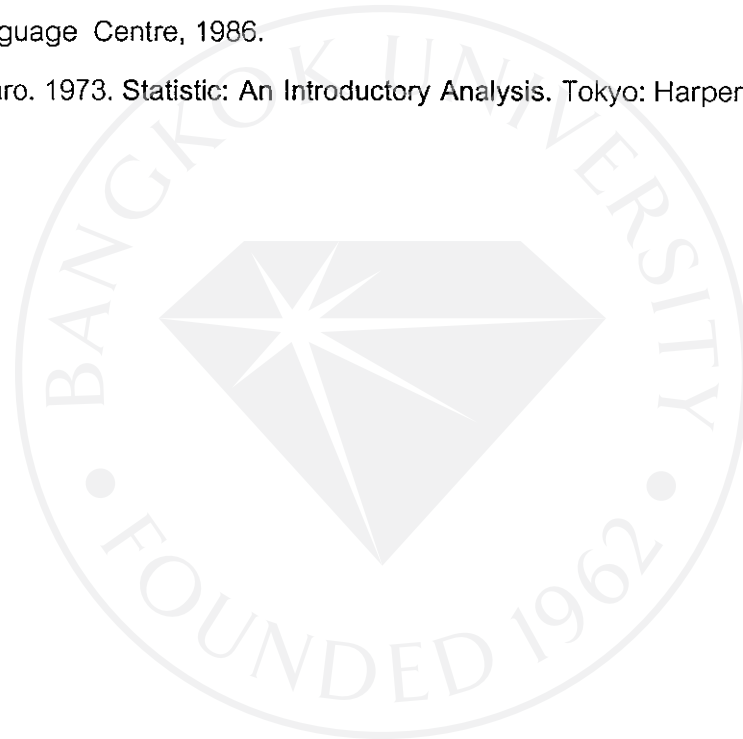
Teachers. New York: Cambridge University Press, 1997.

Kavaliauskiene Galina. *Aspect of Learning ESP at University*. English for Specific Purposes World. 2002.

Available: http://www.esp-world.info/Articles_1/aspects.html.

[Accessed: May 5, 2006]

- Kemp, J. E., G. R. Morisson and S. M. Ross. *Designing Effective Instruction*. New York: Macmillan College Publishing Company, 1994.
- Munby, J. *Communicative Syllabus Design*. Cambridge: Cambridge University Press, 1995.
- Robison, P.C. *ESP (English for Specific Purposes)*. Oxford: Pergamon Press, 1980.
- Stevens, P. *Teaching English as an International Language from Practice to Principle*. Oxford: Pergamon Press, 1980.
- Swales, J. *English for Specific Purposes*. Singapore: SEAMEO Regional Language Centre, 1986.
- Yamane, Taro. 1973. *Statistic: An Introductory Analysis*. Tokyo: Harper International.

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัญหาและความต้องการของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยกรุงเทพในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ

แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 4 ตอนคือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ

ตอนที่ 3 ความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ	☐ หญิง	☐ ชาย
2. กำลังศึกษาในคณะ	☐ นิเทศศาสตร์	☐ สาขาการประชาสัมพันธ์ ☐ สาขาวารสารศาสตร์อิเล็กทรอนิกส์ ☐ สาขาวารสารศาสตร์สิ่งพิมพ์ ☐ สาขาการสร้างสรรค์งานโฆษณา ☐ สาขาการจัดการโฆษณา ☐ สาขาการแสดงและการกำกับการแสดง ☐ สาขาการเขียนบท ☐ สาขาวิทยุกระจายเสียง/วิทยุโทรทัศน์ ☐ สาขาภาพยนตร์
	☐ ศิลปกรรมศาสตร์	☐ สาขาวิชาการออกแบบและตกแต่งภายใน ☐ สาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์ ☐ สาขาวิชาทัศนศิลป์

3. ก่อนที่ท่านจะศึกษาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อนักนิเทศศาสตร์หรือภาษาอังกฤษเพื่อศิลปะและการออกแบบท่านสอบผ่านวิชา EN 211 ด้วยเกรด	D ☐	D+ ☐	C ☐	C+ ☐	B ☐	B+ ☐	A ☐
---	-------------------------------	--------------------------------	-------------------------------	--------------------------------	-------------------------------	--------------------------------	-------------------------------

ตอนที่ 2 ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อนักนิเทศศาสตร์หรือภาษาอังกฤษเพื่อศิลปะและการออกแบบ

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความที่กำหนดให้ แล้วพิจารณาถึงระดับปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะตามความคิดเห็นของนักศึกษา จากนั้นทำเครื่องหมาย ลงในช่องว่างที่กำหนดไว้ให้ตามระดับปัญหาของท่าน

4	หมายถึง	มีปัญหาในข้อนั้นมากที่สุด
3	หมายถึง	มีปัญหาในข้อนั้นค่อนข้างมาก
2	หมายถึง	มีปัญหาในข้อนั้นค่อนข้างน้อย
1	หมายถึง	มีปัญหาในข้อนั้นน้อยที่สุด

ปัญหาด้านผู้สอน

ข้อความ	ระดับปัญหา			
	4	3	2	1
1. ความรู้ความสามารถของผู้สอน				
1.1 อาจารย์ไม่มีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์เฉพาะในวิชาชีพของท่าน	☐	☐	☐	☐
1.2 อาจารย์ขาดความเชี่ยวชาญด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ	☐	☐	☐	☐
1.3 อาจารย์พูดภาษาไทยมากกว่าภาษาอังกฤษ	☐	☐	☐	☐
2. วิธีการสอน				
2.1 อาจารย์ไม่สามารถใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลายเพื่อกระตุ้นความสนใจของนักศึกษา	☐	☐	☐	☐
2.2 อาจารย์ขาดทักษะการถ่ายทอดความรู้ในเนื้อหาที่ยากให้เข้าใจง่าย	☐	☐	☐	☐
2.3 อาจารย์ไม่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษาโดยกิจกรรมในการเรียนการสอนมีเพียงการบรรยายและการทำแบบฝึกหัดเท่านั้น	☐	☐	☐	☐

ข้อความ	ระดับปัญหา			
	4	3	2	1
2.4 อาจารย์ไม่กระตุ้นให้นักศึกษาพูดกับอาจารย์หรือเพื่อนเป็นภาษาอังกฤษในชั้นเรียน	☐	☐	☐	☐
2.5 อาจารย์สอนคำศัพท์เฉพาะวิชาชีพของท่านน้อยกว่าคำศัพท์ภาษาอังกฤษทั่วไป	☐	☐	☐	☐
2.6 อาจารย์ไม่ใช้สื่อประกอบการสอนเช่น นำของจริง ของจำลอง หรือรูปภาพมาประกอบบทเรียนเพื่อให้นักเรียนน่าสนใจ	☐	☐	☐	☐
2.7 อาจารย์ไม่หาคำแนะนำเกี่ยวกับศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง (SSLC) หรือ website สำหรับการค้นคว้าเพิ่มเติมจากระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (Internet)	☐	☐	☐	☐
2.8 อาจารย์ไม่เคยนำสิ่งพิมพ์ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพประเภทต่างๆ เช่น บทความในวารสารทางวิชาชีพของท่านให้นักเรียนอ่าน	☐	☐	☐	☐
3. การวัดและประเมินผล				
3.1 อาจารย์ออกข้อสอบเน้นด้านความจำมากกว่าการนำไปใช้	☐	☐	☐	☐
3.2 อาจารย์ออกข้อสอบไม่ตรงกับเนื้อหาที่สอน	☐	☐	☐	☐
3.3 อาจารย์ตัดสินผลการเรียนจากการสอบกลางภาคและปลายภาคเรียนเท่านั้น	☐	☐	☐	☐
3.4 อาจารย์ใช้วิธีการวัดผลไม่เหมาะสม เช่น การวัดผลทักษะการอ่าน แต่ให้นักศึกษาฟังการสนทนาจากเทป	☐	☐	☐	☐

ปัญหาด้านหลักสูตรและเนื้อหา

ข้อความ	ระดับปัญหา			
	4	3	2	1
1. จำนวนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะที่จัดให้เรียนมีน้อยเกินไป	☐	☐	☐	☐
2. เวลาเรียนในแต่ละสัปดาห์ไม่เพียงพอที่จะทำให้ท่านมีความสามารถ ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสถานการณ์จริงในการประกอบอาชีพได้	☐	☐	☐	☐

ข้อความ	ระดับปัญหา			
	4	3	2	1
3. เนื้อหาวิชาไม่ทันสมัยและไม่สอดคล้องกับแนวโน้มในปัจจุบัน	☐	☐	☐	☐
4. เนื้อหาวิชาไม่สัมพันธ์กับวิชาชีพของท่านจึงทำให้ไม่สามารถนำไปใช้ในการทำงานได้	☐	☐	☐	☐
5. เนื้อหาวิชาไม่ตรงกับความสนใจของท่าน	☐	☐	☐	☐
6. เนื้อหาวิชามากเกินไป	☐	☐	☐	☐
7. เนื้อหาวิชามากเกินไป	☐	☐	☐	☐

ปัญหาด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษา

ข้อความ	ระดับปัญหา			
	4	3	2	1
1. ทักษะการอ่าน				
1.1 ท่านไม่สามารถใช้โครงสร้างของประโยค (sentence structure), หน้าที่ของคำทางไวยากรณ์ (parts of speech) เพื่อเดาความหมายของคำศัพท์ได้	☐	☐	☐	☐
1.2 ท่านขาดเทคนิคในการอ่านเช่นการเดาความหมายของศัพท์หรือการอ้างอิง	☐	☐	☐	☐
1.3 ท่านไม่สามารถอ่านข้ามหรืออ่านเก็บ (skimming) เพื่อหาใจความสำคัญได้	☐	☐	☐	☐
1.4 ท่านไม่สามารถอ่านแบบกวาดตาหรืออ่านแบบเร็วๆ (scanning) เพื่อหาข้อมูลสำคัญที่ต้องการได้	☐	☐	☐	☐
1.5 ท่านไม่สามารถอ่านประกาศรับสมัครงานและโฆษณาสินค้าบริการตามสื่อที่พบเห็นทั่วไปได้เข้าใจ	☐	☐	☐	☐
1.6 ท่านไม่สามารถอ่านหนังสือคู่มือต่างๆ (manuals) และวารสารเกี่ยวกับวิชาชีพได้	☐	☐	☐	☐
1.7 ท่านไม่สามารถจับใจความสำคัญของบันทึก บทความ หรือสารคดีที่เกี่ยวกับงานในอาชีพได้	☐	☐	☐	☐

ข้อความ	ระดับปัญหา			
	4	3	2	1
2. ทักษะการฟัง				
2.1 ท่านไม่สามารถจับใจความสำคัญหรือรายละเอียดจากสื่อต่างๆ เช่น วิद्यหรือโทรทัศน์ได้	☐	☐	☐	☐
2.2 ท่านไม่สามารถจับใจความสำคัญของคู่สนทนาที่พูดภาษาอังกฤษ	☐	☐	☐	☐
2.3 ท่านฟังคำสั่ง คำแนะนำสั้นๆ แล้วไม่สามารถปฏิบัติตามได้ถูกต้อง	☐	☐	☐	☐
2.4 ท่านฟังบทสนทนาที่จำลองสถานการณ์ในการทำงานแล้วไม่สามารถสรุปใจความสำคัญได้	☐	☐	☐	☐
2.5 ท่านฟังการบรรยายหรือการอบรมเกี่ยวกับวิชาชีพแล้วไม่สามารถสรุปสาระสำคัญได้	☐	☐	☐	☐
2.6 ท่านฟังการอธิบายกรรมวิธีการปฏิบัติงานหรืออธิบายการใช้ อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพของท่านแล้วไม่สามารถลงมือปฏิบัติหรือใช้งานได้	☐	☐	☐	☐
3. ทักษะการเขียนบรรยาย				
3.1 ท่านขาดความรู้ด้านไวยากรณ์เกี่ยวกับประโยคโครงสร้างและรูปแบบของภาษาต่างๆ	☐	☐	☐	☐
3.2 ท่านไม่สามารถเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ ได้ถูกต้องตามความหมายที่ต้องการเขียน	☐	☐	☐	☐
3.3 ท่านไม่สามารถเรียบเรียงประโยคตลอดจนนำมาเขียนเป็นข้อความที่สื่อความหมายได้	☐	☐	☐	☐
3.4 ท่านไม่สามารถกรอกแบบฟอร์มต่างๆ ได้ถูกต้องเช่นแบบฟอร์มขอลางาน แบบฟอร์มเบิกอุปกรณ์	☐	☐	☐	☐
3.5 ท่านไม่สามารถเขียนเรียบเรียงลำดับขั้นตอนการปฏิบัติงานอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยใช้สัญญาณบอกลำดับขั้นตอน เช่น First, Then, Next เป็นต้นได้อย่างถูกต้อง	☐	☐	☐	☐

ข้อความ	ระดับปัญหา			
	4	3	2	1
3.6 ท่านไม่สามารถเขียนอธิบายเชิงเปรียบเทียบสิ่งที่เหมือนกันหรือต่างกันตามโครงสร้างได้	☐	☐	☐	☐
3.7 ท่านไม่สามารถเขียนจดหมายสมัครงานได้	☐	☐	☐	☐
3.8 ท่านไม่สามารถเขียนรายงานการปฏิบัติงานได้	☐	☐	☐	☐
4. ทักษะการพูด				
4.1 ท่านไม่สามารถถ่ายทอดความคิดหรือข้อมูลที่ต้องการสื่อความหมายเป็นคำพูดได้	☐	☐	☐	☐
4.2 ท่านไม่สามารถพูดรายงานที่มีผู้ฟังเป็นจำนวนมากได้	☐	☐	☐	☐
4.3 ท่านไม่สามารถพูดโต้ตอบกับชาวต่างประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางได้	☐	☐	☐	☐
4.4 ท่านไม่สามารถอธิบายรายละเอียดรูปภาพ หรืองานการออกแบบได้	☐	☐	☐	☐
4.5 ท่านไม่สามารถสนทนาซักถามเกี่ยวกับขั้นตอนการปฏิบัติงานตามวิชาชีพได้	☐	☐	☐	☐
4.6 ท่านไม่สามารถรายงานผลการปฏิบัติงานตามวิชาชีพได้	☐	☐	☐	☐
4.7 ท่านไม่สามารถพูดสาริตถ์ถึงวิธีการ ขั้นตอนการปฏิบัติงานตามวิชาชีพได้	☐	☐	☐	☐

ตอนที่ 3 ความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความที่กำหนดให้ แล้วพิจารณาถึงระดับความต้องการในการเรียน

ภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาตามความคิดเห็นของนักศึกษา จากนั้นทำเครื่องหมาย ลงใน

ช่องว่างที่กำหนดไว้ให้ตามระดับความต้องการของท่าน

4	หมายถึง	มีความต้องการในข้อนี้มากที่สุด
3	หมายถึง	มีความต้องการในข้อนี้ค่อนข้างมาก
2	หมายถึง	มีความต้องการในข้อนี้ค่อนข้างน้อย
1	หมายถึง	มีความต้องการในข้อนี้น้อยที่สุด

ความต้องการด้านผู้สอน

ข้อความ	ระดับความต้องการ			
	4	3	2	1
1. ความรู้ความสามารถของผู้สอน				
1.1 อาจารย์ควรมีความรู้ด้านวิชาชีพของท่านเช่น มีความรู้เรื่องการแสดงหรือการออกแบบนิเทศศิลป์	☐	☐	☐	☐
1.2 อาจารย์ผ่านการอบรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะมาก่อน	☐	☐	☐	☐
1.3 อาจารย์เป็นผู้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ดี	☐	☐	☐	☐
2. วิธีการสอน				
2.1 อาจารย์มีทักษะการถ่ายทอดความรู้ในเนื้อหาที่ยากให้นักศึกษาเข้าใจง่าย	☐	☐	☐	☐
2.2 อาจารย์ใช้ภาษาอังกฤษในการสอนเป็นส่วนใหญ่และใช้ภาษาไทยอธิบายเนื้อหาที่ยาก	☐	☐	☐	☐
2.3 อาจารย์ฝึกทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะอย่างทั่วถึง	☐	☐	☐	☐
2.4 อาจารย์พยายามที่จะให้นักศึกษาพูดกับอาจารย์หรือพูดกับเพื่อนเป็นภาษาอังกฤษในเวลาเรียน	☐	☐	☐	☐
2.5 อาจารย์มีความกระตือรือร้นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	☐	☐	☐	☐
2.6 อาจารย์เปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็น และมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนมากกว่าการนั่งฟังและจดบันทึกตาม	☐	☐	☐	☐
2.7 อาจารย์เชื่อมโยงความรู้ภาษาอังกฤษเข้ากับความรู้ที่เกี่ยวข้องกับความรู้ตามสาขาอาชีพของท่าน	☐	☐	☐	☐
2.8 อาจารย์ใช้สื่อการสอนต่างๆ อย่างเหมาะสม ดังนี้				
ก. นำของจริง ของจำลอง หรือรูปภาพ มาประกอบการสอน	☐	☐	☐	☐
ข. นำสิ่งพิมพ์ เช่นบทความในวารสารทางนิเทศศาสตร์ หรือศิลปกรรมศาสตร์มาให้ท่านได้ฝึกอ่านพร้อมแบบฝึกหัดทดสอบคำศัพท์และสาระจากบทความ	☐	☐	☐	☐

ข้อความ	ระดับความต้องการ			
	4	3	2	1
ค. ใช้ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (Internet) ในการสอน	☐	☐	☐	☐
ง. แนะนำให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยใช้วิธีการค้นคว้าข้อมูลจาก SSLC (Self Study Language Centre)	☐	☐	☐	☐
3. ด้านการวัดและประเมินผล				
3.1 อาจารย์ออกข้อสอบที่เน้นความคิดและเหตุผลหรือการนำความรู้ไปใช้	☐	☐	☐	☐
3.2 อาจารย์ตัดสินผลการเรียนจากการสอบ รวมทั้งคะแนนกิจกรรมหรืองานที่มอบหมาย	☐	☐	☐	☐
3.3 อาจารย์มีวิธีการประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์เช่นการประเมินทักษะการพูดอาจารย์จะประเมินผลโดยการสอบสัมภาษณ์	☐	☐	☐	☐

ความต้องการด้านหลักสูตรและเนื้อหา

ข้อความ	ระดับความต้องการ			
	4	3	2	1
1. หลักสูตร				
1.1 ควรเพิ่มเวลาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ	☐	☐	☐	☐
1.2 ควรเพิ่มรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะเป็นวิชาเลือกเพิ่มเติมจากรายวิชาบังคับที่มีอยู่ในหลักสูตร	☐	☐	☐	☐
2. เนื้อหา				
2.1 มีเนื้อหาเน้นคำศัพท์เกี่ยวกับวิชาชีพด้านศิลปะและการออกแบบหรือด้านนิเทศศาสตร์	☐	☐	☐	☐
2.2 มีเนื้อหาวิชาที่สัมพันธ์กับวิชาชีพของท่าน	☐	☐	☐	☐
2.3 เปิดโอกาสให้ท่านเลือกเนื้อหาภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับอาชีพของท่านตามที่ต้องการ	☐	☐	☐	☐
2.4 เนื้อหาที่จัดให้เรียนทันสมัยและสอดคล้องกับเทคโนโลยีปัจจุบัน	☐	☐	☐	☐

ข้อความ	ระดับความต้องการ			
	4	3	2	1
2.5 มีเนื้อหาที่เน้นการนำไปใช้ได้จริงในสถานการณ์การประกอบอาชีพ ในอนาคต	☐	☐	☐	☐
2.6 มีกิจกรรมที่ต้องค้นคว้าด้วยตนเอง	☐	☐	☐	☐
2.7 มีกิจกรรมที่แสดงความคิดเห็นหรือนำเสนอความคิดเห็นในชั้น เรียน	☐	☐	☐	☐
2.8 มีกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ศึกษาเกี่ยวกับอาชีพของท่าน	☐	☐	☐	☐
2.9 หัวข้อภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวิชาชีพที่ควรเรียน การฟัง				
ก. ฟังบทสนทนาที่เกี่ยวกับงานในอาชีพด้านศิลปะและการออกแบบหรือด้านนิเทศศาสตร์	☐	☐	☐	☐
ข. รับคำสั่งและคำแนะนำจากหัวหน้างาน	☐	☐	☐	☐
ค. ฟังการอบรมหรือการบรรยายทางวิชาชีพ	☐	☐	☐	☐
การพูด				
ง. การพูดสนทนาที่เกี่ยวกับงานในอาชีพ	☐	☐	☐	☐
จ. ถามข้อมูลเกี่ยวกับงานในหน้าที่	☐	☐	☐	☐
ฉ. การพูดเสนอหรือสรุปงานเกี่ยวกับโครงการ	☐	☐	☐	☐
ช. การแถลงข่าวและประชาสัมพันธ์	☐	☐	☐	☐
ซ. แลกเปลี่ยนข้อมูลและแสดงความคิดเห็นในประเด็นที่เกี่ยวข้อง กับวิชาชีพ	☐	☐	☐	☐
ฌ. ถ่ายทอดความคิดจากสิ่งที่เห็นหรืออ่าน	☐	☐	☐	☐
การอ่าน				
ญ. ที่เน้นศัพท์เฉพาะสาขาอาชีพ	☐	☐	☐	☐
ฎ. ป้ายประกาศโฆษณาต่างๆ	☐	☐	☐	☐
ฏ. คู่มือของเครื่องใช้ที่เกี่ยวข้องกับอาชีพของตน	☐	☐	☐	☐
ฐ. แผ่นแทรก แผ่นพับ และจุลสารเกี่ยวกับวิชาชีพ	☐	☐	☐	☐
ฑ. ข่าวหนังสือพิมพ์	☐	☐	☐	☐
ฒ. บทความที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ	☐	☐	☐	☐

ข้อความ	ระดับความต้องการ			
	4	3	2	1
ณ. หนังสือพิมพ์เพื่อหาข้อมูล เกี่ยวกับงานอาชีพ	☐	☐	☐	☐
ด. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสาขาอาชีพ	☐	☐	☐	☐
การเขียน				
ต. รายงานประจำวันเกี่ยวกับงานในหน้าที่	☐	☐	☐	☐
ถ. บันทึกสั้นๆ ติดต่อภายในบริษัท	☐	☐	☐	☐
ท. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวิชาชีพ	☐	☐	☐	☐
ธ. การทำโน้ตย่อและบทสรุปจากเรื่องที่อ่าน	☐	☐	☐	☐
น. เขียนป้ายประกาศ โฆษณา ประชาสัมพันธ์	☐	☐	☐	☐
บ. เขียนบรรยายภาพหรืออธิบายขั้นตอนต่างๆ	☐	☐	☐	☐
ป. เขียนโครงร่างการนำเสนอความคิดเห็นในเชิงเปรียบเทียบ	☐	☐	☐	☐
ผ. เขียนข่าว สารคดี หรือบทความต่างๆ	☐	☐	☐	☐
ฝ. เขียนสรุปในสิ่งที่อ่านได้	☐	☐	☐	☐
พ. เขียนรายงานและขั้นตอนในการออกแบบต่างๆ	☐	☐	☐	☐
ฟ. การกรอกแบบฟอร์มต่างๆ	☐	☐	☐	☐

ความต้องการด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของ
นักศึกษา

ข้อความ	ระดับความต้องการ			
	4	3	2	1
1. ทักษะการอ่านข้อความเกี่ยวเนื่องกับวิชาชีพ				
1.1 ใช้โครงสร้างของประโยค (sentence structure) หน้าที่ของคำ ทางไวยากรณ์ (parts of speech) เพื่อเดาความหมายของศัพท์ ได้	☐	☐	☐	☐
1.2 อ่านหรือเดาความหมายของคำศัพท์จากสรรพนาม (pronouns) หรือการอ้างอิง	☐	☐	☐	☐
1.3 อ่านข้ามคำหรือเก็บคำ (skimming) เพื่อหาประโยคที่บอกหัวข้อ เรื่องและใจความสำคัญได้	☐	☐	☐	☐

ข้อความ	ระดับความต้องการ			
	4	3	2	1
1.4 อ่านแบบกวาดตาหรืออ่านแบบเร็วๆ (scanning) เพื่อหาข้อมูลสำคัญได้	☐	☐	☐	☐
1.5 อ่านประกาศรับสมัครงานและโฆษณาสินค้าบริการตามสื่อที่พบเห็นทั่วไปได้เข้าใจ	☐	☐	☐	☐
1.6 การอ่านหนังสือคู่มือต่างๆ (manuals) และวารสารเกี่ยวกับวิชาชีพได้	☐	☐	☐	☐
1.7 จับใจความสำคัญของบันทึก บทความ สารคดี ที่เกี่ยวกับงานในอาชีพได้	☐	☐	☐	☐
1.8 จับใจความสำคัญของรายงาน โครงการ และบทความที่เกี่ยวกับงานอาชีพได้	☐	☐	☐	☐
2. ทักษะการจับสาระสำคัญและสรุปความจากการฟัง				
2.1 จับใจความสำคัญของประโยคหรือรายละเอียดจากการฟังจากสื่อต่างๆได้	☐	☐	☐	☐
2.2 ฟังคำสั่งคำแนะนำสั้นๆ แล้วปฏิบัติตามได้ถูกต้อง	☐	☐	☐	☐
2.3 ฟังบทสนทนาที่ใช้คำศัพท์วิชาชีพแล้วสามารถสรุปใจความสำคัญได้	☐	☐	☐	☐
2.4 ฟังการบรรยายหรือการอบรมแล้วสรุปสาระสำคัญได้	☐	☐	☐	☐
2.5 ฟังการอธิบายกรรมวิธีการปฏิบัติงานหรืออธิบายการใช้อุปกรณ์แล้วสามารถปฏิบัติหรือใช้งานได้	☐	☐	☐	☐
3. การเขียนบรรยาย				
3.1 กรอกแบบฟอร์มต่างๆได้ถูกต้อง เช่นแบบฟอร์มขอลางานแบบฟอร์มสมัครงาน	☐	☐	☐	☐
3.2 เขียนเรียงความภาษาอังกฤษความยาว 1 หน้ากระดาษ A4 ได้	☐	☐	☐	☐
3.3 เขียนเรียงลำดับขั้นตอนการปฏิบัติงาน โดยใช้สัญญาณบอกลำดับขั้นตอน เช่น First, Then, Next เป็นต้น ได้ถูกต้อง	☐	☐	☐	☐
3.4 เขียนอธิบายเชิงเปรียบเทียบ สิ่งที่เหมือนกันหรือต่างกันตามโครงสร้างได้	☐	☐	☐	☐

ข้อความ	ระดับความต้องการ			
	4	3	2	1
3.5 เขียนจดหมายสมัครงานได้	☐	☐	☐	☐
3.6 เขียนรายงานการปฏิบัติงานได้	☐	☐	☐	☐
3.7 เขียนบันทึกสิ่งต่างๆได้	☐	☐	☐	☐
4. การพูดสนทนา				
4.1 ถ่ายทอดความคิดหรือข้อมูลที่ต้องการสื่อความหมายเป็นคำพูดได้	☐	☐	☐	☐
4.2 สนทนาโต้ตอบในสถานการณ์งานอาชีพได้	☐	☐	☐	☐
4.3 พูดต่อหน้าผู้ฟังจำนวนมากได้	☐	☐	☐	☐
4.4 ได้ตอบกับชาวต่างประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลาง	☐	☐	☐	☐
4.5 สนทนาซักถามเกี่ยวกับขั้นตอนการปฏิบัติงานได้	☐	☐	☐	☐
4.6 รายงานผลการปฏิบัติงานได้	☐	☐	☐	☐
4.7 พูดสารคดีถึงวิธีการและขั้นตอนของการทำงานได้	☐	☐	☐	☐
4.8 อธิบายวิธีการแก้ปัญหาต่างๆได้	☐	☐	☐	☐
4.9 ให้นิยามสิ่งที่เกี่ยวข้องกับอาชีพได้	☐	☐	☐	☐

ตอนที่ 4 โปรดแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในส่วนที่ท่านคิดว่าเป็นปัญหาและความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อศิลปะและการออกแบบและภาษาอังกฤษเพื่อนักนิเทศศาสตร์

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข
คำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์

คำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์

1. ท่านพบปัญหาเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อนักนิเทศศาสตร์/ศิลปกรรมศาสตร์ ซึ่งเกิดจากความรู้ความสามารถ วิธีการสอน และการวัดและประเมินผลของผู้สอนหรือไม่ อย่างไร
2. ท่านคิดว่าผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อนักนิเทศศาสตร์/ศิลปกรรมศาสตร์ควรมีความรู้ความสามารถ ในเรื่องเกี่ยวกับสาขาวิชาชีพของท่านมากน้อยเพียงไร และเหตุผลใด
3. เนื้อหากิจกรรมที่อาจารย์จัดให้ท่านเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อนักนิเทศศาสตร์/ศิลปกรรมศาสตร์ มีความเหมาะสมหรือไม่ ถ้าท่านคิดว่าไม่เหมาะสม เนื้อหา กิจกรรม ควรเป็นแบบใดต่อไปนี่
 - เนื้อหา กิจกรรมที่พัฒนาความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษของท่าน
 - เนื้อหา สอดคล้องกับความต้องการในการใช้งานของท่าน
4. วิธีการสอนลักษณะใดที่ท่านต้องการให้ผู้สอนภาษาอังกฤษใช้ในการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษเพื่อนักนิเทศศาสตร์/ศิลปกรรมศาสตร์
5. ท่านคิดว่าทักษะทางภาษาอังกฤษ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทักษะใดมีความจำเป็นมากที่สุดในการประกอบอาชีพด้านนิเทศศาสตร์/ศิลปกรรมศาสตร์ เพราะเหตุใด
6. ท่านมีปัญหในการใช้ภาษาอังกฤษในทักษะใดมากที่สุด (ฟัง พูด อ่าน เขียน) ในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อนักนิเทศศาสตร์/ศิลปกรรมศาสตร์
7. ท่านคิดว่าความรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐานมีความสำคัญต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อนักนิเทศศาสตร์มากน้อยเพียงไร
8. ท่านคิดว่าการวัดและประเมินผลของวิชาภาษาอังกฤษเพื่อนักนิเทศศาสตร์/ศิลปกรรมศาสตร์ ควรเป็นเช่นไร เปรียบเทียบระหว่างภาคปฏิบัติและทฤษฎี
9. การเรียนภาษาอังกฤษเพื่อนักนิเทศศาสตร์/ศิลปกรรมศาสตร์ มีความสำคัญต่อการประกอบอาชีพของท่านอย่างไร
10. ท่านคิดว่าการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อนักนิเทศศาสตร์/ศิลปกรรมศาสตร์ มีความเหมาะสมของเวลาเรียนและจำนวนรายวิชาหรือไม่อย่างไร

คำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะสำหรับ
นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์

1. ท่านคิดว่าการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะสำหรับ
นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ ท่านพบปัญหาในเรื่องใด
2. จากการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ นักศึกษามีปัญหาเกี่ยวกับการ
ฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนมากน้อยเพียงใด แล้วจะแก้ปัญหาอย่างไร
3. ท่านคิดว่าหลักสูตรและเนื้อหา วิชาการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อนักนิเทศ
ศาสตร์ หรือวิชาภาษาอังกฤษเพื่อศิลปะและการออกแบบสอดคล้องกับความต้องการ
ของนักศึกษา และสภาพสังคมในปัจจุบันอย่างไร เพราะเหตุใด (เกี่ยวกับวิชาที่ท่าน
สอน)
4. ท่านคิดว่าผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ ควรมีความสามารถพิเศษ
ในเรื่องใดที่แตกต่างจากผู้สอนภาษาอังกฤษทั่วไป (เกี่ยวกับวิชาที่ท่านสอน)
5. ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ ควรฝึก
ทักษะด้านการฟัง การพูด การอ่าน หรือการเขียนอย่างไร

คำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์อาจารย์ประจำคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์

1. ท่านต้องการให้นักศึกษาในคณะของท่านมีความรู้ความสามารถในการใช้
ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะในด้านใดเป็นพิเศษ เพราะเหตุใด
2. ในระหว่างการเรียนการสอนวิชาของท่านนักศึกษามีปัญหาในการใช้ศัพท์
ภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาอาชีพของท่านมากน้อยเพียงใด
3. ท่านคิดว่าเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะที่มีความเหมาะสมกับ
นักศึกษาของท่านควรมีลักษณะเช่นไร
4. นักศึกษาที่จบการศึกษาจากคณะของท่านมีปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาอังกฤษ
ในการทำงานบ้างหรือไม่ อย่างไร
5. จากประสบการณ์ของท่าน ท่านคิดว่าความรู้ภาษาอังกฤษมีความจำเป็นมากน้อย
เพียงใดต่อการทำงานเกี่ยวกับสาขาอาชีพของท่าน

คำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์อาจารย์พิเศษคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์

1. ตัวท่านเองใช้ทักษะทางภาษาอังกฤษด้านใดในการประกอบอาชีพมากที่สุด
2. ท่านคิดว่ามีผู้ทำงานบริษัทด้านนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ จำเป็นต้องมีความรู้ด้านนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์เป็นอย่างดี เพราะเหตุใด
3. ในระหว่างการเรียนการสอนวิชาของท่านนักศึกษามีปัญหาในการใช้ศัพท์ภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาอาชีพของท่านมากน้อยเพียงใด
4. ถ้าท่านเป็นผู้รับสมัครผู้เข้าทำงานในด้านนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ ท่านจะรับผู้เข้าทำงานโดยพิจารณาจากคุณสมบัติด้านการใช้ภาษาอังกฤษหรือไม่เพราะเหตุใด
5. ท่านคิดว่าเนื้อหาภาษาอังกฤษลักษณะใดที่สอดคล้องและเหมาะสมกับการฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการทำงาน

ภาคผนวก ค
รายชื่อผู้ให้สัมภาษณ์

รายชื่อผู้ให้สัมภาษณ์

1. อาจารย์เกียรติศักดิ์ วัฒนศักดิ์
อาจารย์ประจำภาควิชาการสร้างสรรค์งาน
โฆษณาคณะนิเทศศาสตร์
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
2. อาจารย์ทัศนัย สุนทรวิภาต
อาจารย์ประจำภาควิชาการสร้างสรรค์งาน
โฆษณาคณะนิเทศศาสตร์
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
3. อาจารย์อาทรี วณิชตระกูล
อาจารย์ประจำภาควิชาการแสดงและกำกับการแสดงคณะนิเทศศาสตร์
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
4. อาจารย์สาวิตา ดิถียนตร์
อาจารย์ประจำภาควิชาการแสดงการแสดง
และกำกับการแสดงคณะนิเทศศาสตร์
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
5. อาจารย์อัฐิ กุ้งษ์ศักดิ์
อาจารย์ประจำภาควิชาวิทยุกระจายเสียงวิทยุ
โทรทัศน์และภาพยนตร์คณะนิเทศศาสตร์
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
6. อาจารย์สุภา พันธ์บดี
อาจารย์ประจำภาควิชาวิทยุกระจายเสียงวิทยุ
โทรทัศน์และภาพยนตร์คณะนิเทศศาสตร์
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
7. อาจารย์อัมพล คูหิวัฒนศิลป์
อาจารย์ประจำภาควิชาวิทยุกระจายเสียงวิทยุ
โทรทัศน์และภาพยนตร์คณะนิเทศศาสตร์
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
8. อาจารย์รณิดา รัตตากร
อาจารย์ประจำภาควิชาออกแบบตกแต่ง
ภายในคณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
9. อาจารย์เรืองรอง จรูญพงษ์ศักดิ์
อาจารย์ประจำภาควิชาการออกแบบนิเทศ
ศิลป์คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

10. อาจารย์ธนุตม์ ธรรมพิทักษ์ อาจารย์ประจำภาควิชาทัศนศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
11. รองศาสตราจารย์กมล เผ่าสวัสดิ์ อาจารย์ประจำภาควิชาทัศนศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
12. อาจารย์ประภัทร รอดสุทธา Managing Director, 3D International Company Limited Bangkok
13. อาจารย์เอกลักษณ์ เพ็ชรพนาเวช ศิลปินอิสระ
14. อาจารย์อัชฌา จินณวาโล หัวหน้าข่าวหนังสือพิมพ์หนังสือพิมพ์ประชาชาติธุรกิจ
15. อาจารย์เขมิกา กาญจนากาศ ผู้สื่อข่าวสายสังคม
16. อาจารย์นลินี ทองแท้ สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3
17. อาจารย์เสาวณี ชินนาลอง กรรมการผู้จัดการ
18. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เสาวภา วิชาดี บริษัท Work Print จำกัด
19. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ญาณัน อุณารีย์ อาจารย์ประจำสาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
20. อาจารย์ฟ้าสว่าง พัฒนพิเชษฐ์ อาจารย์ประจำสถาบันภาษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ
21. อาจารย์ชมนาด โกมลมาลย์ อาจารย์ประจำสถาบันภาษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ
22. นางสาวศนิ วงศ์ไพรินทร์ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
23. นายเสนีย์ กุญแจิ่ง นักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
24. นางสาวสุพิลา วัฒนะคันสนีย์ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

25. นางสาวชนะใจ ชูชะวัฒน์ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะนิเทศศาสตร์
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
26. นางสาวกมลภุ ภูวิชนันตระกูล นักศึกษาชั้นปีที่ 4 คณะนิเทศศาสตร์
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
27. นายระวี ไกรวงศ์ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะนิเทศศาสตร์
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
28. นางสาวชาลิสรา รอดนิตย์ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 คณะนิเทศศาสตร์
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
29. นายไพบุลย์ เลิศสกุลประสูข นักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะนิเทศศาสตร์
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
30. นางสาวกมลพันธ์ ถนอมวงศ์ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะนิเทศศาสตร์
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
31. นางสาววรรณพร มณีรัตน์พฤกษ์ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะนิเทศศาสตร์
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
32. นางสาวเกษสุดา วงศ์บุญ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะนิเทศศาสตร์
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
33. นายสิริวิทย์ ประดิษฐ์สุวรรณ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะนิเทศศาสตร์
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ